

06

17 APR 1923

கிழக்கும் மேற்கும்

EAST & WEST

“நான் இங்கு வருவதற்குமுன் இந்தியாவை நேசித்தேன். இப்பொழுது இந்தியாவின் தூசிகூட எனக்குப் பரிசுத்தமாயிருக்கிறது. அதன் காற்றுகூட இப்பொழுது எனக்குப் பரிசுத்தமாயிருக்கிறது. அது இப்பொழுது பரிசுத்த பூமியாயிருக்கிறது, தீர்த்த ஸ்தலமாயிருக்கிறது, யாத்திரை ஸ்தலமாயிருக்கிறது.”

ஸ்ரீஸ்வாமி விவேகானந்தர்.

பிரசுரக கர்த்தர்:—

ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு புஸ்தகசாலை,
பார்க் டவன் P. O. சென்னை.

Q2

N28.

178533

சச்சிதாநந்தசிவம்.

[நூலாசிரியரால் திருத்தப்பட்ட 3-ஆம் பதிப்பு.]

[இஃது குரு சிஷ்ய சம்பாஷணை ரூபமான அநுபவ வேதாந்த பொக்கிஷம்.]

மகா சக்தியின் அருளால் இந்நூல் மூன்றாம் பதிப்பை அடைந்திருக்கின்றது. இதன் நூலாசிரியர் தேசபக்தி காரணமாக இரண்டாம் முறை மதுரை ஜில்லா நியாயாதிபதியினால் 2-வருடங்கடங்காவலும், 500 - ரூபாய் அபராதமும் விதிக்கப்பெற்று, திரிசிராப்பள்ளி சிறையில் அடைபட்டுக்கிடந்து சென்ற 12-1-1922-ல் விடுதலை யடைந்தபோது சரீர செளக்கிய மில்லாமலிருந்தபடியால் இதில் இன்னும் பல விஷயங்களையும் சேர்க்கக்கூடாமற்போயினும் விஷய அட்டவணையும், சில திருத்தங்களும் செய்து இதனை வெளியிட்டுள்ளோம். இந்நூல் சுவாநுபூதியில் எழுதப்பட்டதென்பது இதனைப் படிக்கும் வேதாந்த வித்தியார்த்திகள் அனைவருக்கும் தெரியும். இந் நூலாசிரியர் முதல்முறை சிறைச்சாலையிலேயே 6 வருட காலம் தனியே அடைக்கப்பட்டிருந்தபொழுது, அந்த ஏகாந்த வாசத்தில் மனத்தில் எழுந்த இன்பகரமான உணர்ச்சிகளே இப் புலதகத்திலுள்ள விஷயங்கள். தவிர, இவை குருமுகமாகச் சிரவணம் செய்து வையே. இந்நூல் உலகிலுள்ள பலருக்கும் பயன்பட்டு எல்லோரும் இன்ப நிலையை எய்துவதற்கு அரும்பெருந் துணையாக நிற்கு மென்பது இதனை வாசித்த சகோதரர்களே யுணர்வார்கள். இதிலடங்கிய விஷயங்கள்:—

குருஸ்துதி, தியானவட்டகம், முதற்பகிப்பின், முகவுரை, 2-ஆம் பதிப்பின் முகவுரை, 3-ஆம் பதிப்பின் முகவுரை, சமர்ப்பணம், லக்ஷ்மீ நரவிம்ஹ ஸ்தோத்ரம், 1. சுகமே லக்ஷியம், 2. ஜீவ விளக்கம், 3. முழுட்சுத்துவ கஷ்டங்கள், 4. குருபக்தி விசேஷம், 5. வேஷதாரி குருக்கள், 6. சற்குரு தர்சனம், 7. நம்பிக்கையே பிரதானம், 8. வெறும் நம்பிக்கையம் வீண்போகாது, 9. உத்தம உபதேசம், 10. விவர்த்தவாத வெற்றி, 11. “உடைமை” மை ஒழி, 12. சரீரம் ஒருமலமூட்டை, 13. மாயாவிளக்கம், 14. மன நீரோதமே வேண்டும், 15. குருவே நாதர், 16. சரீரதிடம் அவசியம், 17. மஹான்கள் இருவகை, 18. ஜாதிக்கும் மோகத்திற்கும் சம்பந்தமே யில்லை, 19. வாசனா சக்தி, 20. ஜாதி தர்ம ரகசியம், 21. உயர்வதாழ்வு இல்லை, 22. அரியதொரு உண்மை, 23. ஆனந்த சொரூபமே ஆத்மா, 24. புறத்துறவு அவசியமாயினும் போதாது, 25. சித்திகள் அற்பமாம், 26. க்ஷேத்திரங்கள் அவசியமாம், 27. பக்தியும் ஞானமும். நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க்கடவுன் சென்னை.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர்.

"LET THE LION OF VEDANTA ROAR"

"Arise ! Awake ! Stop Not till You reach the Goal"

"Let me tell you, strength, strength is what we want,
And the first step in getting strength is to uphold the
Upanishads, and believe that I am the Atmans."

Swami Vivekananda.

உ
ஓம் தத்ஸத்
பரப்ரஹ்மணோநமஃ

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்
இயற்றியருளிய

கிழக்குமீ மேற்குமீ (EAST & WEST)

இஃது

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் வேதாந்த ரஹஸ்யம், ஆத்மஞானரத்னம்,
அருள்மொழிகள், எதிரொலிகள், தற்கால இந்தியா, ஸ்ரீராம
கிருஷ்ண பரமஹம்ஸ வைபவம், சச்சிதானந்த சிவம், மோக
சாதன ரகசியம் முதலிய பல நூல்களின் ஆசிரியராகிய
ஸ்ரீயுத-சுப்பிரமணிய சிவம் அவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

பிரசுரித்தவர்:

சை. ந. பாலசுந்தரம்

ஸ்ரீ சாது இரத்தின சத்குரு புஸ்தகசாலை

நெ. 4/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி,

பார்க் டவுன், சென்னை,

ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது]

[விலை அனா 8.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் கடிதங்கள்

(முதற் பாகம் இரண்டாம் பாகம்)

நமது பாரத தேசத்திலே இப்பொழுது தோன்றி யிருக்கும் தேசிய உணர்ச்சிக்கும் பெருஷத்துக்கும் அடிவித்தாய் அவதாரபுருஷராய்த்தோன்றிய ஸ்ரீஸ்வாமி கள் உலகு முழுமையும் தமது குடும்பமாகவும், முக்கிய மாகப் புண்ணிய பூமியாகிய நமது பாரத வருஷத்தின ரைத் தமது நெருங்கிய பந்துக்களாகவும் பாவித்துத் தாம் ஆங்கிலத்தில் மேல் நாட்டிலும் கீழ்நாட்டிலு மிருந்து நண்பர்கட்கு எழுதிய கடிதங்களின் மொழி பெயர்ப்பாகும். இந்நூல் இக் கடிதங்களில் உலகின ருடையவும், முக்கியமாகப் பாரத புத்திரர்களுடைய வும் சேஷமத்தைக்கருதி, அநேக கேள்விகளைக் கிளப்பி யிருப்பது மன்றியில், அநேக நியாயங்களையும் வெளி யிட்டிருக்கிறார். இக் கடிதங்களின் முதலாவது பாகத் தைப் படித்த சகோதரர்களுக்கு இந்த 2-ம் பாகத்து க்கு ஒரு விளம்பரம் எழுதி இதனை அறிமுகப்படுத்து வது அநாவசியமாம். அதிலும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் நூல் களுக்கு விளம்பரம் எழுதவேண்டியது. அநாவசியமே! இந்நூலின் பெருமையைவாங்கி வாசித்தவர்களே யுணர் வார்கள். ஸ்வாமிகள் படத்துடன் விலை அணு 14.

ஷெ கடிதங்கள் மூன்றாம் பாகம் அச்சில்

ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு புஸ்தகசாலை,

நெ,4/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி,

பார்க் டவுன் (P. O.) சென்னை.

புதிய நூல் ! இதுகாறும் தமிழில் வெளிவராதது!

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்

உபதேசமாகிய

அருள்மொழிகள்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ஆசார்ய கோடிகளிலே ஒருவராக அவதரித்து ஆத்மஞான ஒளியை எங்கெங்கும் வீசி, “அவனியே ஆத்மா, ஆத்மா வே அவனி” என்று அதிருரையாடுவார் எவருமில்லாது, பரதகண்டத்தில் மாத்திரமன்று, வேறு பன்னாடுகளிலும் சென்று பறையறைந்து, திக் விஜயம் செய்து, உண்மை யொன்றே பொருளென உரைத்து, கடைசியாய் உண்மையில் உண்மையாகக் கலந்துகொண்ட ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தருக்கு இந்தியா தேசத்தின்மீது, தமது ஜன்ம பூமியின்மீது, மகரிஷிகளின் நாடாகிய இப் பரதகண்டத்தின்மீது அவருக்கிருந்த அன்புக்கு ஓர் அளவேயில்லை. தேசாபிமான விம்ஹ மெனத் திகழ்ந்து, தேசத்திலே ஒரு புதிய உணர்ச்சியை உண்டாக்கினார். உறங்கிக் கிடந்த ஜனங்களைத் தட்டி எழுப்பிவிட்டார். உண்மையை உரைத்தார். ஆண்மக்கள் ஆகவேண்டு மென்றார்.

ஆனால், இவருடைய ஏகாந்த, சிஷ்ய சகவாசமே இவருடைய உண்மையை ஆயிர மடங்காகப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. அமெரிக்காவிலே கோடைகாலத்தில் ஜனங்கள் நகரங்களில் வசிக்க முடியாமல் கிராமங்களுக்குச் சென்றுவிடுவது வழக்கம். அதுபோலவே நமது ஸ்வாமிகளும் தமது ஸ்திரீசிஷ்ய ரொருவருடைய வேண்டு கோளுக்கிணங்கி அவருடைய வாசஸ்தலத்தில் போய் சுமார் 2-மாத காலம் வசித்துவந்தார். அவ்வம்மையாருடைய வாசஸ்தலம் நான்கு பீக்கங்களிலும் நதிகளால் சூழப்பட்டு, ஸுகஸ்ரதீபவனம் என்னும் அழகிய பெயர் வாய்ந்ததாயிருந்தது. அந்த ஸுகஸ்ரதீபவனத்திலே தினந்தோறும் ஸ்வாமிகள் தமது சிஷ்யர்களுள் சிலருக்கு உபதேசம் செய்துகொண்டுவந்தார். அந்த உபதேசங்களை சிஷ்யர்கள் அவ்வப் போது குறித்துக்கொண்டுவந்தார்கள்; பின்னர் அவ் வுபதேசங்களை யெல்லாம் சேர்த்து அருள்மொழிகள் எனப் பெயரிட்டு அமெரிக்காவிலே புத்தகரூபமாக அவற்றை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு புஸ்தகசாலை.

நெம். 4/34 - நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி, பார்க்கடவுன் சென்னை.

அக்காலத்தில் ஸ்வாமிகள் அடக்கமே ஸ்வரூபமாய், அருள்பெற்று விளங்கினார். அவருடைய அதரங்களின் வழியே அருள் பொங்கிப்பொங்கி வழிந்தது. அந்த “அமிர்தப்பெருக்கே” அருள் மொழிகள் என்னும் பெயருடன் இப்பொழுது அவ் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்குச் சரியாகத் தமிழில் ஸ்ரீஸ்வதந்திரானந்தர் (சுப்பிரமணியசுவம்) மொழிபெயர்த்துள்ளார். துக்க நிவர்த்தியையும் மோகப் ப்ராப்தியையும் நாமும் எந்தத் தமிழருக்கும் இந்த நூல் ஒரு அரும்பெருங் துணையாய் நிற்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை: இந்த அருள் மொழிகள் உயர்ந்த உண்மைகளைப் பண்டித பாமர சாதாரண சர்வ ஜன வகைக்கும் தெளிவாக விளங்குமாறு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவே அருள்பெற்ற ரது லக்ஷணம்.

ஸ்வாமிகள்படத்துடன் உயர்ந்த பயிண்டு விலை ரூபா 1 8 0

அதிசயம்! ஆநந்தம்!! அற்புதம்!!!
கலியுக மகிமை

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரி இரகூபந்தனம்

[இது ஒவ்வொரு துளிப்பத்துக்கும் அவசியம் தேவை]

இதனைப் பக்தியுடன் தரித்துக்கொள்வோர்கட்கு இந்து சாஸ்திர ரீதியாயுள்ள பேய், பிசாசு, ஜின்முனி, பிரஹ்மராக்ஷசு, ஏவல், பில்லி, குன்யம், குழந்தைகளுக்குரிய தோஷங்கள் பால கிரக தோஷம், ஸ்திரீகட்குரிய தோஷங்கள் இவைகள் நீங்கிச் சந்தான விருத்தி உண்டாகும். பிரசவவேதனை நீங்கிக் குழந்தைச் சுகமே உதயமாகும். வியாபார விருத்தி, காரியாநுகூலம், பிரபுக்களநேசம் உத்தியோகபலம் முகலிய பல நன்மைகள் உண்டாகும். தரித்திரம் நீங்கும் பெரியோர் கிருபை உண்டாகும். எந்த முகமும் தங்கமுகம்போல் பிரகாசிக்கும்; முக வசீகரம், தேககாந்தி, சதாநந்தம் இவை உண்டாகும். இது ஒரு பிரஹ்மநிஷ்டரால் தயார்செய்யப்பட்டது. ஆயிரக் கணக்காகக் செலவாகிவருவதே போதுமான நற்சாக்ஷி.

விலை ரகக்ஷ 1-க்கு தபாற்கூலி உள்பட ரூபா 1 12 0.

ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரி விலாச நிலயம்,

நெம், 4/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி, பார்க்கடவுன், சென்னை.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்
(தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்)

விவேகாநந்தர் விஜயம்	1 8	ஷை 2-ம் பாகம்	1 8
கிழக்கும் மேற்கும்	0 8	எனது குருநாதர்	0 8
கர்ம யோகம்	1 0	ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரம	
ராஜயோகமும் பதஞ்சலி		ஹம்ஸர் ஞானமிருத	} 2 4
யோகமும்	2 4	மென்னும் ப்ரஹ்மா	
ஞான யோகம்		னந்த சம்பாஷணை	
(வேதாந்த ரகசியம்)	} 1 8	ஸ்ரீராமகிருஷ்ணவைபவம்	1 4
1 - ம் பாகம்		ஷை யார் விரிவான சரித்திரம்	
ஷை 2-ம்பாகம் ஞானயோக		41 அத்தியாயங்கள்	
ரகசியம்	2 4	(703 பக்கங்கள்)	2 0
வேதாந்த தத்துவம்	0 8	ஷை 1001 உபதேசங்கள்	2 0
இராமாயண ரகசியம்,	} 1 0	ஸ்ரீராமதீர்த்த பரமஹம்ஸர்	
பாரத ரகசியம்		விஜயம் 1-ம் பாகம்	1 4
எதிரொலிகள்	0 8	ஷை 2-ம் பாகம்	2 4
தற்கால இந்தியா	0 10	சச்சிதாநந்தசிவம் குருசிஷ்ய	
ஆத்மஞானரத்தினம் என் னும்		சம்பாஷணை, ஸ்ரீயுத சுப்	
1004 உபதேச மொழிகள்	2 0	பிரமணியசிவம் இயற்றி	
ஞானரத்நாவளி 1-ம்பாகம்	1 8	யது 3-ம் பதிப்பு)	1 2

மோகூதசாதன இரகசியம்

இதில் கர்மயோகம், பக்தியோகம், ஹடயோகம், ராஜயோகம், ஞானயோகம் ஆகிய இவற்றின் ரகசியங்களை அநுபவ பூர்வமாக ஸ்ரீ யுதஸ்வதந்திரானந்தர் (சுப்பிரமணியசிவம்) (இயற்றியது) 4 0

ஷையோகங்கள் தனித்தனி விலை ரூபா 1 8

ஸ்ரீயுத சுப்பிரமணியசிவம்(ஸ்வதந்திரானந்தர்) ஜீவியசரித்திரம் 0 6

வீரத்தன பாஜிப்ரபு (தேஷ்பாண்டே) 0 3

சங்கரர் அருளிய அத்தைவத உபதேசபஞ்ச ரத்னம் 0 6

• இப்புஸ்தகங்கள் வேண்டுவோர் உடனே ஆர்டர் செய்து வி. பி. யில் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியது சொற்ப பிரதிகளே அச்சிடப் பட்டுள்ளன கையிருப்பில் கொஞ்சம் பிரதிகளே யிருப்பதால் முந்தி எழுது வோர்கட்கே புஸ்தகம்கிடைக்கும்.

ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு - புஸ்தகசாலை,

நெம். 4/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி,
பார்க் டவுன் (P. O.), சென்னை.

முன் னுரை

நமது தாய்நாடாம் பாரதவர்ஷத்துப் பெருமையைப் பல தேயத்தினரும் அறிந்து பிரமிக்கும்படி பறையறைவித்த ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகள்: “கிழக்கும் மேற்கும்” என்ற தலையங்கத்துடன் வங்க பாஷையில் “உத்போதம்” என்ற பத்திரிகைக்கு எழுதிய தொரு வியாசமாம் இது. ஸ்வாமிகள் மேல் நாடுகளி லெல்லாம் சுற்றி யாத்திரை செய்து, அந்தந்தத் தேசங்களின் நடையுடை பாவனைகளை அதுபவபூர்வமாக ஆராய்ந்து பார்த்து அவற்றின் குண குணங்களையும், நம் தேசத்தின் நடையுடை பாவனைகளையும், இந்த வியாசத்திலே விரித்து விளக்கியிருக்கிறார். நம் தேயத்தினர் எத்தனையோ பேர் அந்நிய நாடுகளுக்குச் சென்று திரும்பிவந்தபோதிலும், அவர்களில் ஒருவராவது இம்மாதிரி ஜன சமூகங்களைக் கவனித்து ஆராய்ந்து பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. ஸ்வாமிகள் இரவும் பகலும், ‘இந்திய ஜன சமூகம் எப்படி முன்னேற்ற மடையும்?’ என்று சிந்தித்து, அதே சிந்தனையில் கண்ணீர் விட்டுக் கதறிக்கொண்டிருந்ததனால், அந்நிய ஜன சமூகங்களின் போக்கையும் மாதிரிகளையும் அவ்வளவு கூர்மையாகக் கவனித்திருக்கிறார். ஸ்வாமிகளுடைய எழுத்துக்களிலே மிகமிக அருமையானவற்றுள் முதலாவதாகக் கருதப்பட வேண்டிய வியாசம் இதுவே யென்று எனக்குத் தோன்றியதனால் நான் இதை மொழிபெயர்த்துள்ளேன். தமிழ் நாட்டினர்-உறங்கிக் கிடக்கும் தமிழ் நாட்டினர்—இப் புத்தகத்தைப் படிப்பதனால், உலகிலேசக்தி வாய்ந்திருக்கும் பல ஜன சமூகங்களின் பலத்தையும் பலஹினைத்தையும் அறிந்து, தங்கள் தேச முன்னேற்றத்தைக் குறித்துச் சிந்திக்குமாறு தூண்டப்படுவார்கள் என்பது திண்ணம்.

திருவல்லிக்கேணி }
சென்னை }
23—10—19.

ஓம் தத் ஸத்.

சுப்பிரமணிய சிவம்.

வெ
ஓம் தத்
பரபரஹ்மணே நம

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்

கிழக்குமீ மேற்குமீ

(EAST & WEST)

கொந்தளித்துக் கரை புரண்டோடுகின்ற ஆழ்ந்த
பெரிய ஆறுகள், தெய்வலோக நந்தவனமும்
வெட்கும்படி செய்யும் அவ்வளவு ஆந்தகரமாய் நதிதீரங்க
ளில் அமைக்கப்பெற்ற உத்தியான வனங்கள், இந்த உத்தி
யான வனங்களினிடையே அத்தியற்புதமான சித்திரவேலைப்
பாடுகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஆகாயத்தை யளாவிற்கும்
அழகிய பளிங்கு மாளிகைகள், பக்கங்களிலும் முன்னும் பின்
னும் கூரையின் மூங்கில்கள் நன்றாய் வெளியில் தெரியும்படி
யாகச் சரிந்துபோன கூரையுடனும் இடிந்துபோய்க்கொண்
டிருக்கின்ற மண் சுவர்களுடனும் கூடிய குடிசைக் கூட்டங்
கள், நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக, ஏக்கம் வறுமை
யாதிய இவற்றின் அடையாளங்கள் ஆழ்ந்து வரையப்பெற்ற
முகங்களுடன் கிழிந்த கந்தைகளைத் தரித்துக்கொண்டு அங்
கும் இங்குமாக அலைந்துகொண்டிருக்கும் உலர்ந்துபோன
வாலிப, விருத்தாப்பிய உருவங்கள், எங்கும் சாதாரணமாகிய
பசுக்கள், எருதுகள், எருமைகள்—ஆ! அவற்றின் கண்களி
லும் அதேமாதிரி விகாரமான பார்வை, அதேமாதிரி பலமற்ற
சரீரக்கட்டு, வழியில் குப்பையும் அழுக்கும், இதுதான்
நமது தற்காலத்திய இந்தியா!

அரண்மனைகளின் அருகிலேயே அழிந்து கிடக்கும் குடிசைகள், சேஷத்திரங்களின் பக்கத்திலேயே குப்பைக் குவியல்கள், ஆடம்பரமாக உடை தரிப்பவர்களின் அருகிலேயே ஒரு சிறிய கௌபீன மாத்திரம் தரித்துச் செல்லும் சந்நியாசி, நன்றாய் உண்டு வேண்டியன அதுபவிப்போரைப் பார்சுகின்ற பசி நோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுடைய பிரகாசமற்ற கண்களின் பரிதாபகரமான பார்வை, இதுதான் நமது சதேசம்.

கொரோமான பிளேக்கினாலும் பேதியினாலும் அழிவு; ஜன சமூகத்தின் உயிர் நாடிகளையே தின்கின்ற மலேரியா ஜ்வரம்; இரண்டாவது இயற்கையாக முழுப் பட்டினி, அரைப் பட்டினி கிடத்தல்; அடிக்கடி பயங்கர நிர்த்தனம் செய்யும் எமனைப்போன்ற பஞ்சம்; வியாதிக்கும் துன்பத்திற்கும் குரு சேஷத்திர பூமி; தான் இழந்துபோன நம்பிக்கையுள்ளவர்கள்; தீரர்கள் இவர்களுடைய உயிரற்ற எலும்புகளால் நிறையப் பெற்ற பெரிய ஸ்மஸான பூமி; இதன் நடுவில் ஜீவித காலத்தில் மோட்சத்தைத் தவிர வேறேர் லட்சியத்தை நாடாதவனாய் ஆத்மாதுசந்தானத்தில் ஆழ்ந்து, உபசாரத்தில் ஓடுங்கி வீற்றிருக்கும் யோகி; இதுதான் இந்தியாவிற்கு வருகிற ஐரோப்பிய யாத்திரிகர்களின் கண்களில் தென்படுவது.

பார்வைக்குமாத்திரம் மனிதர்களைப்போன் நிருக்கின்ற முப்பதுகோடி ஜீவர்களின் ஒருகூட்டம்;— தங்களுடைய சொந்த ஜனங்களாலும், அந்நிய ஜன சமூகத்தினராலும்; தங்களுடைய சொந்த மதத்தினராலும், அந்நிய மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாலும் கீழே போட்டு மிதிக்கப்பட்டதால் ஜீவித பலமற்றுப்போனவர்கள்; தொழிலிலும் துன்பத்திலும் பொறுமை வாய்ந்தவர்கள்; ஒரு காரியத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு அடிமையைப்போல் ஸ்வயபுத்தி யில்லாதவர்கள்; நம்பிக்கையற்றவர்கள்; முன்னற்றவர்கள், பின்னற்றவர்கள், எவ்வளவு

நிர்ப்பந்தமா யிருந்தபோதிலும் இப்போதைய ஜீவித காலத்
தை ரட்சித்துக்கொள்வதிலேயே இச்சையுள்ளவர்கள்; தமது
சகோதரர்கள் சௌக்கிய ஸ்திதியி லிருப்பதைப் பார்த்துச்
சகிக்காத ஒரு அடிமைக்குரிய தீக்குணம் வாய்ந்தவர்கள்;
விஸ்வாசமற்று நம்பிக்கையற்றவனைப் போலத் தன்னை இரட்
சித்துக்கொள்வதற்கு ஆயுதமாக இழிந்த தந்திரம், வஞ்ச
கம், கபடம் இவற்றைக் கையாளுபவனைப் போலச் சிரத்தை
யே யற்றவர்கள்; ஸ்வயநல சொரூபம்; பலசாலிகளின் பாத
தூளிதனை நக்குபவர்கள், ஆயினும், தங்கனினும் பலஹீனர்
களை மரிக்கும்படி தாக்குபவர்கள்; பலஹீனர்களுக்கும், வருங்
காலத்தில் நம்பிக்கை யற்றவர்களுக்கும் ஸ்வபாவமாக உண்
டாகின்ற அவலட்சணமான, பேய்த்தனமான மூடக்கொள்
கைகள் நிறைந்தவர்கள்; தங்கட்கு அஸ்திவாரமாக யாதொரு
வித சன்மார்க்க நிலையும் அற்றவர்கள்; அழிந்து ஜீர்ணித்துப்
போகின்ற ஒரு பிணத்தின்மேல் பல புழுக்கள் இருப்பது
போல, இத்தகைய முப்பதுகோடி ஜீவர்கள் இந்தியாவாகிய
சரீரத்தில் மொய்த்துக்கொண் டிருக்கின்றனர். இதுதான்
ஆங்கிலேய உத்தியோகஸ்தனுக்கு நம்மைப்பற்றிச் சாதாரண
மாகத் தோன்றுகின்ற ரூபம்.

இரு பக்கங்களிலும் ஆய்ந்து பார்ப்பவர்களுடைய அபி
ப்பிராயங்கள் இவைதாம். அந்நியோந்ரியம் பகுத்தறிவின்மை,
மேல்மட்டமான அறிவு அல்லது அறிவின்மை, இவற்றினின்
றும் உண்டாய அபிப்பிராயங்கள்; அந்நியர்களாகிய ஐரோப்
பியர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்து நமது பட்டணங்களின் முற்றி
லும் சுத்தமான, ஆரோக்கியமான பாகங்களில் அரண்மனை
போன்ற கட்டடங்கள் வசித்துக்கொண்டு நமது “ஸ்வதேசி”
கள் வசிக்கும் பாகத்தை அவர்களுடைய ஸ்வதேசத்தில்
சுத்தமாய் அழகா யமைக்கப்பட்டுள்ள நகரங்களுடன் ஒப்
பிடுகின்றனர். அவர்களுடன் பழகுகிற இந்தியர்கள் ஒரே

வகுப்பினர்; அவர்களின் கீழ் ஏதாவது உத்தியோகம் வகிப்பவர்கள். உண்மையாகவே, துன்பமும் வறுமையும் இந்தியா விற்போல வேறெங்கும் காணப்படுகிறதில்லை. தவிர, அழுக்கும் குப்பையும் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றன. அத்தகைய அழுக்கு, அடிமைத்தனம், தாழ்மையாதிய இவற்றினிடையில் நன்மையாய் ஏதேனும் இருக்கலாம் என்பது ஐரோப்பிய மனத்திற்கு அறிய முடியாத காரியம்.

ஆனால், ஐரோப்பியர்கள் பகுத்தறிவின்றியாது கிடைப்பினும் உண்ணுகின்றனர்; நாம் சுத்தத் தன்மையை அறிந்திருப்பதுபோல அவர்கள் அறியாதவர்கள்; ஜாதவித்தியாசங்களைப் பாராட்டுகிறதில்லை; தாராளமாய் ஸ்திரீகளுடன் கலக்கின்றனர்; சாராயங் குடித்து; வெட்கம் இன்றி ஸ்திரீ புருஷர்கள் ஒருவரோ டொருவர் கைகோர்த்து ஆடுகின்றனர். இவற்றையெல்லாம் நாம் பார்த்து ஆச்சரியத்துடன் நம்மைத் தானே நாம் கேட்டுக்கொள்வதாவது: - “இத்தகைய ஜன சமூகத்தில் என்ன நன்மை இருக்கக்கூடும்?”

இந்த இரண்டு அபிப்பிராயங்களும் வெளியிலிருந்தே உண்டாயிருக்கின்றன. தரைமட்டத்தின் கீழ் உள்ளே பார்க்கவில்லை. நாம் நமது ஜன சமுதாயத்தில் அந்நியர்களைச் சேரவிடுவதில்லை. அவர்களை நாம் “மிலேச்சர்கள்” என்று அழைக்கிறோம். அவர்களுடைய முறையில் அவர்களும் நம்மை அடிமைகளைப்போல வெறுத்து; நம்மைக் “கூலி” என்று அழைக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொன்றிற்கும் பின்னாலுள்ள உண்மையான பொருளை ஒரு கட்சியாரும் பார்க்கவில்லை யாயினும், இந்த இரண்டு அபிப்பிராயங்களிலும் சிறிதேனும் உண்மை யிருக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு மனிதனுள்ளும் ஒரு எண்ணம் உள்ளது, வெளி மனிதன் வெளித் தோற்றமே. உள்ளே யுள்ள இந்த எண்ணத்தை எடுத்துரைப்பது பாஷையாம். அதுபோலவே, ஒவ்வொரு ஜன சமூகத்திற்கும் பிரத்தியேகமான ஜனசமூக எண்ணம் உண்டு. இந்த எண்ணமானது உலகின்பொருட்டு வேலைசெய்துகொண்டிருக்கிறது; அதன்ரட்சைக்கு அது அவசியமாயும் இருக்கிறது. உலகரட்சைக்கு ஓர்தனிப்பொருளாய் எண்ணம் என்றைக்கு அவசிய மில்லாமற்போகுமோ, அதே தினத்தில் அந்த எண்ணத்தை உடைத்தாயிருந்த வஸ்து, ஒரு தனி மனிதனாயினும் சரியே, அல்லது, ஒரு ஜனசமூக மாயினும் சரியே, அழிவை யடைந்துவிடும். உள்ளிருந்தும் புறம்பிலிருந்தும் இவ்வளவுதுக்கம், துன்பம்,வறுமை, கொடுமை இவை யெல்லாம் உண்டாயபோதிலும் இந்தியர்களாகிய நாம் இன்னும் உயிர் வாழ்வதற்குக்காரணம், உலகின் ரட்சைக்கு இன்னும் அவயவமா யிருக்கிற ஒரு ஜன சமூக எண்ணத்தை உடைத்தா யிருக்கிறோம் என்பதே. ஐரோப்பியர்களும், உலகிற் கின்றியமையாததும் அவர்கட்குச் சொந்தமானதுமான ஒரு ஜனசமூக எண்ணத்தை உடைத்தாயிருக்கிறார்கள்; ஆகையால்தான் அவர்கள் பலசாலிகளா யிருக்கின்றனர். ஒரு மனிதன் தன்னுடைய பலத்தை யெல்லாம் இழந்துவிடுவானாயின், அவன் ஒருநிமிஷமேனும் ஜீவிக்கிறானா? ஒரு ஜனசமூகம் என்பது அநேக தனி மனிதர்களின் மொத்தத் தொகையேயாகும். ஒரு ஜன சமூகம் தனது பலம் முழுதையும், சறுசறுப்பு முழுதையும் இழந்துவிட்டால் அது ஜீவிக்குமா? ஓர் ஆயிர வருஷங்களாக நேரிடும் அத்தனைத் தொந்தரவுகட்கும் குழப்பங்கட்கும் எதிரே இந்த ஹிந்து சமூகம் ஏன்மரணமடையவில்லை? நமதுவழக்கங்களும் மாதிரிகளும் அவ்வளவு கெட்டவையா யிருந்தால், இக்காலத்திற்குள் நாம் பூவுலகினின்றும் அழிக்கப்படாமல் இருப்பது

ஏன்? பல அந்நிய ஜயசாலிகளும் நம்மை அழிப்பதற்கு வேண்டியன செய்யவில்லையா? அப்படியாயின், நாகரீகமற்ற மற்ற தேசங்களின் ஜனங்கட்கு நேரிட்டதுபோல, ஏன் ஹிந்துக்கள் அழிக்கப்படவில்லை? ஏன் இந்தியா நிர்ஜனமான காடாக் கப்படவில்லை? அப்படியாயின், அந்நியர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்து ஸ்திரமாய் வாசம் செய்துகொண்டு அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, ஆப்பிரிக்கா முதலான தேசங்களில் அவர்கள் செய்ததுபோலும், இன்னும் செய்து வருகிறதேபோலும், அதன் (இந்தியாவின்) செழிப்பான பூமிகளைப் பயிர்செய்யப் பின்வாங்கி யிருக்கமாட்டார்கள். நல்லது, எனது அந்நியனே! நீ நியாக நினைத்துக்கொள்ளுகிற அவ்வளவு பலம் பொருந்தியவனன்று; அதுஒரு வீண் மனோராஜ்யம். முதலாவது, இந்தியாவிற்கும் பலம் இருக்கிறதென்றும், அதற்குச் சொந்தமாக உண்மையான அஸ்திவாரம் இருக்கிறதென்றும் அறிந்துகொள்! நீங்களும், அதாவது வெளிநடைகளிலும், அபிப்பிராயங்களிலும், நினைப்பின் போக்குக்களிலும் முழுதும் ஐரோப்பியர்களாகி, இடைவிடாது கண்களினின்றும் கண்ணீர் ஒழுக விட்டுக்கொண்டு, “நாங்கள் தாழ்மை யடைந்திருக்கின்றோம்; நாங்கள் மிருக சமன நிலைமைக்கு வந்திருக்கின்றோம்; ஓ, ஐரோப்பிய ஜனங்களே! நீங்களே எங்களுடைய ரட்சக கர்த்தாக்கள்; எங்கள்மீது இரக்கம் பூண்டு இந்தத் தாழ்ந்த நிலைமையினின்றும் எங்களை உயர்த்திவிடுங்கள்!” என்று ஐரோப்பியர்களை நோக்கித் தங்களை ரட்சிக்கும் படி பிரார்த்திக்கின்ற எனது ஸ்வதேச ஜனங்களும் நன்றாய் அறிந்துகொள்ளுங்கள்! “இயேசு இந்தியாவுக்கு வந்திருக்கிறார்” என்றும், “காலபக்குவத்தில் தெய்வீக விதியின் நிறைவேற்றத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்” என்றும் கோஷம் இட்டு ஆனந்தப் பாட்டுகள் பாடும் நீங்களும் இதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்! ஆ! இல்லை.. இயேசுவும் வரவில்லை; ஏகோவா

வும் வரவில்லை; அவர்கள் வரவும் மாட்டார்கள். தங்க ளுடைய சொந்த வீடுகளைக் காப்பாற்றுவதில் அவர்கள் இப் பொழுது சுறுசுறுப்பா யிருக்கின்றனர். நமது தேசத்திற்கு வருதற்கு அவர்கட்கு நேரம் இல்லை. இங்கு முன்போலவே உட்கார்த்திருக்கும் பழைய சிவனும், வழக்கம்போலவே ஆட ம்பரத்துடன் பூஜிக்கப்படும் பரம மாதா காளியும், தனது புள்ளாங்குழலை ஊதிக்கொண்டு அன்பு மிகுந்து ஆடு மாடு மேய்க்கும் இடையனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுமே இருக்கின்ற னர். ஒரு காலத்தில் இந்தப் பழைய சிவன்: தனது எருதின் மீது சவாரி செய்துகொண்டும், தமருகத்தை படித்துக்கொ ண்டும், இந்தியாவிலிருந்து ஒரு பக்கத்தில் சுமத்ரா, போர் னியோ, ஸெலிபிஸ், ஆஸ்டிரேலியா முதலான தேசங்கட்கு அமெரிக்காக் கரைவரையிலும் யாத்திரை செய்தார்; மூறு பக் கத்தில் பழைய சிவன்: தீபேத், சீனா, ஜப்பான் தேசங்கட்கு ஸைபீரியா வரையிலும் தனது காளையை அடித்துச் சவாரி செய்தார்; இன்னும் அப்படியே செய்துகொண்டிருக்கிறார். மாதாவாகிய காளி சீனாவிலும் ஜப்பானிலும்கூடத் தனது பூஜையை இன்னும் ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறார். கிறிஸ்தவர் கள் கன்னிகை மேரி யென்று மாற்றிக்கொண்டு இயேசுகிறி ஸ்துவின் தாயாராகப்பூஜித்துவருவதும் இவளையே. ஹிமோத் கிரியைப் பாருங்கள்! அதன் வடக்கே பழைய சிவனுடைய முக்கிய வாசஸ்தானமாகிய கைலாசம் இருக்கின்றது; அந்தச் சும்மாதனத்தைப் பத்துச் சிரங்களும் இருபது கைகளும் பொருந்திய அதிபராக்கிரமசாலியான இராவணனால் அசை க்க முடியவில்லை. இப்பொழுது அக் காரியத்தைச் செய்யப் பாதிரிகள் முயற்சிக்கவா? ஆ! ஆ! இங்கு இந்தியாவில் எப் பொழுதும் தமருகத்தை அடித்துக்கொண்டிருக்கும் பழைய சிவனும், மிருக பலியுடன் பூஜிக்கப்படும் மாதாவாகிய காளி யும், தனது புள்ளாங்குழலை வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்

அன்பு மிகுந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுமே இருப்பார்கள், ஹிமோத் கிரியைப் போன்று அவர்கள் உறுதியா யிருக்கின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள், வேறு பாதிரிகள் எவர்களுடைய முயற்சியாலும் அவர்களை அகற்ற முடியாது. அவர்களைப் பார்க்க உங்களால் சகிக்க முடியாமற் போனால், தூரப் போங்கள்! ஒரு கைப் பிடிக்குள் அடங்கக்கூடிய உங்களுக்காக ஒரு ஜன சமூகம் முழுதும் பொறுமையினால் களைத்து மரிக்கவேண்டுமா? தாராளமாய் மேய்வதற்கு—வயல்கள் கிடைக்கக்கூடிய வேறு எங்காவது மேய்வதற்கு—நீங்கள் ஏன் போகக்கூடாது? பரந்த உலகம் உங்களுக்குத் திறந்திருக்கிறது. ஆனால்—இல்லை. அப்படி அவர்கள் செய்யமாட்டார்கள்; அப்படிச் செய்வதற்குப் பலம் என்கே யிருக்கிறது? அவர்கள் அந்தப் பழைய சிவனுடைய உப்பைத் தின்று, அவரிடத்திலேயே பொய் புகன்று, அவரைத் திட்டி, ஒரு அந்நிய ரட்சக கர்த்தாவின் பெருமையைப் பாடுவார்கள். ஆ! “நாங்கள் மிகத் தாழ்ந்து கிடக்கின்றோம்; நாங்கள் அற்பர்கள்; நாங்கள் தாழ்மைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம்; எங்களிடத்து இருக்கின்ற வையெல்லாம் கெட்டவை”, என்று அந்நியர்களிடத்திற்கு விம்மி யழுதுகொண்டு செல்லும் நமதுஸ்வதேச ஜனங்களுக்குச் சொல்வதாவது: “ஆம், அது உண்மையா யிருக்கலாம்; நீங்கள் உண்மை யுள்ளவர்களாகத் தோன்றுகிறீர்கள்; உங்களை நம்பாம லிருப்பதற்கு எங்கட்குக் காரணமு மில்லை; ஆனால், அந்த “நாம்” என்பதில் ஜன சமூகம் முழுவதையும் சேர்த்துக்கொள்கிறீர்கள். ஐயா! அது எத்தகைய நன்மாதிரி!”

முதலில், சற்குணங்கள் ஒரு ஜன சமூகத்துக்கு மாத்திரம் சொந்தமாயுள்ள உடைமை யல்லவென்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது. ஆனால், தனி மனிதர்கள்

விஷயத்தில்போலவே, ஜன சமூகங்கள் விஷயத்திலும், ஒரு ஜனசமூகத்தில் வேறொரு ஜனசமூகத்தில் பார்க்கிலும் சில நல்ல குணங்கள் அதிகமாகப் பரவி யிருக்கலாம்.

நமக்கு, முக்கியமாயுள்ள சிந்தனை முக்தியாம்; மேல் நாட்டினருக்குத் தர்மமாம். நாம் முக்தியை விரும்புகிறோம்; அவர்கள் தர்மத்தை விரும்புகிறார்கள். இங்கு நாம் “தர்ம” த்தை மீமாம்ஸகர்களுடைய பொருளிலே உபயோகிக்கிறோம். மனிதன் இந்த ஜன்மத்திலாவது, பின்வரும் ஜன்மத்திலாவது சுகத்தை நாடும்படி செய்வது எதுவோ அது தர்மமாம். தர்மமானது கர்மத்தின் பேரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தர்மமானது மனிதனை இரவும் பகலும் சுகத்தின் பின்னே யோடி அதன் பொருட்டு வேலை செய்யும்படி தூண்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

முக்தியென்றால் என்ன? இவ்வுலகமாவது அடுத்த உலகமாவது பிரகிருதி நியதிகளைக் கடந்தனவா யல்லாமலிருக்கிறதனாலே, இந்த ஜன்மத்தில் அடையும் சுகம் அடிமைத்தனமேயா மென்றும், இனி வரும் ஜன்மத்தில் அடையும் சுகமும் அதே மாதிரிதானென்றும் போதிக்கின்றது எதுவோ அதுவே. இருப்பு விலங்குக்கும் பொன் விலங்குக்கும் என்ன தாரதம்மியமோ, அதே தாரதம்மியம்தான் இவ்வுலகத்து அடிமைத்தனத்துக்கும், அடுத்த உலகத்து அடிமைத்தனத்துக்கும் உள்ளது அவ்வளவுதான்? இன்னும் சுகமானது, அது எங்கிருந்தபோதிலும், பிரகிருதி நியதிக்கு உள் ளடங்கியிருத்தலினாலே, மரணத்துக்குட்பட்டதாம், என்றும் நினைத்திராததாம். ஆகையால், மனிதன் முக்தனாகவேண்டும்; அவன், சரீர பந்தத்தைக் கடந்து அப்பாற் செல்லவேண்டும்; அடிமைத்தனம் உதவாது. இந்த முக்திமார்க்கம் இந்தியாவிலேயே உள்ளது. வேறெங்கு மில்லை. ஆகையால், “முக்த

புருஷர்கள் இந்தியாவிலேயே இருக்கின்றனர்; வேறு எத் தேசத்திலுமில்லை” என்று கூறப்படும் சொல் உண்மையேயாம் ஆனால், வருங் காலத்திலே அவர்கள் மற்றத் தேசங்களிலும் உண்டாவார்கள்; அது நல்லதுதான்; நமக்கு மிகுந்த சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷயமுமாம். இந்தியாவின் புராதன காலங்களிலே முக்தியோடுகூட தர்மமும் இருந்தது. முக்தியை நாடிய வியாசர், சுகர், ஜனகர் முதலிய புருஷர்களோடுகூட யுதிஷ்டிரர், அர்ஜுனன், துர்யோதனன், பீஷ்மர், கர்ணன் முதலிய தர்ம உபாசகர்களும் இருந்தனர். பெளத்த மதம் கிளம்பியவுடனே தர்மமானது அடியோடு அலகழியம் செய்யப்பட்டுவிட்டது; முக்திக்கு இட்டுச்செல்லும் மார்க்கமே பிரதானமாய்விட்டது. ஆகையால், கயாசுரன் என்ற ராஷ்டதன்—அதாவது, புத்தர்—எல்லோருக்கும் முக்தியடையும் மார்க்கத்தைக் காண்பித்து உலகை யழிக்க முயன்றான் என்றும், ஆகையால் தேவர்கள் ஒரு சபை கூடி ஆலோசனை செய்து, தந்திரத்தினாலே அவனை என்றும் அடங்கியிருக்கும்படி செய்தார்க ளென்றும், நாம் உவமான பாஷையில் அக்கினி புராணத்தில் படிக்கிறோம். என்றாலும், நமது தேசத்தின் வீழ்ச்சி (அதைப்பற்றி அவ்வளவு அதிகமர்க்கக் கேட்கிறோமே) க்குக் காரணம் இந்த தர்மம் அடியோடு இல்லாமற்போனதேயாம். ஜனசமூகம் முழுதும் முக்தியடையும் மார்க்கத்தைப் பின்பற்றினால், அது நல்லதுதான்; ஆனால், அது சாத்தியமா? போக மில்லாவிட்டால், தியாகம் ஒருபொழுதும் உண்டாகாது; முதலில் போகி, பின்னர் தியாகி-இல்லையேல், ஜனசமூகம் முழுதும் திடீரென்று சந்யாசம் வகித்துக்கொண்டுவிட்டால், கையிலுள்ள பறவையும் பறந்து விடுகிறது; புதரிலுள்ள பறவையும் பிடிபடுகிறதில்லை; பெளத்தர்களுடைய காலத்திலே, ஒவ்வொரு மடத்திலும் ஆயிரக் கணக்கான சந்யாசிகள் கூடியிருந்தபொழுது; தேசமானது

அழிந்துபோகும் தறுவாயி லிருந்தது. பெளத்தர்களும், கிறிஸ்தவர்களும், முகம்மதியர்களும், சமணர்களும் தங்கள் மூடத்தனத்தினால் எல்லோருக்கும் ஒருமாதிரியான நியதியையும் விதியையும் ஏற்படுத்தினார்கள். அது ஒரு பெருந் தப்பிதம். கல்வியும், வழக்கங்களும் பழக்கங்களும், நியதியும் விதிகளும், அவரவர்களுடைய மனத்தன்மையின் வித்தியாசத்துக்குத் தகுந்தவாறு வெவ்வேறு யிருக்கவேண்டும். என்ன? பலவந்தமாக அவர்களை ஒன்றாக்கமுயல்வது சாத்தியமா? “முத்தியைப் பார்க்கிலும் அதிகம் விரும்பப்படத்தக்கது ஒன்றுமே யில்லை; அதை யடைவதற்கு எல்லோரும் வாருங்கள்!” என்று பெளத்தர்கள் கூறினார்கள். “அது சாத்தியமா?” என்று நான் கேட்கிறேன். “நீ கிரகஸ்தன்; அந்த விஷயங்களைப் பற்றி நீ உன்னைத் தொந்தரை செய்துகொள்ளவேண்டாம்; நீ உனது ஸ்வதர்மத்தைச் செய்” என்று ஹிந்து சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. உண்மைதான். ஒரு அடி தாண்ட முடியாதவன் ஒரு மலையைத் தாண்டப்போகிறான்! அது யுத்திக்குப் பொருத்தமா யிருக்கிறதா? உனது சொந்த குடும்பத்தை உன்னால் போஷிக்க முடியாது, பிறருடன் ஒற்றுமைபட்டுப் பொதுவான சற்களமும் ஒன்று செய்ய முடியாது, நீ முத்தியின் பின்னே ஓடுகிறாய்!! “முத்தி: தர்மத்தினும் மிகமிகச் சிறந்தது” என்பதில் சந்தேகமில்லை; ஆனால், எல்லாவற்றுக்கும் முதலில் தர்மம் செய்து முடிக்கப்படவேண்டும்” என்று ஹிந்து சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அஹிம்சை நல்லது, தீமையை எதிர்க்காதே” என்பது, ஒரு பெரும் சொல்; இவை உண்மையில் பெருத்த விஷயங்களேயாம்; ஆனால், நீ கிரகஸ்தன்; எவ்வளவுது உன்னை உனது கன்னத்தி லடித்தால், நீ பதிலுக்குப் பதில் செய்பாவிட்டால், பாபி யாவாய்” என்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. “ஒருவன் உன்னைக் கொல்ல வந்து விட்டபொழுது, அவன் பிராஹ்மணனே யாயினும் அவனைக்

கொல்வதினால் பாபமில்லை” என்று மது கூறுகிறார் (மது. VIII. 350.) இது மிகவும் உண்மையாம். நாம் இதை எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் இருத்திக்கொள்ள வேண்டும். வீரர்களே உலகில் போகிக்கிறார்கள்; உங்களுடைய வீரத்தன்மையைக் காண்பித்து, உலகை யதுபவியுங்கள்! அப்பொழுது தான் நீங்கள் தார்மீகர்களாவீர்கள். இல்லையேல், (மிதிக்க) இச்சிக்கின்ற எவனிடமும் மிதிப்பட்டு, அவமானகரமான வாழ்க்கை வாழ்கிறீர்கள். இந்த வாழ்க்கை உண்மையான ஒரு நரகமேயாம்; இனி வரும் வாழ்க்கையும் அப்படியே; சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றவை இதுதான். உனது சொந்த தர்மத்தைச் செய்! இதுதான் சத்தியம்; உண்மைகளுக்குள் உண்மை. எவ்விதத் தப்பிதமும் செய்யாதே! எவனுக்கும் இம்சை யுண்டுபண்ணாதே! உன்னால் ஆனவரையில் பிறருக்கு நன்மை செய்ய முயல்! ஆனால், பிறரால் செய்யப்படும் தப்புக்குப் பேசாமல் அடங்கியிருப்பது கிரகஸ்தனுக்குப் பாபமாம்; அவன் அப்பொழுதே அவ்விடத்திலேயே பழிக்குப் பழி வாங்க முயற்சி செய்யவேண்டும். அவன் மிகுந்த உற்சாகத்துடனே பணம் சம்பாதித்துத் தனது சொந்த குடும்பத்தினருக்கும் பிறருக்கும் சுகமளிப்பது மன்றிச் சில சற்கருமங்களுக்கும் செய்யவேண்டும். உன்னால் அது செய்ய முடியாமற் போனால், நீ ஒரு மனிதனா? நீ கிரகஸ்தன்கூட அல்லன்,— உனக்கு மோகஷத்தைப்பற்றிப் பேசுவது என்ன?

‘தர்மமானது கர்மத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டுள்ளது’ என்று முன்னமே கூறினோம். தார்மீகனுடைய லக்ஷணம் இடைவிடாமல் கர்மம் செய்தலாகும். என் வேதங்களிலே கர்மம் வேண்டுமென்று கூறாத பாகங்கள், நியாயமாகக் கூறப்போனால், வேதங்களே யல்லவென்பது சில மீமாம்சகர்களுடைய அபிப்பிராயம். “வேதங்களின் உத்தேசம் கர்மமா

யிருத்தலினாலே, வேதங்களில் கர்மத்தைப்பற்றி வியவகரிக்காத பாகங்கள் குறி தவறிவிடுகின்றன” என்று ஜைமுனியின் சூத்திரங்களில் ஒன்று கூறுகின்றது.

“ஒங்காரத்தை இடைவிடாமல் ஜபிப்பதினாலும், அதன் பொருளைத் தியானிப்பதினாலும், சகலமும் அடையப்பட முடியும்.” “ஈஸ்வர நாமங்களை யுச்சரித்தலினு லுண்டாகும் சக்தியினால், பாபங்கள் அனைத்தும் கழுவப்பட்டு விடுகின்றன,” “ஈஸ்வர சித்தத்தினிடத்திலே தன்னைத்தானே சமர்ப்பித்துக்கொள்கின்றவன் எல்லாவற்றையும் அடைகிறான்.” ஆம், சாஸ்திரங்களினுடையவும், மகாத்மாக்களினுடையவும் இவ் வார்த்தைகள் உண்மையிலும் உண்மையே; ஆனால், நம் மில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், தமது வாழ்நாள் முழுதும், ஒங்காரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டும், ஈஸ்வர நாமத்தினிடத்துள்ள பக்தியினாலே மெய்மறந்து, “உனது இஷ்டப் படியே நடக்கும்; நான் உன்னிடத்தில் பரிபூரணமாக சரணாகதி யடைந்துவிட்டேன்” என்று கூச்சலிட்டுக்கொண்டும் இருந்தும், ஒன்றையும் அடையாமலிருப்பதை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா! ‘எவரால் உண்மையில் தியானிக்க முடியும்’ என்பது இதிலிருந்து அறிந்துகொள்ளப்படவேண்டும். ஈஸ்வர நாமத்தை எதிர்க்க முடியாத சக்தியோடு எவரால் உச்சரிக்க முடியும்? எவருடைய மனமானது கர்மத்தினால் சக்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, அதாவது, தார்மீகராயுள்ளவர் எவரோ, அவராலேயே முடியும்.

ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் ஏதேனும் ஒருவித சக்தியை வெளிப்படுத்துதற்கு ஒரு மத்திய ஸ்தானமாவன. நாம் முன் ஜன்மங்களில் செய்த கர்மங்களின் பலனாக இந்த சக்தியானது சேர்த்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இந்த சக்தியுடன் பிறந்திருக்கிறோம். இந்த சக்தியானது வேலை

செய்து செலவழிந்துபோகும் வரையில், எவரும் அமைதியா யும் இருக்கமுடியாது. உலகைத்தியஜிக்கவும் முடியாது. அது வரையில், அவர் அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். போகமும் கர்மமும் விடப்பட முடியாம லிருக்கும்பொழுது, அதுவரை யில் தீய கர்மங்களைச் செய்வதிலும் சற்கர்மங்களைச் செய்தல் மேலல்லவா?—துன்பத்தை யனுபவிப்பதினும் பாக்கியத்தை யனுபவிப்பது மேலல்லவா?—“நன்மை, தீமை என்ற இரண்டு பதங்கள் இருக்கின்றன; அவற்றிலே நன்மையைச் செய்தல் மேல்” என்று ஸ்ரீராமப்பிரஸாதர் கூறுவது வழக்கம்.

இப்பொழுது, இந்த நன்மையென்பது என்ன? மோக்ஷ த்தை விரும்புவனுக்கு நன்மையா யிருப்பது ஒன்று; தர்மத் தை விரும்புவனுக்கு நன்மையாயிருப்பது வேறொன்று. இப் பேருண்மையைத்தான் கீதையிலே பகவானுனவர் அவ் வளவுதாரம் விவரிக்க எத்தனிக்கின்றார். இவ் வுண்மையின் மீதுதான் ஜாதிக் கோட்பாடும், ஹிந்துமத தர்மங்களும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

“எவரையும் பகைத்துக்கொள்ளாதே! எல்லோரிடத் தும் பிரியமாயும் நட்புடனும் இரு” (கீதை. XII-13.) இது வும் இதுபோன்ற இதர வார்த்தைகளும் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவனுக்கேயாம். ‘ஏ, பார்த்தா! ஆண்மையற்றிராதே! இது உனக்கு ஏற்றதன்று.” (கீதை. II-3) “ஆகையால் எழுந்திரு! உனது சத்துருக்களை ஜயித்துப் பெயரையும் கீர்த்தியையும் அடை!” (கீதை. XI-33.) இவற்றாலும் இவைபோன்ற இதர வார்த்தைகளினாலும் ஈஸ்வரன் தர்மத்துக்கு மார்க்கத்தைக் காண்பிக்கின்றார். ‘கர்மமானது எப்பொழுதும் நன்மையும் தீமையும் கலப்புற்றதா யிருக்கிறது’ என்பது உண்மையே. கர்மம் செய்ய, மனிதன் சற்றேனும் பாபம் செய்ய வேண்டித்தான் இருக்கிறது. ஆனால், அதனால் பாதகமில்லை.

ஒன்றுமே செய்யாமலிருப்பதைவிட ஏதேனும் செய்தல் மேன்மை யல்லவா? கர்மமானது நன்மையும் தீமையும் கலப்புற்றதா யிருந்தபோதிலும் அதைச் செய்தல், ஒன்றுமே செய்யாமல் சுறுசுறுப்பற்றுச் சோம்பேறி வாழ்க்கை வாழ்ந்து கற்கள்போன் றிருப்பதைப் பார்க்கிலும் மேலல்லவா? பசு, ஒருபொழுதும் பொய் சொல்லுகிறதில்லை; கல், ஒரு பொழுதும் திருடுகிறதில்லை; ஆனால், அவை பசுக்களாகவும் கற்களாகவுமே யிருக்கின்றன. மனிதன் திருடுகிறான்—மனிதன் பொய் சொல்லுகிறான்; மறுபடியும் மனிதனே கடவுளாகிறான். சாத்வீக லக்ஷணம் அதிகமாக ஆக,மனிதன் செய்கை யற்றவனாகி,எப்பொழுதும் தீர்க்கவிய்ந்தையாம் ஒரு அவஸ்தையிலேயே அமர்ந்தவனாகிறான். ராஜஸகுணம் அதிகமாக ஆக, அவன் தீய கர்மங்களையும் நல்ல கருமங்களையும் செய்கிறான். தாமஸகுணம் அதிகம் ஆக ஆக அவன் மறுபடியும் செய்கை யற்றவனாகிவிடுகின்றான். இப்பொழுது வெளியிலிருந்து பார்த்தால், நீ சத்துவகுணம் அதிகரித்திருக்கின்ற ஸ்திதியில் இருக்கிறாயா? அல்லது தமோகுணம் அதிகரித்திருக்கின்ற ஸ்திதியில் இருக்கிறாயா? என்றுநாங்கள் அறிந்துகொள்வதெப்படி? நாம்; கர்மம், செய்கை எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாலும்—சுகம் துக்கம் எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாலும்—உள்ள சாத்வீக அமைதியாகிற அவஸ்தையிலேயிருக்கிறோமா? அல்லது, நாம் உயிரற்று, சலனமற்று, ஒடுங்கி, எச்செய்கையும் செய்யாமல் — ஏனெனில், செய்கை செய்வதற்குசக்தியில்லை—மிகமிகத் தாழ்ந்த தாமஸீக அவஸ்தையில் இருந்துகொண்டு, எவருக்கும் தெரியாமல் உள்ளுக்குள்ளேயே அழுகி நாற்ற மெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோமா?—நான் உங்களிடம் இக்கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டு மறுமொழியை விரும்புகிறேன். உங்களுடைய சொந்த மனத்தையே கேட்டு, உண்மை யின்னதென்று அறிந்து கொள்ளுங்கள் !

நான் ஏன் மறுமொழிக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்? விருஷன் அதன் பலத்தினால் அறியப்படுகிறது. சாத்வீக புருஷன் செய்கையற்றிருக்கிறான்; அவன் அமைதியா யிருக்கிறான்; ஆனால், அச்செய்கை யின்மையானது பெருஞ் சக்திகள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருப்பதின் பலனும். அந்த அமைதியானது அபார சக்திக்கு மாதாவாம். அவ் வுயர்ந்த சாத்வீக புருஷன் நம்போன்று கைகளினாலும் கால்களினாலும் வேலை செய்யவேண்டிய அவசிய மில்லை. ஏனெனில், அவனுடைய இச்சா மாத்திரத்தினாலேயே, அவன் செய்யவேண்டிய கர்மங்களெல்லாம் உடனே செய்யப்பட்டுவிடுகின்றன. அவனே பிராஹ்மணன், எல்லோரினும் பூஜ்யன்; அவன் தன்னைப் பூஜிக்கும் படி வீட்டுக்கு வீடு சென்று பிறரை இரந்து கேட்டுக்கொள்வவேண்டாம். அவனுடைய நெற்றியிலே சர்வசக்தி வாய்ந்த மாதாவானவள் தனது சொந்தக் கையினாலே பொன் எழுத்துக்களால், “இப் புருஷனைப் பூஜியுங்கள்!” என்று எழுதுகிறாள்; உலகமானது அதைப் படித்துவிட்டு, வணங்கி நின்று, அவ் வார்த்தைகளைக் கேட்கின்றது. அந்த புருஷன் உண்மையில் “பிரியமுள்ளவனாயும், எல்லோரிடத்தும் நட்பு உள்ளவனாயும்; சத்துரு அற்றவனாயும்” இருக்கிறான். ஒரு அசையை உச்சரிப்பதற்கு மூன்றுதரம் திக்குகின்றதும், ஒருபொழுதும் சலியாததும், எல்லோராலும் இழிவாக நடத்தப்படுகின்றதுமான பலஹீனமான குரலா யிருக்கிறபொழுது—அது மிக மிகத் தாழ்ந்த தாமஸமாம்; அது மரணக் குறியாம்; அது சத்துவமன்று; அதெல்லாம் அழிவும் துர்நாற்றமுமாம். அர்ஜுனன் இத்தகையமனிதர்களின்கூட்டத்தில் சேரப்போனால், ஆதலால்தான் பகவான், அவனுக்குக் கீதையிலே அவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக விஷயங்களை விவரிக்கிறார். பகவானிடமிருந்து முதன்முதலில் வெளிவந்த வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள்! “ஆண்மையற்றவனா யிராதே!” பின்னர், “எழுந்திருந்து கீர்த்தி

யை அடை!" சமணர்களுடனும் - பெளத்தர்களுடனும்-மற் றவர்களுடனும்-நாம் கலந்து, தமோகுணத்தையுடைய அந்த ஜனங்களுடைய கூட்டத்திலே சேர்ந்துவிட்டோம்; இவ் வாயிரக் கணக்கான வருஷங்களாகத் தேச முழுதும் ஈஸ்வர நாமத்தினாலே ஆகாசத்தை நிரப்பிக்கொண்டும், தனது பிரார்த் தனைகளே ஈஸ்வரனிடத்துக்கு அனுப்பிக்கொண்டும் இருக்கிறது. ஈஸ்வரனே அவற்றுக்கு ஒருபொழுதும் செவி சாய்க் கிறதில்லை. அவர் ஏன் செவி சாய்க்கவேண்டும்? மனிதன்கூட மூடனுடைய கூச்சலைக் கேட்காமலிருக்கிறபொழுது, ஈஸ் வரன் கேட்பாரென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? இப்பொழுது, நிவர்த்தி பெறுதற்குள்ள ஒரே மார்க்கமாவது—"ஏ, பார்த்தா! ஆண்மையற்றவனா யிராதே! ஆகையால், எழுந்திருந்து பெயரையும் கீர்த்தியையும் அடை!" என்று கிதை யிலே பகவான் கூறுகின்ற வார்த்தைகளைக் கேட்பதேயாம்.

முதலாவது, வேடிக்கையைப் பாருங்கள்! ஐரோப்பியர்களின் கடவுளாகிய இயேசுகிறிஸ்து, "எவரையும் விரோதித் துக்கொள்ளாதே! உன்னை எவரேனும் வலது கன்னத்தி லடித் தால், அவனிடம் இடது கன்னத்தையும் காட்டு! செய்கை எல்லாவற்றையும் நிறுத்திவிட்டு, உலக முடிவை எதிர்பார்த்துத் தயாராயிரு; அப்பொழுது நான் மறுபடியும் வருவேன்; அது இந்தத் தலைமுறை கழிவதற்குள் நடக்கும்" என்று போதிக்கின்றார். கிதையிலே நமது பகவான், "மிகுந்த உற்சாகத்துடனே எப்பொழுதும் வேலை செய்! உனது சத்துருக்களை யழித்து, உலக போகத்தை யதுபவி" என்று கூறுகிறார். ஆனால், ஐரோப்பியர்கள் இயேசுகிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளை சட்டை செய்யவேயில்லை. அவர்கள், எப்பொழுதும் சுறுசுறுப்பு உள்ளவர்களாய், மிகுந்த ராஜஸ்குணம் வாய்ந்தவர்களாய், உற்சாகத்துடனே உலகின் வெவ்வேறுபாகங்களிலுள்ள சுகங்

களையும் ஆட்பரங்களையும் ஒன்று குவித்து, அவர்களுடைய ஹிருதயம் திருப்தியடையும்படியாக அவற்றை யநுபவித்து வருகிறார்கள். நாமோ உலக முடிவுக்குத் தயாராக நமது மூட்டை முடிச்சகளை யெல்லாம் கட்டி வைத்துக்கொண்டு இரவும் பகலும் “தாமரையிலையில் தண்ணீரானது மெல்லியதாயும் சலன முள்ளதாயும் இருக்கிறதுபோல, மனுவஷ்யனுடைய ஜீவிதமும் அவ்வளவு உறுதி யற்றதா யிருக்கிறது” என்று பாடிக்கொண்டு ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்திருக்கிறோம்; பலன் யாதெனில், நாம் மரண பயத்தினால் வெருத்துப்போய் விட்டோம்; எமனும், “இதுதான் சந்தர்ப்பம்” என்று தேசத்திலே பிளேக், மலைஜூரம் முதலிய சகலவித வியாதிகளையும் அனுப்பியிருக்கிறான். சீதையின் போதனையின்படி எவர் நடக்கின்றனர்?—ஐரோப்பியர்களே. இயேசு கிறிஸ்துவின் போதனைகளைப் பின்பற்றியவர் எவர்?—ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய புத்திரர்கள். முதலில் இது அறிந்துகொள்ளப்படவேண்டும். மோகூஷ மார்க்கத்தை முதலில் கண்டுபிடித்ததும் பகிரங்கப் படுத்தியதும் வேதங்களேயாம்; புத்தராயினும் சரியே, அல்லது கிறிஸ்துவாயினும் சரியே, அல்லது எவராயினும் சரியே, பின்னர் போதித்த எதுவும் வேதங்களிலிருந்தே எடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் சந்நியாசிகள் ஆகையால், அவர்களுக்குச் சத்துருவில்லை; அவர்கள், எல்லோரிடத்தும் பிரியமாயும், நட்புடையோராயும் இருந்தார்கள்; அது அவர்களுக்கு நல்லதுதான். ஆனால், மோகூஷத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் அதே மார்க்கத்தைப் பின்பற்றும்படி என் ஜனசமூகம் முழுதையும் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும்? மோகூஷத்தை விரும்பாத, அல்லது, அதை யடைவதற்குத் தகுதியற்ற மனிதனுக்குப் புத்தர் அல்லது கிறிஸ்து என்ன வழி காட்டுகின்றார்?—ஒன்று மேயில்லை. மோகூஷம் அடையவேண்டும்; இல்லையெல், மரித்துவிட்டாய்.—இவை யிசண்டே அவர்கள் காண்பிக்கும் மார்க்

கங்கள்; மத்தியிலே மார்க்கமே யில்லை. நீ மோஷத்தைத் தவிர வேறெதையும் அடைய முயற்சிப்பதற்கு முடியாது. கை கால்கள் கட்டிப் போடப்பட்டிருக்கிறாய். கொஞ்ச காலத் துக்கு நீ இவ்வுலகை யதுபவிக்கட்டும் என்று அதற்கு மார்க் கம் காண்பிக்கப்படவில்லை. ஆனால், அதற்கு நேர் எதிரிடை யாக ஒவ்வொரு அடியிலும் இடையூறுகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட டிருக்கின்றன. வேதமதம் ஒன்றே நன்கு ஆலோசனை செய்து, தர்ம-அர்த்த-காம-மோஷமாகிற சதுர்வித புருஷார்த்த சித்தி களுக்கும் விதிகள் ஏற்படுத்தியுள்ளது. புத்தர், நம்மை யழித்துவிட்டார்; கிறிஸ்து, ரோமர்களை அழித்துவிட்டார். பின்னர், அப்பொழுது ஐரோப்பியர்கள் ஸ்வதந்திரிகளாகச் சலிக்கத் தொடங்கினார்கள் - கிறிஸ்துவின் போதனைகளை அவமதித்து புரோடெஸ்டாண்ட் ஆணர்கள். இந்தியாவிலே குமரிள (பட்ட)ர் மறுபடியும் கர்ம மார்க்கத்தை மாத்திரம் போதித்தார். சங்கரரும், இராமாநுஜரும் மறுபடியும் தர்ம - அர்த்த-காம-மோஷமென்னும் புருஷார்த்தங்களைத் தகுந்த அளவுகளில் சரிசமப்படுத்தி, சநாதனமான வேத மதத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். இவ்விதமாக ஜன சமுகமானது தான் இழந்த உயிரைத் திரும்பவும் பெற்றது. ஆனால், இந்தியா விலே முப்பதுகோடி ஜீவர்கள் விழித்துக்கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது; அது ஒரு நாளில் முடிபப்பட்டதன்று.

பௌத்தகர்ளுடையவும், வேத மதங்களினுடையவும் •நோக்கங்கள் ஒன்றே; ஆனால், பௌத்த மதத்தினால் அது சரிக்கப்பட்ட மார்க்கம் சரியானதன்று. பௌத்தர்கள் அது

1. சச்சிதானந்த சிவம்:—குரு - சிஷ்ய சம்பாஷணை ரூப மான அதுபவ வேதார்த்த டிபாக்ஷம். ஸ்ரீஜத் சுப்பிர மணிய சிவம் சினைச்சாலைக்குள் இயற்றியது. சிவத்தின் திருவுருவப் படத்துடன் 3-ம் பதிப்பு விலை ரூ. 1-2-0.

சரித்த மார்க்கம் சரியானதா யிருந்தால், 'இனிமேல் நமக்கு நம்பிக்கையே யில்லை' என்னும்படி நாம் ஏன் இவ்விதமாக அழிந்து கிடக்கின்றோம்? 'காலமானது அப்படிச் செய்து விட்டது' என்று சொன்னால் போதாது. காலமானது காரண காரிய நியதிகளை மீறி வேலை செய்யுமா?

ஆகையால், நோக்கங்கள் ஒன்றேயா யிருந்தபொழுதி லும், பௌத்தர்கள் சரியான மார்க்கத்தை யனுசரிக்காத குறையால், இந்தியாவை வீழ்த்திவிட்டார்கள். ஒருவேளை நான் எனது பௌத்த சகோதரர்களுக்கு வருத்தம் உண்டாக்குகிறேனோ, என்னவோ? ஆனால், உண்மை சொல்லப் பட வேண்டும். நான் பயனைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. சரியான, நியாயமான மார்க்கம் வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதே—வெவ்வேறு ஜாதிகளின் தர்மமே, மனிதனுடைய திறமைக்கும் அவனுக்கு ஜன சமூகத்தி லுள்ள அந்தஸ்துக்கும் தக்க பிரகாரம் கடமைகளை விதித்திருத்தலே—இதுவே வேத மதத்துக்கும் வேத ஜாதிக்கும் அஸ்திவாரமாயுள்ளது. நான் எனது சொந்த தேச ஜனங்களை முகஸ்துதி செய்யவில்லை. ஏனெனில், முகஸ்துதி செய்தாலும் அவர்களிடமிருந்து ஒன்றையும் எதிர்பார்க்க முடியாதென்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த “ஜாதி தர்ம”மும், “ஸ்வதர்ம”முமே ஒவ்வொரு தேசத்திலுமுள்ள எல்லா ஜன சமூகங்களினுடைய வும் நண்மைக்குக் காரணமாயுள்ளன. இந்த “ஜாதிதர்ம”மும் “ஸ்வதர்ம”மும் அழிந்துவிட்டதனாலேயே, நமது நாடும் வீழ்ந்துவிட்டது. ஆனால், இப்பொழுது அறியப்பட்டுள்ளபடியுள்ள ஜாதிதர்மமானது ஒரு புதிய கெடுதலேயாம்; அதெல்லாம் ஸ்வயநலமும் மரணமும் அழிவுமேயாயிருக்கிறது. ஒரு வனுடைய சொந்த கிராமத்து வழக்கம் வேதங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள நித்தியவழக்கமாகக்கருதப்பட்டுவருகிறது. அநேகமாக குணங்களைக்கொண்டு தீர்மானிக்கப்படுகின்ற ஜாதியைப்

2. ஞானரத்னம்:-இதில் வேதாதாந்த ஞானத்தைப் பற்றிய சில சிந்தனைக் கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ளன. விலை அரை 4.

பற்றி நான் பேசவில்லை. ஆனால், பரம்பரையாக வருகின்ற ஜாதி ஏற்பாட்டைப்பற்றியே பேசுகின்றேன். நல்ல அல்லது தீய குணங்களின் இருப்பைக்கொண்டே ஆதியில் ஜாதி தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்; ஆனால், இந்த ஜாதி இரண்டு அல்லது மூன்று தலைமுறைகளில் பரம்பரை யாகிவிடுகிறது; நமது ஜனசமூக வாழ்க்கையின் பிராணநிலை தொடர்ப்பட்டுவிட்டது; இல்லையேல், நாம் ஏன் இந்த இழிந்த அவஸ்தையில் விழுந்து கிடக்க வேண்டும்? “அப்பொழுது நான் எல்லா ஜாதி பேதங்களையும் ஒழித்து, இந்த ஜனங்கள் அனைவரையும் அழித்துவிடுவேன்” (கீதை, III-24.) என்பதைக் கீதையிலே படியுங்கள்! இந்த வர்ண சாங்கர்யம்—எல்லா ஜாதிகளும் இப்படிப் பயங்கரமாகக் கலந்து வித்தியாசங்க ளெல்லாம் ஒழிந்து விடுதல்—எப்படி உண்டாயிற்று? வெள்ளை வர்ணம் ஏன் கறுப்பாயிற்று? ஏன் சத்துவ குணமானது ஒரு சிறிது ரஜசு கலந்த தமோ குணத்துக்கு இடங் கொடுத்தது? சொல்லப்போனால் அது ஒரு நீண்ட கதையாம். வேறொரு சமயத்திலே அதற்கு மறுமொழி சொல்ல முயற்சிப்பேன். இப்பொழுது, ஜாதி தர்மமானது சரியானபடியும் உண்மையாயும் காப்பாற்றப்படுமானால், ஜனசமூகம் ஒருபொழுதும் வீழ்ச்சியடையாது என்பதை யறிந்துகொள்ள முயலுங்கள்! நாம் வீழ்ந்து கிடக்கின்றோமென்பதே ஜாதி தர்மம் கெட்டுவிட்டது என்பதற்கு நிச்சயமான அறிகுறியாம்; ஜாதி தர்மம் என்று நீங்கள் எதைக் கூறுகிறீர்களோ அது, உண்மைஎதுவோ அதற்கு நேர் மாறு பாடானதாம். முதலில் உங்களுடைய சொந்த சாஸ்திரங்களைப் படியுங்கள்! தேசத்திலே அநேகமாக எல்லா இடங்களிலும் ஜாதி தர்மமானது மறைந்துவிட்டதனாலே சாஸ்திரங்கள் என்ன கூறுகின்றன என்பதைப்பற்றிப் பார்ப்பீர்கள்!

இப்பொழுது உண்மையான ஜாதி தர்மத்தை மறுபடியும் கொண்டுவர முயலுங்கள்! நான் கற்றுஅறிந்துள்ளவற்றையே உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். உங்களுடைய மூடவழக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆதரித்து அவற்றுக்கு சாஸ்திரீயமான நியாயங்கள் கூறுவதற்காக, உங்களை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு நான் ஏதோ ஒரு அந்நிய தேசத்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப் பட வில்லை; அந்நிய நாட்டு நண்பர்கள் அப்படிச் செய்தற்கு ஏற்றவர்கள். நீங்கள் அவர்களை உற்சாகப்படுத்துகிறீர்கள்; அங்கே விஷயம் முடிவடைந்துவிடுகிறது. நீங்கள் மூடர்களாக்கப்படுவது மன்றியில், நானும்கூட மூடனாக்கப் படுகிறேன்;-அதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

ஒவ்வொரு ஜனசமூகத்துக்கும் ஜாதீய நோக்கம் ஒன்று உண்டு என்று முன்னமேயே கூறப்பட்டது. சிருஷ்டி நியதிக்குக் கீழ்ப்படிந்தோ, அல்லது மகா புருஷர்களுடைய உயர்ந்த சமர்த்தினாலோ, ஒவ்வொரு ஜன சமூகத்தினுடையவும் ஜாதீய நடையுடை பாவனைகளும் வழக்கங்களும் அந்த உத்தேசத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஜன சமூகத்தினுடையவும் வாழ்க்கையில், அந்த உத்தேசத்தையும், அந்த உத்தேசத்தைப் பயன்பெறச் செய்வதற்கு அத்தியாவசியமாக வேண்டியுள்ள அந்த நடை யுடை பாவனைகளையும் வழக்கங்களையும் தவிர, மற்றவை யெல்லாம் அநாவசியமானவையாம். அந்த அநாவசியமான வழக்கங்களும் நடை யுடை பாவனைகளும் விருத்தியடைந்தாலு ம்சரி, அழிந்துபோனாலு ம்சரி, அதனால் பாதகமில்லை. ஆனால், ஒரு ஜன சமூகத்தினுடைய வாழ்க்கையின் பிரதான உத்தேசம் அடிபடுகிறபொழுது, அந்த ஜனசமூகம் மரிப்பது நிச்சயம்.

4. ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரது விரிவானசரித்திரம் 41-
அத்தியாயங்கள்: 703 பக்கங்கள், விலை ரூ. 2-0-0

நாம் குழந்தைகளா யிருந்தபொழுது, ஒரு ராஷ்ட்ரன் இருந்தானென்றும், அவனுடைய ஜீவன் ஒரு சிறு பக்ஷியில் வசித்துவந்த தென்றும், அந்தப் பக்ஷி கொல்லப்பட்டாலொழிய, அந்த ராஷ்ட்ரஸன் எவ்வாற்றானும் சாதமாட்டானென்றும் ஒரு கதை கேட்டோம்; ஜன சமூகத்தின் வாழ்க்கையும் அதுபோன்றதாம். இன்னும், ஒரு ஜன சமூகமானது தனது ஜாதீய உத்தேசத்தில் அதிகம் சம்பந்தப்பட்டாத பாத்தியதைக் ளெல்லாம் நீக்கப்பட்டாலும் ஒருபொழுதும் முறுமுறுக்காது என்பதை நீங்கள் பார்ப்பீர்கள். ஆனால், அந்த உத்தேசத்துக்கு மிகமிகச் சிறிய அடியாவது விழுந்த மாத்திரத்திலே, அது அபார சக்தி வாய்ந்து எதிர் அடிக்கிறது.

உயிருள்ள ஜன சமூகங்களாகிற பிரெஞ்சுக்காரர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், ஹிந்துக்கள் இவர்களுடைய சரித்திரம் நமக்கு ஏறக்குறையத் தெரியுமாதலால், இம் மூன்று ஜனசமூகங்களின் விஷயத்தையும் நாம் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக் கொள்வோம். பிரெஞ்சுக்காரர்களின் லக்ஷணத்துக்கு முதுகெலும்புபோன் நிருப்பது ராஜீய ஸ்வதந்திரமேயாம். பிரெஞ்சுக்குடிகள், எல்லாவிதக் கடுமைகளையும் அமைதியுடன் பொறுத்துக்கொள்கிறார்கள்; அவர்களுக்குத் தாங்க முடியாத வரிகளைப் போட்டாலும், அவர்கள் அவற்றிற்கு விரோதமாக மிகமிகச் சிறு குரலையும் கிளப்பமாட்டார்கள்; 'ஜனசமூகம் முழுதும் படைபில் சேரவேண்டும்,' என்று கட்டாயப் படுத்தினாலும், அவர்கள் ஒருபொழுதும் குறை கூறுகிறதில்லை; ஆனால், அந்த ஸ்வதந்திரத்திலே எவரேனும் பிரவேசிப்பார்களாயின், அந்த நிமிஷத்திலேயே ஜன சமூகம் முழுவதும் ஒரே மனிதன்போலக் கிளம்பிப் பயங்கரமாக எதிர் அடிக்கும். எவரும் மற்றவர்களின்மீது ஏறி உட்கார்

5. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் ஞானாமிர்தம் என்னும் ப்ரஹ்மானந்த சம்பாஷணை- விலை ரூபா. 2-4-0

ந்து அதிகாரம் செலுத்த விடப்படக்கூடாது- இதுவே பிரெஞ்சுக்காரர்களின் லக்ஷணத்தில் முக்கியமான அம்சம். “கற்றோராயினும் சரியே, அல்லது மூடராயினும் சரியே; தனவந்தராயினும் சரியே, அல்லது தரித்திரராயினும் சரியே; பிரபுவாயினும் சரியே; அல்லது சாதாரண மனிதனாயினும் சரியே; எங்களுடைய தேச ஆட்சியிலும் எங்களுடைய ஜனசமூக ஆட்சியிலும் எங்களுக்குச் சரிசமமான பாகமுண்டு” இந்தச் சுவதந்திரத்திலே பிரவேசிக்க முயற்சிப்பவன் துன்புறவேண்டும்.

ஆங்கிலேயர்களின் லக்ஷணத்திலே வியாபாரியினுடைய கொள்கையாகிய “கொடு, எடு” என்பது பிரதான அம்சமாம். ஆங்கிலேயர்களுக்கு நியாயமான பிரிவும் சரிசமமான பாகமும் வேண்டும். ஆங்கிலேயன்: அரசனுக்கோ, அல்லது தனவந்தனுடையவும் பிரபுவினுடையவும் உரிமைகட்கோ வணக்கத்துடன் கீழ்ப்படிகிறான். அவன் தனது ஜேபியிலிருந்து ஒரு பைசா கொடுக்க வேண்டுமென்றால் மாத்திரம், அவனுக்கு அதற்குக் கணக்குச் சொல்லித் தீரவேண்டும். அரசன் இருக்கிறான்; எல்லாம் சரிதான்; அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவனைக் கௌரவிக் ஆங்கிலேயன் தயாராயிருக்கிறான்; ஆனால், அரசனுக்குப் பணம் வேண்டுமென்றால், ‘அது எப்படிச் செலவழிக்கப்படவேண்டும்? ஏன் செலவழிக்கப்படவேண்டும்?’ என்பதைப்பற்றியுள்ள கணக்கில் அவ் ஆங்கிலேயனுக்கும் பேசுவதற்கு இடம் இருக்கவேண்டும்; அப்பொழுதுதான் அவன் அதை (பணம்)க் கொடுப்பான். ஒருகாலத்திலே ஆங்கிலேய ஜனங்களிடமிருந்து பலாத்காரமாகப் பணம் பறிக்க முயற்சித்த அரசன், ஒரு பெருங் கலகத்தை யுண்டுபண்ணிவிட்டான். அவர்கள் அவ் வரசனைக் கொன்றுவிட்டார்கள்.

6. ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் வைபவம் (விஜயம்)
விலை ரூபா 1-4-0 எனது குருநாதர் அணு 8.

‘ராஜீய ஸ்வதந்திரமும், ஜாதீய ஸ்வதந்திரமும் நல்லன தான்; ஆனால், முக்கியமான விஷயம் ஆத்மீக ஸ்வதந்திரமே- முக்தியே—’ என்று ஹிந்து கூறுகிறான். இதுதான் நமது ஜாதீய நோக்கம், வைதீகன், சமணன், பௌத்தன், அத் வைதி, விசிஷ்டாத்வைதி அல்லது துவைதி எல்லோரும் அந்த விஷயத்தில் ஒற்றுமைப்படுகிறார்கள். அந்த விஷயத்தை மாத்திரம் தொடாமல் விட்டுவிடுங்கள்! என்ன வேண்டுமோ செய்யுங்கள்! ஹிந்து ஒன்றும் சொல்லமாட்டான். அவ னிடமுள்ள எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்! அவனை மிகமிகக் கேவலமாக நடத்துங்கள்! அவனைக் ‘கூலி’ என்றோ, எப்பெயரிட்டோ அழையுங்கள்! அவன் அவற்றை யெல்லாம் லக்ஷியம் செய்கிறதில்லை; அவனுடைய மதமாகிற வாசலை மாத்திரம் ஜாக்கிரதையாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்! கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்னே பட்டாணிய முகம்மதிய வம் சங்கள் எப்பொழுதும் ஹிந்து மதத்தை எதிர்த்துக் கொண்டே யிருந்ததனாலே, தங்களுடைய இந்திய சக்கராதி பத்தியத்தை உறுதிப்படுத்த முடியாது எப்படி வந்துகொண் டும் போய்க்கொண்டும் இருந்தன வென்பதை நாம் பார்க் கிறோம். மொகலாய சக்கராதி பத்தியம் எவ்வளவு உறுதியா யும், எவ்வளவு பலமாயும் இருந்தது? ஏனெனில், மொக லாயர்கள் அந்த விஷயத்தைத் தொடாமல் விட்டிருந்தார் கள். உண்மையில் மொகலாயச் சக்கராதிபத்தியத்துக்கு ஆதாரமா யிருந்தவர்கள் ஹிந்துக்களே யாவர்; ஜிஹாங்கீர், ஷாஜஹான், டேராஸாகோ இவர்க ளெல்லோரும் ஹிந்துத் தாய்மார்களின் பிள்ளைகளே யாவர். இன்னும் சுவனியுங்கள்! அவுரங்கஸீப் மறுபடியும் அந்த விஷயத்தைத் தொட்ட வுடனே, பெரிய மொகலாயச் சக்கராதிபத்தியமானது ஒரு

நிமிஷத்தில் கனவுபோல மறைந்துவிட்டது. ஆங்கில சிம் ஹாசனம் இந்தியாவில் உறுதியாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன்? ஏனெனில், அவர்கள் தேசத்தினுடைய மதத்தை யொருபொழுதும் தொகிறதில்லை. கிறிஸ்துவப் பாதிரிகள் இந்த விஷயத்திலே கொஞ்சம் தலையிட முயன்றார்கள்; பலன் 1857-ம் வருஷத்துக் கலகமாம். ஆங்கிலேயர்கள் இதை யறிந்துகொண்டு அதன்படி நடக்கிறவரையில், இந்தியாவிலே அவர்களுடைய ஆட்சி பத்திரமாயிருக்கும். தூரதிருஷ்டியுள்ள ஆங்கிலேயரும் அதைப் பார்க்க முடியும். ராபர்ட்ஸ் பிரபு இயற்றியுள்ள “இந்தியாவில் நாற்பத்தொரு வருஷங்கள்” என்ற புத்தகத்தைப் படித்துப் பாருங்கள்!

இப்பொழுது, “இந்த ராஷ்ட்ரனுடைய ஜீவன் எங்குள்ளது?” என்பதை நாம் அறிந்துகொள்வோம்; அது மதத்திலேதான் உள்ளது. எவருக்கும் அதை யழிப்பதற்கு வன்மை யில்லாததனாலே, ஜன சமூகமானது இத்தனை கஷ்டங்கள் நேர்ந்தும் இன்னும் உயிருட னிருக்கிறது. நல்லது, “ஜன சமூகத்தின் ஜீவனை மதத்திலே வைத்திருப்பதனால் யாது பயன்? பிற ஜன சமூகங்களைப்போலவே ஏன் அந்த ஜீவனை இராஜீய, அல்லது ஜாதீய ஸ்வதந்திரத்தில் வைக்கக்கூடாது?” என்று ஒரு இந்தியப் பண்டிதர் கேட்டார். அப்படிச் சொல்வது மிகவும் எளிதே. மதமும், ஆத்மீக ஸ்வதந்திரமும், ஜீவனும், ஈஸ்வரனும், முக்தியும், எல்லாம் பொய்யேயென்று நாம் வியவகாரத்தின் பொருட்டு ஒப்பிக் கொள்வோம்; அப்பொழுதும் விஷயங்கள் எப்படி நிற்கின்றனவென்பதைப் பார்ப்போம். ஒரே அக்கினியானது வெவ்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுகிறதுபோல, ஒரே பெருஞ்

8. ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் சுடிதங்கள்: 1—2 பாகங்கள்:

விலை அனு 0—14—0

சக்தி பிரெஞ்சுக்காரர்களிடத்திலே இராஜீய ஸ்வதந்திரமாகவும், ஆங்கிலேயர்களிடத்திலே வியாபார சமர்த்தாகவும்—நியாயமான பங்காகவும்—பிரிவாகவும், ஹிந்துக்களிடத்திலே ஆத்மீக ஸ்வதந்திர மடையவேண்டுமென்ற இச்சையாகவும் வெளிப்படுகிறது. இப் பெருஞ்சக்திக்குக் கீழ்ப்படிந்தே பிரெஞ்சு லக்ஷணமும் ஆங்கில லக்ஷணமும் ஒரு சில நூற்றாண்டுகளாக உரு வமைந்திருக்கின்றன. அப் பெருஞ்சக்திக்குக் கீழ்ப்படிந்தே ஹிந்துவினுடைய ஜாதீய லக்ஷணத்தின் தற்கால வெளிப்பாடும் ஆயிரக்கணக்கான நூற்றாண்டுகளாக அமைந்துவந்திருக்கிறது; அவ்விதம் அமைந்துவந்திருக்கிற நம் முடையதை விட்டுவிடுவது எளிதா?—அல்லது, ஒரு சில வருஷங்களாக ஏற்பட்டுவரும் உங்களுடைய லக்ஷணத்தை விட்டுவிடுவது எளிதா?—நான் கேட்கிறேன். ஆங்கிலேயர்கள் மதப்பற் றுடையவர்களாகித், தங்களுடைய யுத்த வழக்கங்களை யெல்லாம் மறந்துவிட்டு, அமைதியாய் ஏன் அடங்கி உட்கார்ந்துகொள்ளக் கூடாது.

விஷயம் என்னவென்றால், நதியானது மலையிலேயுள்ள தனது உற்பத்தி ஸ்தானத்திலிருந்து ஆயிரம் மைல் தூரம் இறங்கி வந்துவிட்டது; அது உற்பத்தி ஸ்தானத்துக்குத் திரும்பவும் போய்ச் சேர்கிறதில்லை; திரும்பிப் போக முடியவும் முடியாது. அது தன்னுடைய போக்கைத் திருப்ப முயன்றால், அது எல்லாப் பக்கங்களிலுமாகக் கலைக்கப்பட்டு வற்றிப்போய்விடும். எப்படியாயினும் நதியானது திறந்த வெளியான அழகிய மைதானங்களினுடே சென்றோ, அல்லது அழுக்கினுடும், முள்ளடர்ந்த பிரதேசங்களினுடும் பிரவாகித்தோ, சீக்கிரத்திலாவது பின்னராவது சமுத்திரத்தி

9. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர் வேதாந்ததத்துவம் -

விலை அனு 0—8—0.

ஹ்ஸ் விழுவது நிச்சயம். இவ்வாயிரக் கணக்கான வருஷங்க ளாக நாம் நடத்திவந்த ஜாதீய வாழ்க்கை தப்பிதமாயின், அதற்கு நிவர்த்தி யில்லை; இப்பொழுது நாம் ஒரு புதிய லட் சணத்தை யுண்டுபண்ணிக்கொள்ள முயற்சிப்போமானால், நாம் மரித்துவிடத்தான் செய்வோம்.

ஆனால், அப்படிச் கூறுவது வெறும் மூடத்தனத்தின லும் அறிவுக் குறைவினாலுமே யென்று நான் கூறினால், என்னை மன்னியுங்கள். முதலில், பிற தேசங்களுக்குச் சென்று, உங்களுடைய சொந்தக் கண்களினால் அவர்க ளுடைய நடையுடை பாவனைகளையும் மாதிரிகளையும் பார்த்து மிகுந்த ஜாக்கிரதையுடனே ஆராய்ச்சி செய்யுங்கள்! உங்க ளுக்கு ஆலோசிக்கும் மூளை யுண்டானால், அதனால் அவற் றைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்! பின்னர், உங்களுடைய சொந்த புத்தகங்களைப் படியுங்கள்! இந்தியா முழுதும் யாத்திரை செய்யுங்கள்! அதன் வெவ்வேறு பாகங்களையும் ஜனங்களையும்—ஒரு மூடனுடைய கண்ணைக்கொண்டு பார்க் காதிர்கள்—அறிவும் கூர்மையும் சேர்ந்த கண்ணினால் கவனி யுங்கள்! ஜன சமுகமானது இன்னும் உயிருடன் இருக்கிற தென்பதையும், அதனுடைய ஹிருதய நாடி நிச்சயமாய் நன் றாய் அடித்துக்கொண்டிருக்கிற தென்பதையும் நீங்கள் பார்ப் பிரீர்கள். மரணம்போலத் தோன்றுகின்ற அவஸ்தையின் சாப்பரின் கீழ் நமது ஜாதீய வாழ்க்கையாகிற அக்கினி இன் னும் புகைந்துகொண்டிருக்கிற தென்பதையும், இந்த ஜன சமுகத்துக்கு உயிர் மதமே யென்பதையும், அதன் பாவஷ யும் மதமே—அதனுடைய எண்ணமும் மதமே என்பதை யும், நீங்கள் காண்பீர்கள்! உங்களுடைய ராஜீய விஷயம், ஜன சமுகம், ப்ளேக் வேலை, பஞ்சவேலை எல்லாம், இங்கு எப்

பொழுதும் செய்யப்பட்டு வருவனபோலவே, அதாவது மதத்தின் மூலமாகவே, செய்யப்படும்; இல்லையேல், உங்களுடைய ஊளைக்கூச்சலெல்லாம் ஒரு பயனையும் உண்டு பண்ணாது.

தவிர, எங்கும், ஒவ்வொரு தேசத்திலும் உபாயம் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அதாவது, ஒரு பிடியத்தனை சக்தி வாய்ந்த மனிதர்கள் ஒவ்வொரு ஜன சமூகத்தையும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்; மற்றவர்கள் பின் தொடரத்தான் செய்கிறார்கள். நான் உங்களுடைய பார்லிமெண்ட் ஸேனேட் சபை, ஓட், பெரும்பான்மைக் கணிதம் சீட்டுக்குலுக்கி எடுத்தல் எல்லாவற்றையும் பார்த்தேன்; எங்கும் விதியொன்று தான். சக்தி வாய்ந்த மனிதர்கள் தாங்கள் இஷ்டப்படுகின்ற வழியெல்லாம் ஜன சமூகத்தைச் சலிப்பித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்; மற்றவர்கள் அவர்களைப் பின் தொடரத்தான் வேண்டி யிருக்கிறது. இந்தியாவிலே இந்த சக்தி வாய்ந்த மனிதர்கள் யார்? மதப் பற்றுள்ளவர்களே. மதப் பற்றுள்ள மனிதர் நமது ஜன சமூகத்தை நடத்திச் செல்கிறார்கள். அவசியம் நேரிகிறபொழுது நமது ஜாதீய நடையுடை பாவனைகளையும் பழக்கங்களையும் மாற்றுகிறார்கள். நாம் மௌனமாக அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டு, அவர்கள் ஆக்கொயிடுவதைச் செய்கிறோம். நமக்கு பெரும்பான்மைக் கணிதமும், ஓட்டும், சீட்டுக்குலுக்கி யெடுக்கும் வழக்கமும், இன்னும் பிறநாடுகளிலே இதுபோன்று தொடர்ந்துவரும் துன்பங்களும் இல்லாதிருத்தல் நமது அதிர்வ்டமே. இதுதான் வித்தியாசம்.

ஓட்டினாலும் சீட்டுக் குலுக்கி யெடுக்கும் வழக்கத்தினாலும் மேனாடுகளிலே சாதாரண ஜனங்கள் அடைகின்ற கல்வி

11. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர் எதிரோலிகள். சிவாஜி மகாராஜாவின் உண்மைச் சரித்திரம் - அணு 8.

வியை நாம் அடைகிறதில்லையென்பது உண்மைதான்; ஆனால், இராஜ்ய விஷயம் என்று பெயர் சொல்லிக்கொண்டு எல்லா ஐரோப்பிய தேசங்களினுடையவும் ஜனங்களுடைய ஜீவ ரத்தத்தையே குடித்துக் கொழுத்து வாழ்ந்து வருகின்ற அந்த வகுப்பு ஜனங்களும் நமக்குள் இல்லை. இந்த ராஜ்ய வாதிகளின் நடனமாகிற காஷியின் மினுமினுக்கான திறை களுங்குப் பின்னேயுள்ள பயங்கரமான காஷியை நீங்கள் எப்பொழுதேனும் பார்த்தால், 'மனிதனுக்குக் கதிமோட்சம் உண்டு' என்ற நம்பிக்கையே உங்களுக்கு இல்லாது போய் விடும். பணமுள்ளவர்கள் தேசத்தின் ஆட்சியைத் தங்களுடைய கட்டை விரலின்கீழ் வைத்துக்கொண்டு, பட்டப்பகல் வெளிச்சத்திலே ஜனங்களைக் கொள்ளை யடிப்பது மன்றி, அந்நிய நாடுகளிலே சென்று யுத்தஞ் செய்து கொல்லப்படுவ தற்கு அவர்களைப் போர்வீரர்களாகவும் அனுப்பிக்கொண்டு வருகிறார்கள்; அப்பொழுது தானே, ஜயம் கிடைத்துவிட் டால், அவர்களுடைய பொக்கிஷங்கள் குடி ஜனங்களுடைய ரத்தத்தைக் கொடுத்து வாங்கப்பட்ட பொன் நிறைந்ததாக லாம்! அங்கு அவர்கள் தங்கள் ரத்தத்தைச் சொரிந்தார்கள்; இதுதான் விஷயம்!!

எல்லாவற்றுக்கும் முதலில், இதை யறிந்துகொள்ள முயலுங்கள்! மனிதன் சட்டங்களை யுண்டுபண்ணுகிறானா? அல்லது சட்டங்கள் மனிதனை யுண்டுபண்ணுகின்றனவா? மனிதன் பணத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றானா? அல்லது பணம் மனிதனை யுண்டுபண்ணுகின்றதா? மனிதன் பெரிய பெயர்களைச் சம்பாதிக்கின்றானா? அல்லது பெரிய பெயர்கள் மனிதனை யுண்டுபண்ணுகின்றனவா?

12. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் கர்மயோகம் விரிவானது -

விலை ரூபா 1-0-0.

முதலில் மனிதனு யிரு; பின்னர் மற்றவை யெல்லாம் தாமே பின் தொடரும். ஒருவருக்கொருவர் உள்ள விரோதம் நிறைந்த துவேஷ குணத்தையும் அந்யோந்யமுள்ள வெறுப்பையும் விட்டுவிடுங்கள்! நற்காரியம், நல்லுபாயங்கள், நல்ல தைர்யம் இவற்றை வைத்துக்கொள்ளுங்கள்! தைர்யமா யிருங்கள்! நீங்கள் மரிக்கின்றபொழுது, பின்னே ஏதேனும் ஒரு அடையாளத்தை வைத்துவிட்டுப் போங்கள்! “ஏ, துளசி! நீங்கள் முதலில் இவ் வுலகுக்கு வந்தபொழுது உலகம் சிரித்தது, நீ அழுதாய்; நீ இவ் வுலகை விட்டுப் போகும்பொழுது உலகமானது உனக்காக அழும்படிக்கும், நீ சிரித்துக்கொண்டே அதை விட்டுவிட்டுச் செல்லும்படிக்கும் ஆன செய்கைகளை இப்பொழுது செய்.” பெரிய மனிதனென ஆகி, நீ மரிக்கிறபொழுது நீ திருப்தியுடன் மரிக்கும் படிக்கும், உலகமெல்லாம் தங்கட்கு ஒரு பெரு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டதாக உனது மாணத்தைக் குறித்து விசனிக்கும் படிக்கும், ஆன அத்தகைய வாழ்க்கை வாழ்! நீ அப்படிச் செய்ய முடியுமானால், நீ ஆண் மகன்; இல்லையேல், நீ ஒன்றுமே யில்லை.

இதர ஜன சமூகங்களிட மிருந்து நாம் அநேக விஷயங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ‘இனிமேல் கற்றுக் கொள்வதற்கு ஒன்றுமே யில்லை’ என்று கூறுகின்ற மனிதன் முன்னமேயே மரித்தவ னாவன். தனக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்லுகின்ற ஜன சமூகமானது அழிவுக்கு மிகவும் சமீபத்ததாய்விடுகிறது. “எவ்வளவு காலம் நான் கற்றுக் கொள்வேனோ அவ்வளவு காலம் நான் உயிர் வாழ்கிறேன்.” ஆனால், நாம் பிறருடைய விஷயங்களை யெடுத்துக்கொள்கிற

பொழுது, முக்கியம்சத்தில் நமக்குச் சொந்தமா யுள்ளது. எதுவோ அதைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் நாம் எப்பொழுதும் ஜாக்கிரதையா யிருக்க வேண்டும். திருஷ்டாந்தமாக, ஐரோப்பிய மாதிரியைப் பின்பற்றி நான் ஆகாரம் எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன் என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஐரோப்பியர்கள் நாற்காலியின்மீது உட்காருகிறார்கள்; நாம் உண்ணும்பொழுது, தரையிலே உட்காருவது நமக்கு வழக்க மாயிருக்கிறது. ஐரோப்பியர்களுடைய மாதிரியைப் பின்பற்ற விரும்பி, நான் ஒரு மேஜையின்மீது எனது ஆகாரத் தைப்பரிமாறும்படி உத்தரவு செய்து, ஒரு மணிநேரம் நாற்காலியின்மீது உட்கார்வேண்டி வருமானால் எனது சரீரத்திலுள்ள எலும்புகள் துறுங்க ஆரம்பித்துவிடும்; ஆகையால், என்னுடைய ஆகாரமெல்லாம் ஐரோப்பிய மாதிரியைப் பின்பற்றியதா யிருக்க வேண்டும். ஆனால், நான் அவற்றை யுண்ணும் பொருட்டுத் தரையிலேதான் உட்கார்வேன். இது போன்றே பிறரிடமிருந்து நாம் எதையேனும் கற்றுக்கொள்கிறபொழுது, நம்முடைய ஜாதிய லக்ஷணத்தை நாம் எப்பொழுதும் காப்பாற்றிக்கொண்டு, நம்முடைய மாதிரியைப் பின்பற்றியே நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். “உடைகள் மனிதனை யுண்டாக்குகின்றனவா? அல்லது மனிதன் உடைகளைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறானா?” நான் கேட்கிறேன். சக்தி வாய்ந்த மனிதன் எத்தகைய உடை தரித்திருந்தாலும், பிறரால் மதிக்கப்படுகின்றான். வண்ணாண்டைய கழுதையைப் போன்று நான் என் முதுகின்மீது ஒரு வண்டிச்சுமை உடைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு சென்றாலும், என்னைப் போன்ற மூடர்களை எவரும் மதிக்கிறதில்லை.

14, ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர் இராஜயோகமும், பதஞ்சலி மகா முனிவரின் யோக சூத்திர வியாக்கியானமும் - விலை ரூபா 2-4-0.

முன்னுரை கொஞ்சம் பெரிதாய்விட்டது; ஆனால், இரண்டு ஜன சமூகங்களையும் ஒத்திட்டுப் பார்ப்பது இப்பொழுது சுலபமாக யிருக்கும். அவர்கள் நல்லவர்கள்; நாமும் நல்லவர்களே. நான் எவரையும் புகழ்வோ, அல்லது குறை கூறவோ முடியாது. நன்மையில் அநேக படிசூள் இருக்கின்றன, அவ்வளவுதான்.

நாம் சொல்லுகிறபடி, மனிதனுடைய அமைப்பில் மூன்று விஷயங்கள் இருக்கின்றன. சரீரம் இருக்கிறது, மனம் இருக்கிறது, ஆத்மா இருக்கிறது. மிகமிகப் புறத்திலே யுள்ள கோசமாகிற சரீரத்தைப் பற்றி முதலில் கவனிப்போம்.

சரீர சம்பந்தமாக எத்தனை வித்தியாசங்கள் உள்ளன என்பதை முதலில் பாருங்கள்! வித்தியாச விஷயங்கள்: மூக்கு, முகம், உயரம், நிறம், அகலம், ரோமம் முதலியவற்றின் அமைப்பேயாம்.

தற்காலத்திய நிற ஆராய்ச்சி சாஸ்திரிகள் 'பலவகை நிற துளுக்குக் காரணம் இரத்தக் கலப்பே' என்று கருதுகிறார்கள். இடத்தின் சீதோஷ்ண ஸ்திதி நிறத்தைக் கொஞ்சம் பாதிக்கின்றதேயாயினும், அதன் மாறுதலுக்கு முக்கியமான காரணம் பரம்பரையேயாம். கறுப்பு நிறத்தையுடைய ஜனங்கள் உலகின் மிகமிகக்குளிர்ச்சியான பிரதேசங்களிலே காணப்படுகிறார்கள். மிகவும் வெள்ளைநிற மனிதர்கள் மிகமிக உஷ்ண தேசங்களிலும் பிறக்கிறார்கள். உத்தர துருவப் பிரதேசங்களிலுள்ள எஸ்கிமோ என்னும் ஜாதியாருடையவும், அமெரிக்காவிலே கானடாதேசத்துப் பிரீவீகக்குடிகளுடையவும் நிறமானது வெள்ளையாயில்லை; ஆனால், உஷ்ணரேகைப்

15. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர் ஞானயோகம் வேதாந்த ரஹஸ்யம் (1-ம் பாகம்) - 1-8-0.

பிரதேசங்களிலே யுள்ள போர்னியோ, ஸெலீபீஸ் முதலிய தீவுகளில் வெள்ளை நிறமுள்ள பூர்வீகக் குடிகள் இருக்கிறார்கள்.

ஹிந்து சாஸ்திரங்களின் பிரகாரம், பிராஹ்மண - ஷத் திரிய-வைசியர்களாகிய மூன்று ஜாதிகளும், இந்தியாவுக்கு வெளியிலேயுள்ள அநேக ஜன சமூகங்களும், உதாரணமாக, சீனர், ஹுணர், தாரதர், பாலவர், யவனர்: காச்யர் இவர்களும் எல்லோரும் ஆர்யர்களே. நமது சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சீனன் இக்காலத்துச் சீன தே த்தவனல்லன். அக் காலங்களிலே தற்காலத்துச் சீன தேசத்தினர் தங்களைச் சீனர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வதில்லை. காசிமீரதேசத்து வட கிழக்குப் பாகங்களிலே சீனர் என்ற பெயருடன் சக்தி வாய்ந்த ஜன சமூகம் ஒன்று பிரத்தியேகமாக யிருந்தது.

இந்தியாவுக்கும் ஆப்கானிஸ்தானத்துக்கும் நடுவிலே இப்பொழுது மலைநாட்டுக் குடி ஜனங்கள் வசிக்கும் இடத்திலே தாரதர்கள் இருந்தார்கள். பூர்வீக சீனர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் சிலர் மிகக் கொஞ்சமாக இன்னும் காணப்படுகிறார்கள். இன்னும் தாரதஸ்தானம் என்று ஒரு பிரதேசம் இருக்கிறது. காசிமீர தேசத்துச் சரித்திரமாகிய ராஜதரங்கினியில் சக்தி மிகுந்திருந்த தசரத ராஜாங்கத்தைப்பற்றி அடிக்கடி கூறப்படுகின்றது.

ஹுணர்களின் வம்சம் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பாகங்களில் நெடுங்காலம் அரசாட்சிசெய்தது. இப்பொழுது தீபேத்தியர்கள் தங்களை ஹுணர்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள்; ஆனால், இந்த ஹுணர் என்னும் பதமானது ஒரு வேளை ஹுணே என்ற பதத்தின் திரிபா யிருக்கலாம். உண்மை யாதெனில், மனுவினால் கூறப்பட்டுள்ள ஹுணர்

16. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் ஞானயோகம் 2-ம் பாகம்
ஞானயோகரஹஸ்யம் 1-ம் பாகம் விலை ரூ. 2-4-0

கள் இக்காலத்துத் தீபேத்தியர்க ளல்லர்; ஆனால், தற்காலத் திய ஹுணர்கள்: பூர்வீக ஆர்ய ஹுணர்களுடையவும், மத் திய ஆசியாவிலிருந்து தீபேத்துக்கு வந்த வேறு சில மொக லாய வம்சங்களுடையவும் கலப்பினால் உண்டானவர்களா யிருக்கலாம். ஒரு நுஷிய யாத்திரிகரும் ஒரு பிரஞ்சு யாத்திரி கரும் கூறுகிறபடி தீபேத்தியக் குடிகள் வசிக்கும் சில பாகங் களிலே ஆர்பர்களைப்போன்று முகங்களும் கண்களும் உடை யவர்களாக ஜனங்கள் இன்னும் காணப்படுகிறார்கள்.

யவனர் என்பது கிரேக்கர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட பெயராம். இப் பெயரின் உற்பத்தியைப் பற்றி மிகுந்த விவா தம் நடந்திருக்கிறது. 'யோனியா என்று சொல்லப்பட்ட இடத்தில் வசித்துவந்த கிரேக்கர்கள் யவனர் என்ற பதத் தால் முதலில் அழைக்கப் பட்டார்கள்' என்றும், 'ஆத லால், அசோகனுடைய பாலி எழுத்துக்களிலே கிரேக்கர்கள் யோனர் என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்' என்றும் பின்னர் யவனன் என்ற சமஸ்கிருத பதமானது இந்த யோனன் என்ற பதத்தின் இன்னொரு வடிவமாய் விட்டது' என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். இன்னும், 'யவனன் என்ற பதமானது கிரேக்கர்களைக் குறிப்பிடுகிறதில்லை' என்று நமது இந்தியப் புராதன ஆராய்ச்சிக்காரர்களுள் சிலர் கருதுகிறா் கள். ஆனால், இக் கருத்துக்க ளெல்லாம் சரியானவையல்ல; மூல வார்த்தை யவனன் என்பதே யாகும். ஏனெனில், ஹிந் துக்கள் மாத்திரமல்ல; பூர்வீக எகிப்தியர்களும் பாபிலோனி யர்களும் கூட கிரேக்கர்களை அப் பெயரிட்டே அழைத்துவந் தார்கள். பாலவர்கள் பெஹாலலி பாஷை பேசும் பூர்வீக

17. எனது குருநாதர்: — ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர் அமெ ரிக்காவில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரைப் பற்றிச் செய்த அற்புத பிரசங்கம்-விலை அணை 8.

பார்வியை ஜாதியாராம். இப்பொழுதும் காச்யன் என்ற பதமானது மலைப் பிரதேசங்களிலும் ஹிமோத்கிரியிலும் வசிக்கும் அரை நாகரிகமுள்ள ஜனங்களைக் குறிப்பிடுகிறது; இந்தப் பதமானது இன்னும் இப்பொருளிலேயே உபயோகிக்கப்படுகிறது. அந்தப் பொருளின்படி, தற்காலத்து ஐரோப்பியர்கள் காச்யர்களின் சந்ததியாராம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், பூர்வீக காலங்களிலே நாகரிகமற்றிருந்த ஆர்ய ஜனங்க ளெல்லாம் காச்யர்களே யாவர்.

தற்காலத்துப் பண்டிதர்களின் கூற்றுப்படி, ஆர்யர்களுக்குச் சிவப்புக் கலந்த வெள்ளை நிறமும், சிவப்பு அல்லது கறுப்பு ரோமமும், நீண்ட மூக்கும் கண்களும், மற்றும் உண்டு; மண்டை யோட்டின் அமைப்பிலும் ரோமத்தின் நிறத்திலும் சொற்ப வித்தியாசங்களே யுள்ளன. நிறம் எங்கே கறுப்பாயிருக்கிறதோ அங்கே மாறுதலுக்குக்காரணம் சுத்த ஆர்ய ரத்தமானது இதர கறுப்பு ஜன சமூகங்களுடனே கலப்புற்றதேயாம். “ஹிமோத்கிரிக்கு மேற்கே சில ஜனங்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள்,” என்றும், “அவர்கள் பரிசுத்தமான ஆர்ய ரத்தம் உடையவர்கள்,” என்றும், “மற்றவர்க ளெல்லோரும் கலப்பு இரத்த முடையவர்களே,” என்றும், “இல்லையேல் அவர்கள் எப்படிக்க கறுப்பாயிருத்தல் கூடும்?” என்றும் அவர்கள் (அந்தப் பண்டிதர்கள்) கருதுகிறார்கள். ஆனால், இந்தியாவின் தென்பாகங்களிலே அநேக குழந்தைகள் சிவப்பு ரோமத்துடன் பிறக்கின்றன வென்பதையும், அந்த ரோமம், இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின் கறுப்பாய் மாறிவிடுகிறதென்பதையும், ஹிமோத்கிரியிலே அநேகருக்குச் சிவப்பு ரோமமும்

18. ஸ்ரீ ஸ்வாமி இராமதீர்த்த பரமஹம்ஸ விஜயம், 1-ம் பாசம்-ஷலை சூபா 1—4—0.

நீலக் கண்களும் சாம்பல் நிறக் கண்களும் இருக்கின்றன என்பதையும் அந்த ஐரோப்பிய பண்டிதர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

பண்டிதர்கள் தங்களுக்குள்ளே சண்டை போட்டிடும்; ஹிந்துக்கள் எப்பொழுதுமே தங்களை ஆர்யர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சுத்த ரத்தமாயிருந்தாலும் சரியே, கலப்பு இரத்தமாயிருந்தாலும் சரியே, ஹிந்துக்கள் ஆர்யர்களே யாவர். நாம் கறுப்பாயிருக்கிறோம் என்று ஐரோப்பியர்கள் நம்மை விரும்பா விட்டால், அவர்கள் வேறொரு பெயரை எடுத்துக்கொள்ளட்டும்; அதனால் நமக்கென்ன?

தேவர்களுடையவும் அசுரர்களுடையவுமாகதையை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். தேவர்களுக்குத் தங்களுடைய ஆத்மாவிலே நம்பிக்கை யுண்டு; ஈஸ்வரனிடத்திலே நம்பிக்கை யுண்டு; ஆனால், அசுரர்களோ இந்த வாழ்க்கைக்குப் பிரதானத்துவம் கொடுக்கிறார்கள், இவ்வுலக போகங்களை யறுபவிக் கிறார்கள். சாத்தியமான ஒவ்வொரு வழியிலும் சரீர சுகங்களை யடைய முயற்சிக்கிறார்கள். கீழ் நாட்டையும் மேனாட்டையும் ஒத்திட்டுப் பார்ப்போமானால், ஹிந்துக்கள் தேவர்களுடைய புத்திரர்கள் என்பதையும், மேனாட்டினர் அசுரர்களுடைய புத்திரர்கள் என்பதையும் நாம் அறிந்துகொள்ளாமலிருக்க முடியாது. 'தேவர்கள் அசுரர்களினும் நல்லவர்களா? அல்லது, அசுரர்கள் தேவர்களினும் நல்லவர்களா?' என்பதை நாம் இங்கு வாதிக்கக் கருதவில்லை; ஆனால், புராணங்களிலே அவர்களைப்பற்றிக் கூறியுள்ள விவரணங்களைப் படித்துப் பார்த்தால், அசுரர்கள் அநேகமாக மனிதன்

19. ஸ்ரீ ஸ்வாமி இராமதீர்த்த பரம ஹம்ஸ விஜயம், 2 - ம் பாகம்-விலை ரூபா 2-4-0.

போன்றும், தேவர்களினும் அதிக ஆண்மை மிகுந்தவர்களாயும் தோன்றுகின்றனர். தேவர்கள் அநேக விஷயங்களில் அசுரர்களினும் கேவலமாகவே தோன்றுகின்றனர். உலகின் வெவ்வேறு பாகங்களிலுள்ள ஆடம்பரங்களையும் சுகங்களையும் ஆகநுஷிப்பதற்காக மேல் நாட்டினர் புதிய உபாயங்களையும் வழிகளையும் கண்டுபிடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்; நாமோ ஒரே பாதையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறோம். நூதனமாகவும் புதியதாகவும் எதையேனும் கண்டு பிடிப்பதற்கு நாம் முயற்சி செய்வதேயில்லை. நூதன சக்தி என்பது எவ்விதமாகவோ நம்மிடத்தினின்றும் போயே போய்விட்டது. ஜனசமூகம் முழுதும் ஆகாரத்துக்காக அழுதுகொண்டும், பட்டினியால் மரித்துக்கொண்டும் இருக்கிறது. அது யாருடைய குற்றம்? நம்முடையதே. இந்தக் கஷ்டத்தினின்றும் நிவர்த்தி யடைவதற்குள்ள மார்க்கம் எதையேனும் கண்டு பிடிப்பதற்கு நாம் யோசிப்பதே யில்லை. ஆனால், நமது உரத்த, பெரும் பேச்சினாலே, பெருஞ் சத்தத்தை மாத்திரம் உண்டாக்குகிறோம். மூலையிலிருந்து வெளியே வந்து 'வெளியே உலகமானது எப்படிச் சலிக்கின்றது?' என்பதை ஏன் பார்க்கக்கூடாது? அப்பொழுது மனமானது திறந்து கொடுக்கும்; ஆலோசனை சக்தி தானே யுண்டாகும். காகிமீர தே சத்து விஷயத்தை யெடுத்துக்கொள்ளுங்கள்! மேனாட்டிலே அந்தஸ்து (Fashion) என்று ஒன்று உண்டு. இந்த அந்தஸ்து முக்கியமாக உடையிலேயாம். ஸ்திரீகளின் உடையின் அந்தஸ்துக்கு மத்திய ஸ்தலமாயுள்ளது பாரிஸ் மாநகரமும், புருஷர்களின் உடையின் அந்தஸ்துக்கு மத்திய ஸ்தலமாயுள்ளது லண்டன் மாநகரமாம். முன்னே பாரிஸ் மாநகர

20. ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் அருளிய அத்வைத உபதேச பஞ்சரத்தினம்-விலை அணு 6.

ரத்து ஸ்திரீ நடிக்காளே இந்த அந்தஸ்துக்கு வழி காட்டிகளா யிருந்தார்கள். அந்தக் காலத்துப் பிரதானமான ஸ்திரீ நடிகை ஒரு புதிய மாதிரி யுடை தரித்துக்கொண்டால், மற்றவர்களும் அவளைப் பின்பற்றுவார்கள். இப்பொழுது வியாபாரிகளே அந்தஸ்துக்கு வழி காட்டிகளா யிருக்கிறார்கள். மேல் நாட்டிலே உடை தைத்துக்கொள்வதில் செலவழிக்கப்படுகின்ற லக்ஷக்கணக்கான பணத்தைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கவே முடியாது. இந்த உடை தயார் செய்யும் தொழிலானது ஒழுங்கா யமைக்கப்பட்ட ஒரு சாஸ்திரமாய்விட்டது. 'எம் மாதிரி யுடை பெண்ணினுடைய நிறத்துக்கும் ரோமத்தினுடைய நிறத்துக்கும் ஒத்திருக்கும்? அவளுடைய சரீரத்தின் எந்தப் பாகம் அடக்கப்படவேண்டும்? எந்தப் பாகம் பிரதானமாகக் காண்பிக்கப்படவேண்டும்?' இவை போன்ற ஆநேக வேறு முக்கிய விஷயங்களைப்பற்றி உடை தயார் செய்பவர்கள் ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. உடை தயார் செய்யும் தொழிலிலே ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். உடையானது அந்தஸ்துக்கு ஏற்றபடி யிருந்தாலொழிய, புருஷர்களோ அல்லது ஸ்திரீகளோ தெருவில் வர முடியாது. இன்னும் மிகவும் உயர்ந்த நிலைமையிலுள்ள ஸ்திரீகள் என்ன உடை தரிக்கிறார்களோ அதையேதான் மற்றவர்களும் உபயோகிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இல்லையேல் அவர்கள் தங்கள் ஜாதியை இழந்துவிடுவார்கள். இதுதான் அந்தஸ்து என்பது. சொல்லப்போனால், இந்த அந்தஸ்து ஒவ்வொரு நிமிஷமும் மாறிக் கொண்டே யிருக்கிறது; ஒவ்வொரு வருஷத்திலுப நான்கு பரவகாலங்களுடன் கூட, அதுவும் நான்கு தடவை மாறு

21. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர் இராமயண ரகசியம், பாரத ரகசியம்-விலை ரூபா 1-0-0.

கிறது; இன்னும் எத்தனையோ தடவைகளும் மாறுகிறது. பட்டு, கம்பளம் முதலியவற்றின் வியாபாரிகளும், இதர வியாபாரிகளும், 'அந்தஸ்து எந்த மார்க்கத்தில் மாறுதலைடைகிறது?' என்பதையும், 'எம்மாதிரி அந்தஸ்தை ஜனங்கள் விரும்பி ஆதரித்திருக்கிறார்கள்?' என்பதையும் ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்து வருகிறார்கள்; அல்லது, அவர்கள் ஒரு புதிய அந்தஸ்தை யுண்டுபண்ணி அதனிடத்து ஜனங்களுடைய கவனத்தை ஆகருஷிக்க முயல்கிறார்கள். ஒரு வியாபாரி தான் உண்டுபண்ணும் அந்தஸ்தினிடத்திலே ஜனங்கள் ஆவல் கொள்ளும்படி செய்துகொண்டுவீட்டானால், அவன் ஜீவித காலம் முழுதும் ஒரு மனித னுக்கப்பட்டுவிடுகிறான். ப்ரான்ஸ் தேசத்தின் சக்கர்வர்த்தி மூன்றாவது நெப்போலியனுடைய காலத்தில், அவனுடைய மனைவியே மேல்நாட்டு அந்தஸ்துக்கு வழிகாட்டியா யிருந்தாள். அவள் காசிமீர் தேசத்துச் சாலைகளை மிகவும் விரும்பினாள். ஆகையால், லக்ஷக்கணக்கான ரூபா விலை பெறும்படியான சாலைகள் அவளுடைய காலத்திலே காசிமீர் தேசத்திலிருந்து ஐரோப்பாவுக்கு ஒவ்வொரு வருஷமும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவது வழக்கமா யிருந்தது. அவ்வரசனுடைய வீழ்ச்சியுடன், அந்தஸ்தும் மாறிவிட்டது; காசிமீர் சாலைகள் அப்புறம் அங்கு விலையாகிறதில்லை. நமது தேசத்து வியாபாரிகள் சமயோசிதம்போல ஏதேனு மொரு புதிய மாதிரி அந்தஸ்தை யுண்டாக்க முடிகிறதில்லை; அதனால் அவர்களுடைய வியாபாரம் போய் விட்டது. காஸ்மீரத்துக்கு ஒரு பலமான உதை கிடைத்துவிட்டது; பெரிய, பணம் மிகுந்த வியாபாரிகள் அனைவருக்கும் திடீரென்று வியாபாரம் போய்விட்டது;

22. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் அருள்மொழிகள் (அமெரிக்கா உபதேசங்கள்)-விலை ரூபா 1—8—0.

உங்களுக்குப் பார்ப்பதற்குக் கண்க ளிருந்தால், உலகம் உங்க ளுடையதே; இல்லையேல், என்னுடையது. எவரேனும் இன் னொருவருக்காகக் காத்திருக்கின்றனர் என்று நினைக்கிறீர் களா? சக்கரமானது எவரை நசுக்குகிறது என்பதை யொரு பொழுதும் கவனியாமல் சுற்றிக்கொண்டே யிருக்கிறது; மிக மிகப் பலம் வாய்ந்தவர்களும், மிகமிகத் தகுந்தவர்களுமே உயிர் பிழைக்கின்றனர்.

மேல்நாட்டினர் நம்மிலும் ஸ்தூல விஷயத்திலே மிகமிக உயர்ந்தவர்கள் என்பது உண்மைதான். மேனாட்டிலே நாற் பது வயதுள்ள புருஷர்களும் ஐம்பது வயதுள்ள ஸ்திரீகளும் வாலிபர்கள் எனப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நல்ல ஆகாரம் உண்கிறார்கள்; நல்ல உடை உடுத்துகிறார்கள்; நல்ல சீதோ ஷ்ண ஸ்திதியில் வசிக்கிறார்கள்; எல்லாவற்றுக்கும் மேலே பால்ய விவாகம் செய்துகொள்கிறதில்லை. நமக்குள்ளேயே நம்மிலும் பலம் வாய்ந்தவர்களாயுள்ள ஜாதியாரையும் சக்தி மிகுந்தவர்களும் மலைவாசிகளுமாகிய கூர்க்கர்கள், பஞ்சாபி கள், ஜாடர்கள், ஆப்பிரிடிசுள் இவர்களை 'அவர்களுக்குள்ளே விவாகம் செய்துகொள்ளும் வயது என்ன?' என்று கேளுங் கள்! பின்னர் உங்களுடைய சொந்த சாஸ்திரங்களையே படித் துப் பாருங்கள்! பிராஹ்மணனுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட வயது முப்பது; சூத்ரியனுக்கு இருபத்தைந்து; வைசியனுக்கு இருபது. சரீர பலம், மனோ பலம் இவ் விரண்டின் விஷயத் திலும் மேல் நாட்டினருக்கும் நமக்கும் பெரிய வித்தியாசம் உள்ளது. வயது நாற்பது ஆகிறபொழுது, நமக்குப் பலம் குறைய ஆரம்பித்துவிடுகிறது. ஆனால், அவர்களோ அந்த வயதில்தான் வாழ்க்கை யாத்திரை புறப்பட ஆரம்பிக்கிறார்

23. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர் ஞான ரத்னாவளி, 1-2-ம் பாகங்கள் தனித்தனி-விலை அனா 8.

கள். நாம் சாகச பக்ஷணிகள்; நமது வியாதிகளில் பெரும் பான்மையும் வயிற்றிலே யுண்டாகின்றன. அவர்கள் மாம்சம் உண்கிறார்கள்; அவர்களுடைய வியாதிகளில் பெரும்பான்மையும் ஹிருதயத்திலே யுண்டாகின்றன. “வயிற்று வியாதிகளினால் கஷ்டப்படுகின்ற ஜனங்கள் பொதுவாக ஏக்கமும் தியாகமும் சேர்ந்த குண முடையவர்களாயும்; ஹிருதயத்திலும் சரீரத்தின் மேல் பாகங்களிலும் வியாதிகளினால் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் எப்பொழுதும் நம்பிக்கை யுள்ளவர்களாயும் இருக்கிறார்களா?” என்று மேல்நாட்டுப் பிரபல வித்துவான் ஒருவர் என்னைக் கேட்டார். வார்திபேதியினால் அவஸ்தையுறும் வியாதியஸ்தன் முதலிலிருந்தே மரணம் என்றால் பயந்து நடுங்குகிறான்; ஆனால், ஈஷ்யரோகியோ கடைசி நிமிஷம் வரையில் தான் செளக்கிய மடைந்துவிடலாமென்று நம்புகிறான். இந்தியர்கள் எப்பொழுதும் மரணத்தையும் தியாகத்தையுமேபற்றிப் பேசுவதற்கு அதுதானா காரணம்? அவருக்கு மறுமொழி சொல்ல இன்னும் என்னால் முடியவில்லை; ஆனால் அக் கேள்வியிலே கொஞ்சம் உண்மை யிருக்கிறதுபோலத் தோன்றுகிறது.

ஹிந்துக்கள் எப்பொழுதும் அந்தர்முகமாகப் பார்க்கிறார்கள்; மேல் நாட்டினர் எப்பொழுதும் பகிர்முகமாகப் பார்க்கிறார்கள். இரு ஜன சமூகங்களினுடைய இந்த அகமுகப் பார்வையும் பகிர்முகப் பார்வையும் அவரவர்களுடைய நனையுடை பாவனைகளிலும் பழக்கங்களிலும் காணப்படுகின்றன. ஹிந்துவானவன் ரத்தினத்தைக் கிழிந்த கந்தைகளினால் மூடி வைத்துக்கொள்ளுகிறான்; மேல் நாட்டினன் மண்ணைத் தங்கப் பெட்டியிலே பத்திரப்படுத்துகிறான். ஹிந்து

24. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் சிகாகோ கலர் படம் - அணு 8.

வானவன் மதத்துக்குப் பயந்து ஸ்நாநம் செய்கிறான்; மேல் நாட்டினன் தனது சரீரத்தைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வதற்காக ஸ்நாநம் செய்கிறான். ஹிந்துவானவன் தன்னுடைய வஸ்திரம் எவ்வளவு அழுக்காயிருந்தாலும் லக்ஷியம் பண்ணுகிறதில்லை; மேல் நாட்டினன் சுத்தமான உடை உடுத்திக்கொள்வதில் கவலை மிகுந்தவனாயிருக்கிறான்; தனது சரீரத்தில் எவ்வளவு அழுக்கிருந்தாலும் கவனிப்பதில்லை. ஹிந்துவானவன் தன்னுடைய வீட்டு வாசற்படிக்கு வெளியே அழுக்கும் குப்பையும் குவிந்து கிடக்க, அறைகளையும் - கதவுகளையும் - தரையையும் - வீட்டினுள் உள்ள ஒவ்வொன்றையும் சுத்தமாகவும் நேர்த்தியாகவும் வைத்துக்கொள்கிறான்; மேல் நாட்டினன் தன்னுடைய குப்பை நிறைந்த தரையின்மீது பிரகாசமும் அழகுமுள்ள ரத்தினக் கம்பளங்களை விரித்துவிடுகிறான். நமது சாக்கடைகள் நமது தெருக்களிலே திறந்து ஓடுகின்றன; நாம் அதனால் உண்டாகும் துர்நாற்றத்தைக் கவனிப்பதில்லை; (இவையே) டைபாய்ட் ஜ்வரத்தை யுண்டுபண்ணும் கிருமிகளுக்கு வித்துக்களாம்; மேல் நாடுகளிலே சாக்கடைகள் பூமிக்குள்ளே ஓடுகின்றன. ஹிந்துக்கள் உட்பக்கத்தைச் சுத்தம் செய்கிறார்கள்; மேல் நாட்டினர் வெளிப்பக்கத்தைச் சுத்தம் செய்கிறார்கள். வேண்டியது யாதெனில், சுத்தமான உடைகளுடன் கூடிய சுத்த சரீரம், சுத்தமான தெருக்களில் சுத்தமான வீடுகள், சரீரமும் மனமும் சுத்தமாயிருத்தல் இவையே மதத்துக்கு முதற் படியாம்; அதில் சுத்தமான வாழ்க்கை வாழ்தலே எல்லாவற்றிலும் மிகப் பிரதானமாம். நாம் மிகமிக அசுத்தமானவர்களாயிருக்கிறோம்; அதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறோம். வார்திபேதியும், மலைஜ்வரமும், பிளேக்கும் இந்

25. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர் சமதி நிலைப்படம்-அனா 10.

தியாவிலே தங்களுக்கு நித்தியமான வாச ஸ்தலத்தை யுண்டாக்கிக் கொண்டுவிட்டன. அது யாருடைய குற்றம்? நம் முடையதே. நாம் மிகமிக அசுத்தமானவர்களா யிருக்கிறோம்.

சரீர சுத்தமே மதத்துக்கு முதலாவது படியாம்; ஆனால், இந்த சுத்தமானது அளவுக்கு மிஞ்சி யனுஷ்டிக்கப் பட்டால், அதுவே ஒரு தீமையாய் விடுகிறது. ஹிந்து, அழுக்கான வஸ்துக்களைத் தொடக்கூடமாட்டான். அவ் வள்வுதூரம் அவன் அழுக்கை வெறுக்கிறான். குப்பையும் எச்சிலும் வீட்டு வாசற்படியில் குவிந்து கிடக்கவிடப்படு கின்றன. ஏனெனில், அவன் அவற்றை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்றால், அவன் அவற்றைத் தொடவேண்டி வருமே. நரக நாற்றத்தினுடையவும் விஷத்தினுடைய வும் மத்தியிலேயே மனிதன் வசிக்கும்படி நேரிட்டாலும், அழுக்கான வஸ்துக்களைத் தொடாமலிருந்தால், அதுவே பரிசுத்தத்தின் மிகமிக உயர்ந்த லக்ஷியமெனத் தோன்று கிறது. எவனுடைய அறைகளும் வீடும் குப்பை நிறைந்து இருக்கின்றனவோ, அவன் நிச்சயமாகப் பாபியே யாவன்; அவன், தன்னுடைய பாபத்திற்குத் தண்டிக்கப்படுதற்கு நெடு நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை. சுத்த வாழ்க்கை வாழாத மனிதனுக்கு மதானுஷ்டானம் சாத்தியமென்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

சுருதிகளிலே பெயர் பெற்ற வாக்கியமாகிற “ஆகார சுத்தௌ சுத்துவ சுத்தி, சுத்துவ சுத்தௌ த்ருவ ஸ்மிருதி;” அதாவது, “ஆகாரமானது பரிசுத்தமாயிருந்தால் மனமானது பரிசுத்தமாகிறது; மனமானது பரிசுத்தமானால், ஆத்ம பரி பூரணத்துவத்தின் ரூபகம் உறுதியடைகிறது,” என்பதன்

26 ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் சமாதி நிலைப்படம் - பூஜைக்குரியது-விலை அணு 10.

உண்மையை ஹிந்து மதத்திலேயுள்ள நமது வெவ்வேறு வகுப்புகள் அனைத்தும் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றன. 'ஆகாரம்' என்ற பதத்துக்கு 'இந்திரியங்கள்' என்று சங்கராசாரியர் ஒருவரே பொருள் கூறுகிறார். இராமானுஜர் இப் பதத்துக்கு 'ஆகாரம்' என்றே பொருள் படுத்துகிறார். ஆனால், தீர்மானமான விடைதான் என்ன? இரண்டும் அவசியமே; இரண்டும் அங்கு இருக்கவேண்டும். பரிசுத்தமான ஆகார மில்லையேல் இந்திரியங்கள் தகுந்தவாறு எப்படி வேலை செய்தல் முடியும்? அசுத்த ஆகாரமானது இந்திரியங்களின் சம்பாத்திய சக்தியை பலஹீனப்படுத்துகிறது, அல்லது அழித்து விடுகிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவர். அஜீரணமானது விஷயங்களின் திருஷ்டியைக் கலைத்து ஒன்றை வேறொன்றாகத் தோன்றும்படிசெய்கிறது என்பதும், ஆகாரக் குறைவானது கண் பார்வையைப் பலஹீனப்படுத்திவிடுகிறது என்பதும் எல்லோரும் நன்கு அறிந்த விஷயமாம். அது போன்றே, ஒரு விசேஷ விதமான ஆகாரமானது ஒரு விசேஷ விதமான சரீரத்தினுடையவும் மனத்தினுடையவும் ஸ்திதியை யுண்பிபண்ணுகிறது என்பது அடிக்கடி காணப்படுகிறது. அநேக விஷயங்களில் நாம் புத்திமதியினுள் அடங்கியுள்ள பருப்பை மறந்துவிட்டு, உமியைப் பொறுக்குவதிலேயே சறுசுறுப்பா யிருந்தபொழுதிலும், 'இந்த விதமான ஆகாரம் கொள்ளவேண்டும்; அந்த விதமான ஆகாரத்தைத் தள்ளவேண்டும்' என்ற இக் கொள்கையானது நமது ஹிந்து ஜன சமூகத்திலுள்ள அநேக விதிகளுக்கு வேரில் இருக்கிறது.

இராமானுஜருடைய கூற்றுப்படி மூன்றுவிதக் குறைகள் ஆகாரத்தை அசுத்தமாக்கி விடுகின்றன. இராமானுஜர்

27. ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர் 1004 உபதேச மொழிகள் -
விலை ரூபா 2-0-0

178533

‘அம் மூன்றுவிதக் குறைகளையும் தள்ளிவிட வேண்டும்’ என்று நம்மிடம் கூறுகிறார். முதலாவது குறை: ஜாதி; அதாவது, ஆகாரத்தின் வகுப்பின் தன்மை, வெங்காயம் வெள்ளைப்பூண்டு முதலியவை போன்றன. இவற்றுக்குக் கொதிப்பை யுண்டுபண்ணும்படியான தன்மை யுண்டு; உட்கொள்ளப்பட்டால், இவை மனத்தின் அமைதியைக்கெடுத்து விடுகின்றன. அடுத்தது ஆச்ரயம்; அதாவது, யாரிடமிருந்து ஆகாரம் வருகிறதோ அவருடைய தன்மை. துஷ்டனிடமிருந்து கிடைக்கும் ஆகாரமானது மனிதனை அசுத்தமாக்கித் துஷ்ட நினைப்புக்கள் நினைக்கச் செய்யும்; ஆனால், சத் புருஷனிடமிருந்து கிடைக்கும் ஆகாரமானது மனிதனுடைய நினைப்புக்களை மேம்படுத்திவிடும். நிமித்த தோஷம் என்பது, ஆகாரத்தில் அசுத்தம் இன்னொன்று; இது ஆகாரத்திலே அழுக்கும் தூசியும் ரோமத் துண்டுகளும் விழுவதனால் உண்டாவதாம்; அத்தகைய ஆகாரத்தை யுட்கொண்டால், அது மனத்தை அசுத்தமாக்கிவிடுகிறது. மூன்று குறைகளுள், ஜாதியையும் நிமித்தத்தையும் நீக்குவதற்கு மனிதனால் முயற்சிக்க முடியும்; ஆனால், ஆச்ரயத்தை நீக்குவது எல்லோருக்கும் எளிதன்று. இந்த ஆச்ரய அசுத்தத்தை நீக்குவதற்காக நாம் நமக்குள்ளே, “தொடாதே” என்ற கொள்கையை அவ்வளவு அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், பெரும்பான்மைச் சந்தர்ப்பங்களில் வண்டியானது குதிரைக்கு முன்னே வைக்கப்பட்டு விடுகிறது; கொள்கையின் உண்மைப் பொருள் தப்பிதமாகக் கருதப்பட்டு, அது ஒரு விநோதமான மூடக் கொள்கையாய்விடுகிறது. இந்த விஷயங்களிலே பொதுவாக ஜனங்கள் பின்பற்றப்படுதற்குப் பதி

28. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் 1001 உபதேச மொழிகள்-படத்துடன்-விலை ரூபா 2—0—0.

லாக மகத்தான ஆசார்யர்கள் பின்பற்றப்படவேண்டும் ; ஸ்ரீ சைதன்யர் போன்ற பெரியோர்களுடையவும் அவர்கள் போன்ற வேறு பெரிய மத ஆசார்யர்களுடையவும் சரித்திரங்களைப் படித்து, 'இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள்' என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஜாதி அசுத்தத்தைப்பற்றி இந்தியாவில் பார்க்கிலும் வேறெங்கும் அதிகமாகக் கற்குகொள்ள முடியாது. இந்தியர்கள் மிகமிகப் பரிசுத்தமான ஆகாரத்தை யுட் கொள்கிறார்கள் ; உலகு முழுதிலும் ஜாதி சுத்தமானது இந்தியாவில்போல அவ்வளவு நன்றாகக் கவனிக்கப்படுகின்ற வேறு தேசமே யில்லை. நாம் இப்பொழுது இந்தியாவில் நிமித்தக் குறையைப்பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கவனித்தல் நலம். இங்கு அழுக்கும் தூசியும் கலந்த ஆகாரத்தை யுட்கொள்ளுவது மிகவும் சகஜமாய்விட்டது. ஆகாயத்தின் அழுக்குகள் படியும்படி திறந்து வைக்கப்பட்ட நமது கடைகளிலிருந்து ஆகாரம் வாங்கி யுட்கொள்வது மிகவும் அசுத்தமாம். பட்டணத்து ஜனங்கள் பசியில்லா வியாதியினாலும், நீரிழிவு வியாதியினாலும் இக்காலத்தில் அவ்வளவு துன்புறுவதற்குக் காரணம் கடைகளிலிருந்து அசுத்தமான ஆகாரத்தை வாங்கி யுட்கொள்வதே யாம். கிராமத்து ஜனங்கள் சாதாரணமாக இந்த வியாதிகளினால் பீடிக்கப்படாம லிருப்பதற்குக் காரணம் அவர்களின் மத்தியில் இக் கடைகள் இல்லாதிருப்பதேயாம்.

• இது ஆகாரத்தைப்பற்றிய பழைய பொதுவான விதியாம். அதைப்பற்றி அபிப்பிராய வித்தியாசங்கள் அநேகம் இருந்தன; இன்னும் அநேகம் இருக்கின்றன. இன்னும்,

29. மோக்ஷசாதன ரஹஸ்யம்: நான்குவித யோக ரஹஸ்யங்களை அதுபவபூர்வமாக ஸ்ரீயுத ஸ்வதந்திரானந்தர் சுப்பிரமணியசுவம் இயற்றியது-விலை ரூபா 4-0-0.

‘பூர்வகாலத்தில் போலவே இக் காலத்திலும், மாம்ச பக்ஷணம் செய்வது நல்லதா? தீயதா? அல்லது சாகச பக்ஷணம் செய்தே வாழவேண்டுமா? மாம்சம் உண்பதனால் நன்மையா? அல்லது கெடுதலா?’ என்பதைப்பற்றிப் பெருந்தர்க்கம் நடந்து வருகின்றது. தவிர ‘மிருகங்களைக் கொல்வது சரியா? தப்பா?’ என்பதைப்பற்றியும் விவாதம் நடந்துவருகின்றது. “உயிரைக் கொல்வது பாபம்,” என்றும், “எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் அப்படிச் செய்யப்பட்டக் கூடாது,” என்றும் ஒரு கக்ஷியார் கூறுகின்றனர். மறு கக்ஷியார், “அது எப்படி முடியும்? சரீர சுக மில்லாமல் வாழ்க்கை அசாத்தியமாம்,” என்று கூறுகிறார்கள். சாஸ்திரங்களும் வித்தியாசப்படுகின்றன. ஒரு இடத்திலே சாஸ்திரங்கள் “யாகத்திலே மிருகங்களைக் கொல்லுங்கள்,” என்று கூறுகின்றன; மறுபடியும், இன்னொரு இடத்திலே, “ஒருபொழுதும் கொல்லாதீர்கள்,” என்று கூறுகின்றன. “யாகத்தில் தவிர மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் மிருகங்களைக் கொல்லுதல் பாபம்,” என்று ஹிந்துக்கள் கூறுகிறார்கள்; ஆனால், மனிதன், யாகத்திலே மிருகத்தைக் கொன்ற பின் இறைச்சி தின்னும் சுகத்தைக் கேட்பாரின் ரியதுபவிக்க முடியும். அங்குக் கூட கிரகஸ்தனுக்குச் சில விதிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிரகஸ்தன் சிராத்தம் போன்ற சில சந்தர்ப்பங்களிலே மிருகங்களைக் கொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அவன் அந்த சந்தர்ப்பங்களிலே மிருகங்களைக் கொல்லத் தவறுவானாயின், அவன் ‘பாபி’ என்று இழித்துரைக்கப்படுகிறான். “சிராத்தத்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் அங்கு அளிக்கப்படும் மிருக ஆகாரத்தை யுண்ணாவிடில் அவர்கள் தங்களுடைய மறு ஜன்மத்திலே மிருகங்களாகிறார்கள்” என்று மது கூறுகிறார். மறு கக்ஷியிலே சமணர்களும் பௌத்தர்களும்

ளும் வைஷ்ணவர்களும் அத்தகைய ஹிந்து சாஸ்திரங்களின் கூற்றுக்களுக்குச் செவிசாய்க்கப் பிரியம் அற்றவர்களா யிருக்கிறார்கள். எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் அவர்கள் ஜீவ ஹிம்சையை ஒப்புவதில்லை. “பெளத்த சக்கரவர்த்தியாகிய அசோகன், யாகங்கள் செய்பவர்களை அல்லது ஏதேனும் சடங்கிலே அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாம்சம் அளித்தவர்களைத் தண்டித்தான்,” என்று நாம் படிக்கிறோம். தற்கால வைஷ்ணவர்களுடைய நிலைமை கொஞ்சம் கடினமானதே. அவர்களுடைய கடவுளர்களாகிய இராமரும் கிருஷ்ணனும் சாராயம் குடித்தார்க ளென்பதற்கும், மாம்சம் உண்டார்க ளென்பதற்கும் மகா பாரதத்திலும் இராமாயணத்திலும் திருஷ்டாந்தங்கள் காணப்படுகின்றன. ஸீதாதேவி நதி தேவதையாகிய சங்கா தேவிக்கு மாம்சமும் சாராயமும் அளிப்பதாகப் பிரார்த்தனை பண்ணிக் கொண்டாள். இப்பொழுது இந்தியா தேசத்து ஜனங்கள் தங்களுடைய சாஸ்திரங்களைப் பின்பற்றவும் மாட்டார்கள்; பெரிய ஆசார்யர்கள் கூறுவதைக் கேட்கவும் மாட்டார்கள்.

மேல் நாட்டிலே, “மாம்ச பக்ஷணம் சரீர சுகத்துக்குக் கெடுதலே யுண்டாக்குவதா? அல்லவா? சாகச பக்ஷணத்தைப் பார்க்கிலும் அதிக பலம் அளிக்கக்கூடியதா? அல்லவா?” என்பனவற்றைப்பற்றிய வாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. “மாம்ச பக்ஷணம் செய்பவர்கள் எல்லாவித சரீர வியாதிகளினாலும் துன்புறுகிறார்கள்,” என்று ஒரு கஷியார் கூறுகின்றனர். மறு கஷியார், “அது எப்படி யிருத்தல் முடியும்? அப்படியாயின், ஹிந்துக்கள் மிகமிக ஆரோக்கியம் வாய்ந்த ஜாதியாரா யிருந்திருப்பார்களே; ஆங்கிலேயர்களையும் அமெரிக்கர்களையும் மற்றவர்களையும் போன்ற, மாம்சத்தையே முக்

கிய ஆகாரமாயுடைய சக்தி வாய்ந்த ஜன சமூகங்கள் இதற்குள் அழிந்து போயிருக்கவேண்டுமே,” என்று கேட்கின்றனர். “ஆட்டினுடைய மாம்சம், மூளையை : ஆட்டினுடையது போன்று ஆக்கிவிடுகிறது” என்றும், “பன்றியின் மாம்சம் பன்றியினுடையது போன்று ஆக்கிவிடுகிறது” என்றும், “மீன் கறி மீனினுடையது போன்று ஆக்கிவிடுகிறது” என்றும் ஒரு கக்ஷியார் கூறுகின்றனர். அப்படியாயின், உருளைக்கிழங்கு உருளைக்கிழங்கு போன்ற மூளையை உண்டாக்கிவிடுகிறது’ என்று வாதிக்கப்பட முடியுமே. “மரக்கறியினுடைய சத்து’ ஒன்றுமே சேராத. மூளையை யுடைத்தாயிருப்பதைப் பார்க்கிலும் மிருகத்தினுடைய அறிவோடு கூடிய மூளையை உடைத்தா யிருப்பது மேலல்லவா?” என்று மற்ற கக்ஷியார் கூறுகின்றனர். “மரக்கறி யாகாரத்தில் ரசாயனமாய் எது உள்ளதோ அது மிருகத்திலும் உள்ளது” என்று ஒரு கக்ஷியார் சொல்லுகின்றனர். மறுகக்ஷியார், “என் அது ஆகாயத்திலுங்கூட உள்ளது; அப்படியாயின், “காற்றையே உண்டு ஜீவியங்கள்” என்று கூறுகின்றனர். “மரக்கறியுண்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைப்பவர்கள்” என்றும், “கடினமான வேலை செய்ய முடியும்” என்றும் ஒரு கக்ஷியார் வாதிக்கின்றனர். மறு கக்ஷியார், “அப்படியாயின், மரக்கறியுண்ணும் ஜன சமூகங்கள் மிகமிக முன்னேற்ற மடைந்தவர்களா யிருக்கவேண்டுமே; அப்படி யில்லையே; மிக மிக பலமும் மிகமிக முன்னேற்றமும் அடைந்த ஜன சமூகங்கள் மாம்ச பக்ஷணம் செய்பவர்களாகத்தானே யிருக்கிறார்கள்” என்று கூறுகின்றனர். மாம்ச பக்ஷணத்தை யாதரிப்பவர்கள், “ஹிந்துக்களையும் சீன தேசத்தாரையும் கவனியுங்கள் ! அவர்கள் மாம்சம் உண்பதில்லை; சோறும் மரக்கறியும்

ஆகிய சொற்ப ஆகாரத்தையே கொண்டு ஜீவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய துக்ககரமான நிலைமையைப் பாருங்கள் ! ஜப்பானியர்களும் அவர்களைப் போன்றே யிருந்தார்கள் ; ஆனால், அவர்கள் மாம்சம் உண்ண ஆரம்பித்த பின்னர் அவர்களுடைய நிலைமை மாறிவிட்டது. இந்தியப் படையிலே சதேச சிப்பாய்கள் சுமார் ஒன்றரை லக்ஷம் பேர்கள் இருக்கின்றனர். அதில் சீக்கியர்கள், கூர்க்கர்கள் போன்ற மிகமிகச் சிறந்தவர்கள் சாகச பக்ஷணிக எல்லர். ஒரு கக்ஷியார், “அஜீர்ணத்துக்கு மாம்ச பக்ஷணமே காரணம்” என்று கூறுகிறார்கள். “அதெல்லாம் மூடத்தனம்; சாகசபக்ஷணிகளே பெரும் பான்மையும் வயிற்று வியாதிகளினால் துன்புறுகிறார்கள்; சாகச பக்ஷணம் சரீரத்தினின்றும் பலத்தைக் கழிப்பதற்குப் பிரயோசனகரமா யிருக்கலாம்; அதனால் ஜன சமூகம் முழுதும் அதையே அனுசரிக்கும்படி நீங்கள் தூண்டுவது நியாயமாகாது” என்று மறு கக்ஷியார் கூறுகின்றனர்.

ஆயினும், உண்மையான விஷயம் யாதெனில், “மாம்ச பக்ஷணம் உண்ணும் ஜன சமூகங்கள்: எப்பொழுதும் தைர்ய முள்ளவர்களாயும், வீரர்களாயும், மிகுந்த சிந்தனா சக்தியுள்ளவர்களாயும் இருப்பது வழக்கமா யிருக்கிறது; ஹிந்துக்கள் இந்தியாவிலே யாகங்கள் செய்து அந்த யாகத்திலே கொல்லப்பட்ட மிருகங்களின் மாம்சத்தை யுண்டுகொண்டிருந்த வழக்கம் இருந்த காலத்திலேதான் அவர்களுக்குள்ளே மகாதீரர்கள் பிறந்தார்கள்” என்று மாம்சபக்ஷணம் செய்யும் ஜாதியார் வற்புறுத்திக் கூறுகின்றனர். ஆனால், ஹிந்துக்கள் பாபாஜியினுடைய சாகசபக்ஷணத்தை யனுசரிக்க ஆரம்பித்ததுமுதல், பெரியவர் எவரும் அவர்களுக் குள்ளிருந்து உண்டானதில்லை. ஆகையினால், அவர்கள் (மாம்ச பக்ஷணிகள்) தங்கள் மாம்ச பக்ஷணத்தை விட்டுவிடப் பயப்படு

கிறார்கள். ஆர்ய சமাজத்தினர் இந்த விஷயத்திலே இரண்டு கஷ்டிகளாகப் பிரிந்து நிற்கிறார்கள். “மாம்ச பக்ஷணம் அத்தியாவசியம்” என்று ஒரு கஷ்டியார் கருதுகின்றனர்; எதிர்க் கஷ்டியார் அதைத் “தப்பிதம்” என்றும், “நியாய விரோதமானது” என்றும் கூறி நிந்திக்கின்றனர்.

இவ்விதமாக, நேர் எதிரிடையான அபிப்பிராயங்களை யுடைய விவாதங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. கேள்வியின் எல்லாப் பாகங்களையும் கவனித்த பின்னர் நான் அடைந்துள்ள நிச்சயமான அபிப்பிராயம் ‘ஹிந்துக்கள் கூறுவது நியாயம்’ என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, “வேறு அநேக விஷயங்களைப்போல, ஆகாரமும், பிறப்பிலும் தொழிலிலும் வித்தியாசம் உள்ளதுக்கு ஏற்றவாறு வெவ்வேறு யிருக்கிறது” என்னும் அவர்களுடைய விதியே சரியான முடிபு என்பதாம். மாம்சம் உண்பது நிச்சயமாகக் காட்டு மிராண்டித்தனமேபாம்; சாகசபக்ஷணம் நிச்சயமாய் அதனினும் பரிசுத்தமே. எவர் ஆத்மீக வாழ்க்கையே வாழ விரும்புகிறாரோ, அவர் கண்டிப்பாய் சாகச பக்ஷணத்தையே அனுசரிக்கவேண்டும். ஆனால், இவ் வுலகின் இடைவிடாக் கஷ்டங்களினூடும் போட்டியினூடும் கடினமாகப் பாடுபட வேண்டியிருக்கின்றவன் மாம்சம் உண்ணத்தான் வேண்டும். ‘பலவான் பலஹீனனை ஜயித்துக்கொள்வது’ என்று ஒரு விஷயம் மனுஷ்ய சமுகத்தில் உள்ளவரையில், மாம்சபக்ஷணம் இருக்கத் தான்வேண்டும். அல்லது, அதற்குத் தகுந்ததாயுள்ள வேறு ஏதேனும் பிரதி ஏற்படவேண்டும். இல்லையேல், பலஹீனர்கள் பலவான்களுடைய கால்களி னடியில் நசுக்கப்பட்டுவிடுவார்கள். ஏதேனும் பிரத்தியேகமான மனிதன் அல்லது மனிதர்களுக்கு சாகச பக்ஷணத்தினு லுண்டான நற்பயனைப்பற்றியுள்ள தனி திருஷ்டாந்தங்களை

யெடுத்துக் கூறுவது போதாது; நாம் ஜனசமூகங்களை யொத்திட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

இன்னும், சாகச பக்ஷணிகளும் தங்களுக்குள்ளேயே பிரிவுபட்டிருக்கிறார்கள். “அரிசி, உருளைக்கிழங்கு, கோதுமை, வால்கோதுமை இவையும் பசையுள்ள வேறுவித ஆகாரங்களும் உபயோகமற்றவை” என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அவை மனிதனால் உண்டுபண்ணப்பட்டுள்ளன; வியாதிகளெல்லாவற்றுக்கும் உற்பத்தி ஸ்தானமா யிருக்கின்றன. பசையுள்ள ஆகாரமானது சரீர சுகத்துக்கு மிகக் கெடுதலையுண்டு பண்ணுவதாம். குதிரைகளும் பசுக்களும் உள்ளேயே அடைக்கப்பட்டு, கோதுமையினாலும் அரிசியினாலும் போஷிக்கப்பட்டால் அவை வியாதி யுள்ளவையாய்விடுகின்றன. ஆனால், வெளியே மைதானங்களிலே இளமையாய் வளர்ந்து வருகிற புல்லைத் தாராளமாக மேயும்படி விடப்பட்டால், அவை மறுபடியும் செளக்கிய மடைந்துவிடுகின்றன. புல்லிலும், வேறு தின்னக்கூடிய பச்சைக் கீரைகளிலும் பசையுள்ள பொருள் மிகக் கொஞ்ச மேயுள்ளது. காட்டு மனிதன் எனப்படும் பெரிய குரங்கு, புல்லையும் வாதுமையையுமே உண்கிறது; உருளைக்கிழங்கு அல்லது கோதுமையைத் தின்கிறதில்லை; அவற்றை அது உண்பதானால், அவை முதிராததற்கு முன்னமேயே, அவற்றில் அதிகம் பசை யில்லாதிருக்கும்பொழுதே உண்கிறது. இன்னும், “நீண்ட ஆயுள் பெற வேண்டுமானால், நன்றாக வெந்த மாம்சமும் ஏராளமான பழமும் பாலுமே மிக மிகத் தகுந்தவை” என்று ஒரு கஷியார் கூறுகின்றனர். முக்கியமாகப் பழங்கள் உண்பவர்கள், அப்பழங்களிலுள்ள காடி சத்தானது கிழத்தன்மை யுண்டாவதற்கு முக்கிய காரணமாயுள்ளது, எலும்புகளிலே ஏற்படுகின்றதுமான கெட்ட துருவைக் கரைத்துவிடுகிறதினாலே,

தங்கள் வாலிபத் தன்மையை அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இழந்து விடுகிறதில்லை.

இப்பொழுது இந்த விஷயத்தில் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற தீர்மானமான அபிப்பிராயம் யாதெனில், “நல்ல சத்துள்ளதும் அதே சமயத்தில் சுலபத்தில் ஜீரணமாகக் கூடியதுமான ஆகாரம் உண்ணவேண்டும்” என்பதேயாம். ஆகாரமானது மிக மிகச் சிறிய அளவிலே, மிக மிக அதிகமான சத்தை யுடைத்தா யிருக்கவேண்டும்; இல்லையேல், ஆகாரமானது ஏராளமாக உண்ணப்படவேண்டியது அவசியமாயிருக்கிறது; அதை ஜீரணிப்பதற்கே நாள் முழுவதும் வேண்டியிருக்கிறது; ஆகாரத்தை ஜீரணம் செய்வதிலேயே சக்தி யெல்லாம் செலவழிக்கப்படுமானால், இதர வேலைசெய்வதற்கு என்ன எஞ்சியுள்ளது?

மதானுஷ்டானத்துக்கு முதல் ரிபந்தனையாவது, இருப்புச் சதைகளையும் எஃது நரம்புகளையு முடைய ஒரு பலத்த சரீரமாம். மனிதனைவன் அஜீரணத்தைக் நீக்க வேண்டுமென்று ஆகார விஷயத்தில் மிகவும் கவலையாயிருக்க முடியாது. எளியவர்கள் பட்டினி கிடந்து மரிக்கிறார்கள்; ஏனெனில், அவர்களுக்கு ஆகாரம் கிடைக்கிறதில்லை. தனவந்தர்கள் பட்டினி கிடந்து மரிக்கிறார்கள்; ஏனெனில், அவர்கள் உண்பது ஆகாரமன்று. உட்கொள்ளப்பட்ட எப்பொருளும் ஆகாரமாய்விடாது; நன்றாக ஜீரணிக்கப்படுகின்ற பாகம் எதுவோ அதுவே உண்மையில் ஆகாரமாகிறது. அளவுக்கு மிஞ்சிய மூளை வேலையினால் ஏற்படுகின்ற தனித்த திருஷ்டாந்தங்களைத் தவிர, இந்தியாவில் நமக்குள் பசியின்மையினால் வருந்தும் வியாதி யஸ்தர்கள் அநேகர் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு முக்கிய காரணம் அஜீரணமேயாம். எப்பொழுதும் வைத்தியர்களைத் தூர ஒதுக்கிவை; அவர்

களிற் பெரும்பான்மையோரும் உனக்கு நன்மையைப்பார்க்கிலும் அதிக தீமையே செய்வார்கள். ஒருபொழுதும் ஒளவுதம் சாப்பிடாதே! வியாதி கொல்வதைப் பார்க்கிலும் அதுவே வியாதியஸ்தனைக் கொன்றுவிடுகிறது. உனது ஆகாரத்தைப்பற்றி மிகவும் ஜாக்கிரதையாயிரு! நல்ல சரீராப்பியாசம் செய்! உன்னால் முடிந்த வரையில் உலாவி வா! நமது தேசத்தில் தனவந்தர்களா யிருப்பதென்றால் சோம்பேறியாயும் சாரந்திருப்பது என்று ஆய்விட்டது. முற்காலத்திலே நமது கிராமத்து ஜமீந்தார்கள் இருபது அல்லது முப்பது மைல்கள் போன்ற தூரத்திற்கும் சந்தோஷத்துடனே நடந்து செல்வார்கள்; அஃது அவர்களுக்குச் சுகஜமாய்விட்டது. இப்பொழுது அவர்களுடைய பிள்ளைகள் பட்டணங்களுக்கு வந்து, முக்குக் கண்ணாடிகள் அணிந்து, கம்பீரம் வகித்து, ஒரு தெருவிலிருந்து இன்னொரு தெருவுக்குப் போவதற்கு வண்டி யமர்த்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களுடைய பெற்றோரின் வயது சராசரி தொண்ணூறு யிருந்தது; ஆனால், அவர்களோ நீரிழிவு என்னும் வியாதியினால் மரித்துவிடுகிறார்கள்; சிலரே அறுபது வயதுகூட அடைகிறார்கள்.

எல்லாத் தேசங்களிலும் எளியவர்களுடைய ஆகாரமானது ஏதேனும் ஒருவகைத் தான்யமா யிருக்கிறது; கீரைகளும் மரக்கறிகளும் மீனும் மாம்சமும் ஆடம்பரங்களாகவும், சட்னியாகவும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. வங்காளத்திலும் ஒரிஸ்ஸாவிலும் சென்னையிலும் மலையாளக் கரைகளிலும் பிரதானமான ஆகாரம் அரிசியும் பருப்பும் மரக்கறிகளுமாயும் சிலசமயங்களில் மீனும் மாம்சமும் சட்னிகளாக மாத்திரமாயும் உபயோகிக்கப் படுகின்றதுபோல, ஏராளமாக விளைந்து ஒரு தேசத்தின் முக்கிய விளைவாயு மிருக்கும் தான்யமே அந்தத்தேசத்து எளிய ஜனங்களுடைய பிரதான ஆகாரமாயிருக்க

கிறது. இந்தியாவின் மற்றப் பாகங்களில் நல்ல ஸ்திதியி லுள்ள வகுப்பாரின் ஆகாரமானது கோதுமையினாலும் அரி சியினாலும் ஆகிய ரொட்டியாம்; சாதாரணமாக ஜனங்களின் ஆகாரமானது சோளம், கேழ்வரகு, கம்பு முதலிய தான்யங் களாலாய ரொட்டியாம்.

கிரைகளும் மரக்கறிகளும் பருப்பும் மீனும் மாம்சமும் இந்தியா முழுதிலும் சமயோசிதமாக ரொட்டியை அல்லது சோற்றை ருசிப்படுத்துவதற்காகவே உபயோகிக்கப்படுகின் றன. பஞ்சாபிலும் இராஜபுதனத்திலும் தக்ஷிண தேசத்தி லும் தனவந்தர்களும் அரசர்களும் தினந்தோறும் எல்லாவித இறைச்சியையும் உண்ட்பொழுதிலும், அவர்களுக்குக்கூட முக்கியமான ஆகாரமா யுள்ளது ரொட்டி அல்லது சோறே யாம். தினந்தோறும் ஒரு ராத்தல் மாம்சம் உண்பவன் அத னுடன் கூட இரண்டு ராத்தல் ரொட்டி உண்கிறான் என்பது நிச்சயம்.

மேல் நாட்டிலே, எளிய தேசங்களில் சாதாரணமாக ஜனங்களின் பிரதான ஆகாரமா யுள்ளதும், முக்கியமாகச் செழித்த பிரதேசங்களிலேயுள்ள எளிய வகுப்பாரினுடைய ஆகாரமாயுள்ளதும் ரொட்டியும் உருளைக்கிழங்குமேயாம்; மாம்சம் அபூர்வமாக உண்ணப்படுகிறது; உண்ணப்பட் டால் அது சட்னி யாகக் கருதப் படுகிறது. ஸ்பெயினிலும் இத்தாலியிலும் போர்த்துக்கல்லிலும் இன்னும் உஷ்ணப் பிரதேசங் களிலும் திராசைக்ஷ ஏராளமாக விளைக்கின்றது; சாராயம் மிகவும் சகாயமா யிருக்கிறது. இந்தச் சாராயங் கள் லாகிரி கொடுக்கத் தக்கவையல்ல; மிகவும் சத்துள்ளவை யாம். (ஒருவன் ஒரு காலன் சாராயம் குடித்தாலொழிய, லாகிரி யடையமாட்டான்; எவரும் அப்படிச் குடிக்கவும் முடியாது.) அந்தத் தேசங்களிலுள்ள எளியவர்கள்: மீனும்

கும் இறைச்சிக்கும் பதிலாகத் திராட்ச ரஸத்தை ஒரு போஷகப் பொருளாக உபயோகிக்கிறார்கள். ருஷியா, ஸ்வீடன், நார்வே போன்ற வட பாகங்களிலே கம்பு ரொட்டியும், உருளைக்கிழங்கும், கொஞ்சம் மீன்வற்றலுமே எளிய வகுப்பாரின் ஆகாரமாம்.

ஐரோப்பாவின் ஐசவர்ய வகுப்பினருடையவும், அமெரிக்காவிலுள்ள எல்லா வகுப்பாரினுடையவும் ஆகாரம் மிகவும் வேறு யுள்ளது; அதாவது, அவர்களுடைய முக்கியமான ஆகாரம் மீனும் இறைச்சியுமே யாம்; ரொட்டி, சோறு முதலிய சட்னிபாகக் கருதப்படுகின்றன. அமெரிக்காவில் ரொட்டி அருமையாக உபயோகிக்கப்படுகிறது. மீன் அல்லது இறைச்சி அதனுடன் ரொட்டி அல்லது சோரில்லாமல் உண்ணப்படுகிறது. ஆகையால் ஆகாரத்தட்டு ஒவ்வொரு தடவையும் மாற்றப்படுகிறது; பத்து விதமான ஆகாரமிருந்தால், ஆகாரத்தட்டு பத்து தடவை மாற்றப்படவேண்டியிருக்கிறது. பிரெஞ்சுக்காரர்கள் காலையில் காப்பியும், வெண்ணெய் கலந்த கொஞ்சம் ரொட்டியும், மத்தியானத்தில் மீனும் இறைச்சியும், இரவில் முக்கியமான ஆகாரத்தின் பொழுதும் மீனும் இறைச்சியும் உண்கிறார்கள். இத்தாலியர்களும் ஸ்பெயின் தேசத்தினரும் பிரஞ்சுக்காரர்களைப் போன்று இருக்கிறார்கள். ஜெர்மானியர்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் கொஞ்சம் இறைச்சியுடனே ஒரு நாளைக்கு ஐந்து அல்லது ஆறுதடவை யுண்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் மூன்று தடவை யுண்கிறார்கள்; அவர்களுடைய காலைப்போஜனம் மிகவும் சொற்பமே; கொஞ்சநேரம் கழித்துக் கழித்து அடிக்கடி தேயிலையும் காப்பியும் பானம் செய்கிறார்கள். அமெரிக்கர்களும் மூன்று வேளை சாப்பிடுகிறார்கள்; ஆனால், ஆகாரமானது ஒவ்வொரு தடவையிலும் நிரம்ப மாம்சம்

கூடி அதிகமாயிருக்கிறது. இந்தத் தேசங்கள் எல்லாவற்றிலும் முக்கியமான ஆகாரம் பகல் போஜனமாம். தனவந்தர்கள் பிரெஞ்சு சமையற்காரர்களாலே பிரெஞ்சு மாதிரியைப் பின்பற்றிச் சமையல் செய்துகொள்கிறார்கள். முதலில் கொஞ்சம் உப்புக்கண்டம், அல்லது மீன் முட்டைகள், அவ்வளவு ஏதோ ஒருவித சட்னி, அல்லது பசியை அதிகரிக்கவல்ல மரக்கறிகள்; பின்னர் மாம்சக் குழம்பு; பின்னர் பழங்கள்; பின்னர் மீன்; பின்னர் மாட்டிறைச்சி; பின்னர் பச்சை மறக்கறிகளுடன் கூடிய வறுத்த இறைச்சியின் பெரிய துண்டுகள்; பின்னர் காட்டு வேட்டையில் கிடைத்த பக்ஷி மாம்சம்; பின்னர் இனிப்பு வர்க்கங்கள்; கடைசியாகப் பனிக்கட்டியும் பாலும் கலந்த சாறு. பணக்காரருக்கு ஆகாரத் தட்டு மாறுகின்ற ஒவ்வொரு தடவையிலும் சாராயமும் மாறுகின்றது; அடிக்கடி சாராயமும் பனிக்கட்டியும் பாலும் கலந்து பலவித சாராயங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கரண்டியும் முள்ளும்கூட ஆகாரத் தட்டுடன் ஒவ்வொரு தடவையும் மாறுகின்றது. ஆகாரமானது பாலில்லாத காப்பியுடனும் மிகவும் சிறிய டம்பளர்களில் சாராயங்களுடனும் சுருட்டுக்குடித்துக்கொண்டும் முடிவடைகிறது.

சதுர வடிவமுள்ள மர ஆசனத்தி லுட்கார்ந்து கொண்டு, அதுபோன்ற இன்னொரு பலகையில் சாய்ந்து கொண்டு, ஆர்யர்கள் ஒரே லோகத்தினால் செய்யப்பட்ட ஒரு தட்டை ஒரு மர ஆசனத்தின்மீது வைத்துக்கொண்டு, அதில் ஆகாரம் உண்பது வழக்கம். அந்த வழக்கம்: பஞ்சாபிலும், ராஜபுதனத்திலும், மகராஷ்டிரத்திலும் கூர்ச் சரதேசத்திலும் இன்னும் இருக்கிறது. வங்காளம், ஒரிஸ்ஸா, தெலிங்கணம், மலையாளம் இந்தத் தேசங்களிலேயுள்ள ஜனங்கள் ஆசனம் உபயோகிக்கிறதில்லை.

ஆனால், ஒரு தட்டிலே அல்லது வெறும் பூமியின்மீது வைக்கப்பட்ட ஒரு வாழையிலையிலேயே ஆகாரம் உண்கிறார்கள் முஸ்லிம்கள் ஆகாரம் உண்கிறபொழுது ஒரு பெரிய வஸ்திரம் விரித்து அதன்மீது உட்கார்கிறார்கள். பர்மியர்களும் ஜப்பானியர்களும் வெறும் பூமியின்மீது தட்டை வைத்துக்கொண்டு அதில் உண்கிறார்கள். பாதங்களின்மீதே (குந்தி) உட்கார்ந்துகொள்கிறார்கள்; பிறரைப்போலச் சம்மணம் கூட்டி யுட்கார்வதில்லை. சீனர்கள் நாற்காலியின்மீது உட்கார்ந்து கொண்டு, மேஜையின்மீது தங்கள் ஆகாரத் தட்டுக்களை வைத்துக்கொண்டு, ஆகாரம் உண்கிறபொழுது கரண்டியையும் மரக்குச்சிகளையும் உபயோகிக்கிறார்கள். ரோமர்களும் கிரேக்கர்களும் மேஜைகளை உபயோகித்தார்கள்; படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு விரல்களினால் ஆகாரம் உண்பது வழக்கம். ஐரோப்பியர்கள் சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டு மேஜையின்மீதிருந்து தங்கள் விரல்களினால் ஆகாரத்தை யெடுத்து உண்பது வழக்கம்; இப்பொழுது அவர்கள் கரண்டிகளையும் முள்ளுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள்.

ஒவ்வொரு ஜன சமுதாயத்தினுடையவும் ஆதி முன்னோர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்ததை யுண்பது வழக்கமாயிருந்தது. அவர்கள் ஒரு மிருகத்தைக் கொன்றால், அதை பொருமாதத்துக்கு உபயோகப் படுத்திக்கொள்வார்கள்; அது அழுகி, துர்நாற்றம் வீசத்தொடங்கிய பின்னருங்கூட அதை விடமாட்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் மெல்ல மெல்ல நாகரிகமடைந்து, பயிரிடுந் தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டார்கள். முற்காலத்திலே அவர்கள் தினந்தோறும் ஆகாரம் சம்பாதித்துக் கொள்ள முடியாது; காட்டு மிருகங்களைப்போல ஒருநாள் வெளியே புறப்பட்டுச் சம்பாதித்து மீதூண் கொள்வார்கள்;

பின்னர் அந்த வாரத்தில் பாக்கி நாட்களெல்லாம் பசித்துக் கிடப்பார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் தினந்தோறும் தங்கள் ஆகாரத்தை ஒழுங்காகச் சம்பாதித்துக்கொள்ள முடிகிறது. ஆனால், பழைய காலத்து அழுகிய இறைச்சி போன்ற எதையாவது ஆகாரத்துடன் உண்பது வழக்கமாய்விட்டது. ஆதியில் அழுகிய இறைச்சியே இன்றியமையாத ஆகாரப் பொருளாயிருந்தது; இப்பொழுது அதுவாவது, அல்லது வேறு ஏதேனாவது அதற்குப் பதிலாகப் பிரியமான, ருசிகரமான பொருளாய்விட்டது. இன்றுகூட ஐரோப்பியர்கள், காட்டுப் பசுக்கள் கொல்லப்பட்டவுடனே, அவற்றைப் புதிதாயிருக்கையிலேயே தின்கிறதில்லை; ஆனால், அவை அழுகி நாற்றமெடுக்கும் வரையில் அவற்றைத் தொங்கவிட்டு வைக்கிறார்கள். சாகச பசுணிகளுக்குக்கூட கொஞ்சம் வெங்காயமோ அல்லது வெள்ளைப்பூண்டுோ வேண்டும். இந்தியாவிலே வெங்காயமும் வெள்ளைப்பூண்டும் ஹிந்து சாஸ்திரங்களினால் நிஷேதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன; அவற்றை யுண்பவர்கள் ஜாதியை இழந்து விடுவார்கள். ஆகையால், ஆசாரமுள்ள ஹிந்துக்கள் வெங்காயத்தையும் வெள்ளைப் பூண்டையும் தியஜித்துவிட்டு அவற்றுக்குப் பதிலாகப் பெருங்காயத்தை உபயோகித்துக்கொண்டார்கள்; அது அந்த இரண்டையும் விட நாற்றத்தில் மிகக் கெட்டது.

சில விதமான ஆகாரங்களை எடுத்துக் கொள்வதைப்பற்றியும், வேறு சிலவற்றை நிஷேதிக்கவேண்டியதைப்பற்றியும், ஒவ்வொரு மதத்திலும் சில விதிகள் உள்ளன; கிறிஸ்தவ மதம் ஒன்றில்தான் அப்படி யில்லை. சமணர்களும் பெளத்தர்களும் மீனாவது மாம்சமாவது ஒருபொழுதும் சாப்பிடமாட்டார்கள். பூமியைத் தோண்டி எடுப்பதனால் அநேக புழுக்கள் கொல்லப்படலாம்' என்று பயந்து பூமியி

னுள்ளே யுற்பத்தியாகின்ற உருளைக்கிழங்கையும், முள்ளங்கிக் கிழங்கையும், வேறு கிழங்குகளையும் கூடச் சமணர்கள் உண்ணமாட்டார்கள். இருட்டிலே ஏதேனும் புழுக்கள் எங்கே தின்னப்பட்டுவிடுமோ என்று பயந்து, அவர்கள் இரவில் உண்ணமாட்டார்கள்.

சிறகுக ளில்லாத மீன்களையும், பிளவுபட்ட குளம்புகளுடனும் இருந்து அசைபோட்டு இரை பெடுக்காத மிருகங்களையும் பன்றியையும் யூதர்கள் உண்பதில்லை. இன்னும், மீன் அல்லது மாம்சம் சமைபல் செய்யப் படுகின்ற சமைபலறையி னுள்ளே பாலாவது அல்லது பாலினால் தயார் செய்யப் பட்ட ஏதாவது கொண்டு வரப்பட்டால், யூதர்கள் அங்குச் சமைபல் செய்த எல்லாவற்றையும் எறிந்துவிடுவார்கள். இந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டு, இதர ஜாதியாரால் சமையல் செய்யப்பட்ட ஆகாரத்தை ஆசாரமுள்ள யூதர்கள் உண்பதில்லை. அவர்களும் ஹிந்துக்களைப் போலவே ஈஸ்வரனுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்யப்படாத இறைச்சியை உண்பதில்லை. வங்காளத்திலும் பஞ்சாபிலும், மாம்சத்துக்கு இன்றொரு பெயர் “மகா பிரசாதம்” என்பதாம். மாம்சமானது மகாப் பிரசாதமா யிருந்தாலொழிய, அதாவது, அது ஈஸ்வரனுக்குத் தகுந்தபடி நைவேத்தியம் செய்யப்பட்டிருந்தாலொழிய, யூதர்கள் உண்ணமாட்டார்கள். ஆகையால், அவர்களும் ஹிந்துக்களைப் போன்றே எல்லாக்கடைகளிலும் இறைச்சி முடிகிறதில்லை. முகம்மதியர்களும் யூதர்களுடைய விதிகளுள் அநேகத்துக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள்; ஆனால், அவர்களைப் போன்று அளவுக்கு மிஞ்சிச் செல்வதில்லை, அவர்கள் பாடையும் மீனையுமோ, அல்லது மாம்சத்தையுமோ ஒரே சமயத்தில் உண்ணமாட்டார்கள்; அவ்வளவுதான். ஆனால், அவை ஒரே சமைபலறையி லிருந்தாலும், அல்லது ஒன்று

மற்றொன்றைத் தொட்டாலும் அவ்வளவு கெடுதலாகக் கருதுகிறதில்லை. ஹிந்துக்களுக்கும் யூதர்களுக்கும் ஆகார விஷயத்திலே ஒற்றுமை யதிகம் உண்டு. ஹிந்துக்கள் காட்டுப் பன்றியைத் தின்கிறார்கள்; ஆனால், யூதர்கள் அதைத் தின்ன மாட்டார்கள். பஞ்சாபிலே, அங்கு ஹிந்துக்களுக்கும் முகம் மதியர்களுக்கும் உள்ள கொடிய விரோதத்தினாலே, காட்டுப் பன்றியானது ஹிந்துக்களுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான ஆகாரப் பொருள்களுள் ஒன்று யிருக்கிறது. ரஜபுத்திரர்களுக்குக் காட்டுப் பன்றியை வேட்டையாடுவதும் அதன் மாம்சத்தை யுண்பதும் தர்மமாகும். தக்ஷிண தேசத்திலே பிராஹ்மணர்களைத் தவிர மற்ற ஜாதிகளுக்குள்ளே, வீடுகளில் பழகிய பன்றியின் மாம்சத்தை யுண்பது பெரும்பான்மையும் வழங்கிவருகிறது. ஹிந்துக்கள் காட்டுக் கோழியைத் தின்கிறார்கள்; ஆனால், வீட்டில் பழகிய கோழியைத் தின்கிறதில்லை.

வங்காளத்தி லிருந்து நேபாளம் வரையிலும், காசுமீர் தேசத்து எல்லைப்புறம் வரையிலுள்ள ஹிமோத்கிரியிலும் உள்ள இந்தியா தேசத்து ஜனங்கள் ஆகார விஷயத்தில் ஒரே வழக்கத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இந்தப் பிரதேசங்களிலே, மதுவின் காலத்து வழக்கங்கள் இன்றளவும் பெரும்பான்மையும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால், அவை வங்காளத்திலாவது, பேஹாரிலாவது, அல்லகாபாத்திலாவது, அல்லது நேபாளத்திலாவது நடைபெறுவதைப் பார்க்கிலும் குமாவூணிலிருந்து காசு மீர்ம் வரையிலுமுள்ள பிரதேசங்களில் அதிக விசேஷமாக நடைபெருகின்றது, உதாரணமாக: வங்காளிகள் கோழியையாவது அல்லது கோழிமுட்டையை யாவது உண்ணார்கள்; ஆனால், அவர்கள் வாத்து முட்டையைத் தின்கிறார்கள்; அப்படியேதான் நேபாள தேசத்தவ

ரும். ஆனால், குமாவுனிவிருந்து அதுகூடக் கிடையாது காசு மீர தேசத்தவர் காட்டு வாத்துக்களின் முட்டைகளைச் சந்தோஷத்துடன் உண்கிறார்கள்; ஆனால், வீட்டில் வளர்க்கப்பட்ட வாத்துக்களின் முட்டைகளை உண்பதில்லை. இந்தியா தேசத்து ஜனங்களுக்குள்ளே, ஹிமோத்திரியைத் தவிர, அல்லஹாபாத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கும் பிரதேசங்களிலே ஆட்டிறைச்சி யுண்பவர்கள் கோழிகளையும் உண்கிறார்கள்.

ஆகார விஷயத்திலே ஏற்பட்டுள்ள இந்த விதிகளும் ரிஷேதங்களும் எல்லாம் நல்ல சரீர செளக்கியத்தை யடைவதற்காகப் பெரும்பான்மையும் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பதில் சந்தேக மில்லை. இன்னும், பன்றிகளும் கோழிகளும் கண்டதையெல்லாம் உண்கின்றன; அவை மிகவும் அசுத்தமாயிருக்கின்றன; ஆகையால், அவை ரிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காட்டுமிருகங்கள் காட்டிலே என்ன உண்கின்றனவென்பதை எவரும் பார்க்கிறதில்லை; ஆகையால், அவை அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தவிர, காட்டு மிருகங்கள் வீட்டுப் பிராணிகளைப் பார்க்கிலும் அதிக ஆரோக்கியமுள்ளவையாயும் வியாதி குறைந்தவையாயும் இருக்கின்றன. பால் ஜீரணிப்பதற்குக் கடினமானது. மாம்சத்துடனே சேர்த்து உட்கொள்ளப்பட்டால், இன்னும் கடினமாய்விடுகிறது; ஆகையினால்தான் 'ஒரே சமயத்தில் மாம்சத்தையும் பாலை யும் உட்கொள்ளக்கூடாது' என்று யூதர்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு தேசத்திலும், மனிதனுடைய அந்தஸ்தானது அவன் தரிக்கும் உடையின் தன்மையினால் ஓரளவு தீர்மானிக்கப்படுகிறது. வங்காளத்திலே, அந்தஸ்துள்ளவரும் சரீரத்தின்மீது ஏதேனும் வஸ்திரம் போர்த்துக்கொள்ளாது தெருக்களிலே நடக்க முடியாது; ஆனால், இந்தியா

வின் மற்றப் பாகங்களிலோ, தலையில் தலைப்பாகை யில்லாமல் எவரும் வெளியே போகமாட்டார்கள். மேனாட்டிலே பிரஞ்சுக்காரர்கள்தான் ஒவ்வொன்றிலும் தலைமை வகிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆகாரமும், அவர்களுடைய உடையும் மற்ற வர்களால் பின்பற்றப் படுகின்றன. இப்பொழுதும் ஐரோப்பாவின் வெவ்வேறு பாகங்களிலே வஸ்திரங்களும் உடைகளும் வெவ்வேறு விதமாகத்தான் தரிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், ஒருவன் நல்ல சம்பாத்திய முடையவனாகி, அந்தஸ்து வாய்ந்த வனுய்விட்டால், அவன் உடனே தனது பூர்வ உடையை மாற்றிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக பிரெஞ்சு உடையைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறான். அமெரிக்காவும், இங்கிலாந்தும், பிரான்ஸும், ஜெர்மனியும் இப்பொழுது மேற்றிசையிலே தனம் மிகுந்த தேசங்களாயிருக்கின்றன. இந்தத் தேசங்களிலுள்ள ஜனங்களின் உடையானது, ஒரேயடியாக, பிரெஞ்சு மாதிரியைப் பின்பற்றியதாயிருக்கிறது;—அதே பிரெஞ்சு மாதிரி, அதே கறுப்புத் தொப்பி, அதே மேலங்கி, அதே காலங்கி, இவை மெல்லவும் நிச்சயமாயும் ஐரோப்பாவின் ஒவ்வொரு பாகத்தினுள்ளும் பிரவேசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஐரோப்பா முழுதும் ப்ரான்ஸின் ஒரு போலியே யென்று தோன்றுகிறது. இங்குப் பிரகிருதியின் கை—சமீபத்திலே நிச்சயமாக மரணம் உண்டாசப்போகிற தென்பதற்குள்ளே அறிகுறி—காணப்படுகிறது. ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக ஏற்பட்ட பயிற்சிக்குப் பின், நாம் ஸ்திரமான ஓரே மாதிரியில் உண்டு குடித்துக் குளித்து உறங்கி நடக்கும் படி நமது ஆரிய முன்னோர்கள் நம்மை அவ்வளவு ஒழுங்காகவும் சரியாகவும் பயிற்றுவித்திருக்கிறார்கள்; பலன் யாதெனில், நாம் மெல்ல மெல்ல வெறும் யந்திரங்களாய்விட்டோம்; நீவன் நம்மிடத்தினின்றும் வெளியே போய்விட்டது. நாம்

“ஆம்” என்றோ, அல்லது “இல்லை” என்றோ சொல்லாத, முன்னோர்கள் சென்ற வழியிலேயே சென்றுகொண்டிருக்கின்ற, கடைசியில் அழுகி மரிப்பதற்குத் தயாராகி, ஆலோசனைக்குள்ள ஸ்வதந்திரசக்தியைபெல்லாம் இழந்துவிட்ட அத்தனை அசையும் யந்திரங்கள் மாத்திரமேயா யிருக்கிறோம்? அதே கதிதான் மேனாட்டினருக்கு நேரிடப்போகிறது, —காலத்தின் அறியவொண்ணாத கதி அத்தகையதாம்; ஒரே மாதிரியான ஆகாரம், ஒரே மாதிரியான உடை, ஒரே மாதிரியான சம்பாஷனை, எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி, அவர்கள் மெல்ல அத்தனை யந்திரங்கள் ஆகிவிடுவார்கள். அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் நடந்த அதே பாதையில் நடப்பார்கள்; பின்னர், மெல்ல ஆனால் நிச்சயமாய் அழுகி மரிப்பார்கள்.

பூர்வீக ஆர்யர்கள் வேஷ்டியும் அங்கவஸ்திரமும் தரித்துக் கொள்வது வழக்கம். சுஷத்திரியர்கள் புத்தம் செய்யும் பொழுது கால் அங்கிகளையும் நீண்ட அங்கிகளையும் தரித்துக்கொள்வார்கள். மற்ற வேளைகளில் எல்லோரும் வேஷ்டியும் அங்கவஸ்திரமுமே தரித்துக்கொள்வார்கள்; ஆனால், தலைப்பாகை யுண்டு. அதே வழக்கம் வங்காளத்தைத் தவிர இந்தியாவின் எல்லாப் பாகங்களிலும் இன்னும் இருந்துவருகிறது. பெரும்பான்மை ஹிந்துக்களும் சரீரத்தின் மற்றப் பாகங்கட்கு வேண்டிய உடையைப்பற்றி அதிகம் கவனிப்பதில்லை; ஆனால், அவர்களுக்குத் தலைக்குத் தலைப்பாகை வேண்டும். முற்காலங்களிலே, ஆண், பெண் இருவருக்குள்ளும் அதே வழக்கம் இருந்தது. புத்தமதம் வியாபகமா யிருந்த காலத்துச் சிலை வடிவங்களிலே ஆணும் பெண்ணும் ஒரு கௌபீனத் துண்டையே தரித்துக்கொண்டிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. வேஷ்டியும் அங்கவஸ்திரமும் ஆர்யர்கள் வெகு நாட்களாகக் கௌரவத்துடன் உடுத்திவரும் உடை

யாம். ஆகையால், ஏதேனும் மத சம்பந்தமான, சடங்கு செய்யுங் காலத்திலே வேஷ்டியும் அங்கவஸ்திரமும் தரித்துக் கொள்வதே விதியா யிருக்கிறது.

பூர்வீக கிரேக்கர்களுடையவும் பூர்வீக ரோமர்களுடையவும் உடை வேஷ்டியும் அங்கவஸ்திரமுமாகவே யிருந்தது. சில வேளைகளில் அவர்கள் ஒரு உட்சட்டையையும் உபயோகித்தார்கள். யுத்தம் செய்யும்பொழுது கால்சட்டைகளும் மேல் அங்கியும் தரித்துக்கொண்டார்கள். ஸ்திரீயினுடைய உடையானது நீண்டு அதற்குச் சரியாய் அக்லமாய்ச் சதுர வடிவமமைந்த ஒரு மேலங்கியா யிருந்தது; இது இரண்டு விரிப்பு வஸ்திரங்களை நீட்டுப் போக்கில் வைத்துத் தைப்பதனால் அமைகின்றது; அதை அவர்கள் மார்புக்குக் கீழே யொருதரம் சுற்றிக் கட்டிக்கொள்வார்கள். மறுபடியும் இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டிக்கொள்வார்கள். பின்னர் அவர்கள், வட இந்தியாவிலுள்ள மலை ஜனங்கள் இன்னும் தங்கள் கம்பளங்களைத் தரித்துக் கொள்கின்ற மாதிரி, இரண்டு புஜங்களுக்கும் மேலே இரண்டு மேல் பாகங்களையும் பலமான பெரிய ஊசிகளினால் சொருகிவிடுவார்கள். இந்த உடை மிகவும் சாதாரணமானதாயும் அழகாயும் இருந்தது. இப் பெரிய மேலங்கிக்கு மேலே ஒரு அங்கவஸ்திரம் போட்டுக் கொள்வதுண்டு.

மிகவும் பழைய காலங்களிலிருந்து, ஐரேனியர்கள் தான் கத்தறித்த உடை தரித்து வந்தார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் சீனர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண் டிருக்கலாம். சீனர்கள் தான் நாகரீகத்துக்கு ஆதி போதகர்கள். மிகவும் புராதன காலங்களிலிருந்தே சீனர்கள் மேஜை, நாற்காலி, மேலங்கி, தொப்பி, காலங்கி இவற்றையும் வேறு அநேக ஆடம்பரப் பொருள்களையும் உபயோகித்துவந்தார்கள்.

அலெக்ஸாண்டர் என்னும் அரசன் ஐரான் தேசத்தை ஜயித்தவுடனே பூர்வீக கிரேக்க வழக்கமாகிய வேஷ்டியையும் அங்கவஸ்திரத்தையும் விட்டுவிட்டு, கால் சட்டைகள் போட ஆரம்பித்தான். இதனால், அவனுடைய கிரேக்கப் போர்வீரர்கள் அவனிடத்திலே அதிருப்தி யடைந்து கலகம் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். அலெக்ஸாண்டர் அதற்கெல்லாம் பயப்படும் மனிதன்ல்லன்—அவன், காலங்கிகளையும் மேலங்கியையும் வழக்கத்துக்குக் கொண்டு வந்தான்.

உஷ்ணப் பிரதேசத்திலே, வஸ்திரங்கள் அவ்வளவு அவசிய மில்லை. சாதாரணமாக, மானத்தை மறைப்பதற்குக் கௌபீனம் ஒன்றுமே போதும்; மற்றவை அலங்காரமாக வே உதவுகின்றன. குளிர் தேசங்களிலே ஜனங்கள் அநாகரிகர்களா யிருக்கிற பொழுது மிருகங்களின் தோலை உபயோகிக்கிறார்கள். பின்னர் மெல்ல மெல்ல நாகரிக மடைந்து கம்பளங்கள், கால் சட்டைகள், மேல் சட்டைகள் முதலியவற்றின் உபயோகத்தைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். குளிர் தேசத்திலே குளிராகையினாலே சரீரத்திலே ஆபரணங்களை யணிந்து அவற்றின் அழகைக்காண்பித்தல் அசாத்தியம் என்பது உண்மையே. ஆகையால், ஆபரணங்களிடத்து உண்டாக வேண்டிய ஆசையானது நேர்த்தியான உடைகளினால் திருப்தி செய்விக்கப்படுகிறது. இந்தியாவிலே ஆபரணங்களின் மாதிரி அடிக்கடி மாறுகிறதுபோல மேல் நாட்டிலே உடையின் மாதிரி மாறுகிறது.

சீனர்கள் ஆணும் பெண்ணும் உச்சந்தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரையில் நன்றாக மூடிக்கொள்கிறார்கள். சீனர்கள் கன்பூஷஸ் என்பவருடைய சிஷ்யர்கள்; புத்தருடைய சிஷ்யர்கள்; கண்டிப்பான ஒழுக்க முடையவர்கள். இழிந்த பாஷை-இழிந்தபுத்தகங்கள்-இழிந்த படங்கள்-மிகமிக அற்ப

மாகவேனும் இழிவைத் தாக்கடிய நடத்தை - குற்றவாளி அப்பொழுதே, அங்கேயே தண்டிக்கப் பட்டுவிடுகிறான் கிறிஸ்தவப் பாதிர்கள் தங்களுடைய வேத புத்தகத்தை சீன பாஷையிலே மொழி பெயர்த்தார்கள். இப்பொழுது அந்தக் கிறிஸ்தவ வேத புத்தகத்திலே மிகமிக அவலக்ஷணமான இழிந்த சில வாக்கியங்கள் இருக்கின்றன; அவற்றைப் படித்த மாத்திரத்திலே சீனர்களுக்குக் கிறிஸ்தவ மதத்தின் மீது மிகுந்த கோப முண்டாய்விட்டது; அவர்கள் தங்கள் தேசத்திலே கிறிஸ்தவ வேத புத்தகத்தை யொருபொழுதும் பரப்ப விடுவதில்லை யென்று பிரதிக்கை பண்ணிக்கொண்டார்கள். சீனர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் மீது அவ்வளவு கோபமாயிருப்பதற்குக் காரணம் இதுதான். மற்றப்படி சீனர்கள் இதர மதங்களிடத்தே மிகவும் தாராள நோக்க முடையவர்கள். பாதிர்கள் அந்த அவலக்ஷணமான பாகங்களை விட்டு விட்டு மொழி பெயர்ப்பை இப்பொழுது அச்சிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன்.

மேனாட்டினரது மதமானது சக்தி யுபாசனையாம். பெண் கொள்ளையாகக் கருதப்படுகிற சிருஷ்டி சக்தியாம். அது அநேகமாக நமது பிரஹ்மசாரிகளின் உபாசனை போன்றது. அது, புத்திரனுக்கும் தாயாருக்கும் உள்ள சம்பந்தம் அதிகத்துடன் பகிரங்கமாயும் எல்லோராலும் செய்யப்படும் சக்தி யுபாசனையேயாம். புரோடெஸ்டாண்ட்கள் ஐரோப்பாவிலே அவ்வளவு குறிப்பிடத் தகுந்தவர்க ளல்லர்; அங்கு உண்மையில் மதமானது கத்தோலிக்கமேயாம். அந்த மதத்திலே யெகோவாவும் இல்லை, இயேசுவும் இல்லை, திரிதத்துவமும் இல்லை; மாதா ஒருத்தியே, தன்னுடைய கைகளில் இயேசுவாசிற குழந்தையுடன் நிற்கும் மாதாவாகிற அவள், சர்வ ஜாக்கிரதை யுள்ளவளா யிருக்கிறாள். சக்கரவர்த்தி

“மாதா” என்று கூவுகிறான். சைன்யாதிபதி “மாதா” என்று கூவுகிறான். கொடிதாங்கிநிற்கும் போர்வீரன் “மாதா” என்று கூவுகிறான். சக்கானில் நிற்கும் மாலுமி “மாதா” என்று கூவுகிறான். கிழிந்த கந்தைகளை யுடுத்தியிருக்கும் வலையன் “மாதா” என்று கூறுகிறான். தெருவிலே செல்லும் பிச்சைக்காரன் “மாதா” என்று கூவுகிறான். லக்ஷம் குரல்கள்: லக்ஷம் வழிகளில், லக்ஷக்கணக்கான இடங்களிலிருந்து, அரண்மனையிலிருந்து, குடிசையிலிருந்து, கோவிலிலிருந்து “மாதா” “மாதா” என்று கூவுகின்றன. “ஆவ்மேரியா” என்ற குரல் எங்கும் கேட்கிறது. இரவும் பகலும் “ஆவ்மேரியா” “ஆவ்மேரியா”.

அடுத்தது ஸ்திரீ யுபாசனை, இந்த சக்தி யுபாசனை எப்பொழுதும் காமமாகாது; ஆனால், நாம் காசியிலும், காளிகட்டத்திலும், மற்ற பரிசுத்த இடங்களிலும், கன்னிகைக்கும் விவாகம் ஆனவளுக்கும் செய்கின்ற அந்த உபாசனையே, அந்த சக்தி யுபாசனையேயாம். அது சக்தியை நினைப்பினால் உபாசிப்பதன்று; கற்பனையில் உபாசிப்பதன்று. ஆனால், நேர் பிரத்தியக்ஷமான வடிவத்திலே யுபாசிப்பதாம். ஆனால், நமது சக்தி யுபாசனை பரிசுத்த ஸ்தலங்களிலும் அச்சமயத்துக்கு மாத்திரமுமே நடைபெறுகின்றது. அவர்களுடைய சக்தி யுபாசனையோ, ஒவ்வொரு இடத்திலும், எப்பொழுதும் நாட்கள் கணக்காகவும், வாரங்கள் கணக்காகவும், மாதங்கள் கணக்காகவும், வருஷங்கள் கணக்காகவும், நடைபெறுகின்றது. ஸ்திரீயின் நிலைமையே எல்லாவற்றுக்கும் முந்தியது. அவளுடைய உடையும் ஊனுமே எல்லாவற்றுக்கும் முந்தியது. முதல் கௌரவங்கள் அவளுக்கேயாம், கௌரவமான குலத்தில் பிறந்த ஸ்திரீகளைப்பற்றி மாத்திரம் கூறவில்லை; பால்ய பர்வமும் அழகும் வாய்ந்த ஸ்திரீகளைப்பற்றி

மாத்திரம் கூறவில்லை, அது எல்லா ஸ்திரீகளினுடையவும் உபாசனையேபாம். ஸ்ரீர் என்னும் ஜாதியார் ஸ்பெயின் தேசத்தை ஜயித்து எட்டு நூற்றாண்டுகளாக அதை யாண்டுவந்த பொழுது, முதலாவதாக ஐரோப்பாவில் இந்த சக்தி யுபாசனையை ஆரம்பித்தார்கள். மேனாட்டு நாகரீகத்து வித்துக்களையும் சக்தி யுபாசனையையும் ஸ்ரீர் ஜாதியாரே முதலில் ஐரோப்பாவில் விதைத்தவர்கள். பின்னர் ஸ்ரீர் ஜாதியார் அந்த உபாசனையை மறந்துவிட்டு ஆப்பிரிக்காவின் கவனிக்கப்படாததொரு மூலையிலே எவருக்கும் தெரியாமல் பரந்து கிடந்து வாழும்படி, பலமும் பெருமையும் பொருந்திய தங்க ளுடைய ஸ்தானத்திலிருந்து விழுந்து விட்டார்கள் ; அவர்களிடமிருந்த அதிகாரமானது ஐரோப்பாவுக்குச் சென்றுவிட்டது. மாதாவானவள் ஸ்ரீர் ஜாதியாரை விட்டு விட்டு, கிறிஸ்தவர்களின்மீது தனது அன்பு நிறைந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பொழிந்து புந்நகை புரிந்தாள்.

இந்த ஐரோப்பா என்பது எது? ஆசியா-ஆப்பிரிக்கா-அமெரிக்கா இவற்றின் கறுப்புநிறக் குடிகளும், மஞ்சள் நிறக்குடிகளும், சிவப்புநிறக் குடிகளும் ஐரோப்பியர்களின் கால்களினடியிலே ஏன் போட்டு மிதிக்கப் படுகிறார்கள்? இந்தக் கலியுகத்தில் ஏன் இவர்களே அரசர்களாயிருக்கின்றனர்? இந்த ஐரோப்பாவை அறிந்து கொள்வதற்கு ஒருவன் அதை ப்ரான்ஸின் மூலமாக அறிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உலகை யாள்கின்ற பரமாதிகாரி ஐரோப்பாவேயாம். இந்த ஐரோப்பாவுக்கு மத்திய ஸ்தானம் பாரிஸ் மாநகராம். மேனாட்டு நாகரிகத்துக்கு மத்திய ஸ்தானமே பாரிஸ் மாநகராம். இங்கு பாரிஸ் மாநகரில் ஒவ்வொரு எண்ணமும் துளிர்க்கின்றது; மேனாட்டு ஒழுக்கம், ரியதிகள், ஒளி, அந்தகாரம், நன்மை அல்லது தீமை இவற்

றைப்பற்றிய ஒவ்வொரு எண்ணமும் துளிர்ந்துப் பக்குவமடைகின்றது; இந்த பாரிஸ் மாநகரமானது சமுத்திரம்போன்றிருக்கின்றது; அதிலே அநேகம் இரத்தினங்களும் பவளங்களும் முத்துக்களும் இருக்கின்றன; அதிலே இன்னும் கொடிய மீன்களும் வேறு பயங்கரமான மிருகங்களும் இருக்கின்றன. ஐரோப்பாவிலே, வேலையின் மத்திய ஸ்தானம் ப்ரான்ஸாகும். அதிரம்யமான தேசம்; அதிகம் குளிர்ச்சியுமில்லை, அதிகம் உஷ்ணமுமில்லை; மிகவும் செழிப்புள்ளது; அதிக மழையுமில்லை, மழைமில்லாமலுமில்லை; தெளிந்த ஆகாயம்; அழகிய சூர்யன்; மனோரம்யமான புற்றறைகள்; சிறிய குன்றுகள்; சிற்றுகுன்றுகள்; அழகிய ஊற்றுக்கள். சீன தேசத்தில் சில பாகங்களைத் தவிர, ப்ரான்ஸ் போன்று அவ்வளவு அழகிய தேசம் உலகில் இல்லவே யில்லை. நீரிலும் நிலத்திலும் அழகின் அவ்வாட்டம்—காற்றில் அந்தப் பித்து,—ஆகாயத்தில் அந்த அன்பு; அவ்வளவு அழகிய பிரகிருதி—அழகினிடத்து அவ்வளவு ஆவல்கொண்ட மனிதர்கள்; தனவந்தர்கள், தரித்திரர்கள், அவர்களுடைய வீடுகள், அவர்களுடைய அறைகள், தெருக்கள், நிலங்கள், தோட்டங்கள், உலாவு நடைகள், அவ்வளவு நேர்த்தியாயும் சுத்தமாயும் உள்ளவை,—தேசம் முழுதும் ஒரு சித்திரப் படம்போலத் தோன்றுகிறது. ஜப்பானில் தவிர, சித்திர கலையினிடத்து அத்தகைய அன்பு எங்குமே யில்லை. எங்கு பார்த்தாலும் அழகையுடைய ஒரு முயற்சி, எங்கு பார்த்தாலும் கலையையெய்த ஒரு முயற்சி, இது ஜயமு மடைகிறது.

மிகப் புராதன காலங்களிலிருந்தே ப்ரான்ஸ் தேசமானது கௌலாய், ரோமர்கர், ப்ரான்க்கள், இதர ஜனசமூகங்கள் இவர்களின் போராட்டக் காசியாயிருந்தது. ரோமச் சக்ரதிபத்தியத்தை யழித்த பின்னர், ப்ரான்க் ஜாதியார் ஐரோப்பாவிலே கேட்பாரற்ற ஏகாதிபத்திய அரசை

யடைந்தார்கள். அவர்களுடைய அரசனாகிய சார்லிமான் என்பானுடைய வாளானது ஐரோப்பாவிலே கிறிஸ்தவமதத்தைப் பலாத்காரமாக நுழைத்தது. ஆசியாவில் இந்தப் ப்ரான்சு ஜாதியாராலேதான் ஐரோப்பா! தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகையால்தான் நாம் இன்னும் ஐரோப்பியர்களைப் ப்ராங்கி, ப்ரங்கி, ப்ளாங்கி, அல்லது பிலிங்கா என்று கூறுகிறோம்.

பூர்வீக கிரீஸ் தேசமானது தனது நாகரிகத்தின் உச்சியிலிருந்து விழுந்து விட்டது. காட்டு மிராண்டிகளின் படை யெடுப்புக்களாகிற முரட்டு அலைகளால் ரோமாபுரியின் பெரிய சக்கராதி பத்தியம் துகளாக்கப் பட்டுவிட்டது. ஐரோப்பாவின் ஒளி வெளியே போய் விட்டது. இன்னொரு காட்டு மிராண்டி ஜாதியார்—அராபியர்கள்—ஆசியாவிலே இதுவரை எவரும் அறியாதிருந்தவர்கள் வெளியே கிளம்பினார்கள். அசாதாரணமான வேகத்துடனே அவர்கள் உலகின் வெவ்வேறு பாகங்களிலும் வியாபிக்க ஆரம்பித்தனர். சக்தி மிகுந்த பாரசீக தேசமானது அராபியர்களுக்கு முன்னே தலைவணங்கி, முகம்மதிய மதத்தை யதுசரிக்கும்படி நேரிட்டது. பலன் என்னவாயிற்றென்றால், முகம்மதிய மதமானது மிகவும் புதியதொரு வடிவத்தை யடைந்தது. அராபியர்களுடைய மதமும் பாரசீகத்தின் நாகரிகமும் ஒன்றுடனொன்று கலந்துகொண்டன.

அராபியர்களின் வாளின் உதவியினால், பாரசீக நாகரிகமானது எல்லாப் பக்கங்களிலும் வியாபிக்க ஆரம்பித்தது. அந்தப் பாரசீக நாகரிகமானது புராதன கிரீஸிலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டது. கிழக்கிலிருந்தும் மேற்கிலிருந்தும் முஸ்லிமான் படை யெடுப்புக்காரர்களுடைய அலைகள் ஐரோப்பாவின்மீது வெகு கடுமையாக அடித்தன— அவற்றுடனே கூட, ஞானத்தினுடையவும் நாகரிகத்தினுடையவும்

ஓளியானது குருடாயும் காட்டு மிராண்டித்தனத்துடனும் இருந்த ஐரோப்பாவின் அந்தகாரத்தைத் தொலைக்க ஆரம்பித்தது. காட்டு மிராண்டிகளாலே படை யெடுக்கப்பட்ட இத்தாலி தேசத்துக்குள்ளே பூர்வீக க்ரீஸ் தேசத்தினுடைய ஞானமும் கல்வியும் கலைகளும் துழைந்து, உலகின் நகரமாகிய ரோமாபுரியாம் பிணத்தை உயிர்ப்பித்தன. இப் புதிய உயிரின் துடிப்பு ப்ளோரென்ஸ் மாநகரில் பலமான, பராக் கிரமமுள்ள வடிவை யடைந்தது. பழைய இத்தலி தேசமானது புதிய உயிர் பெற்றதற்குள்ள அறிகுறியைக் காண்பிக்க ஆரம்பித்தது. இது புநர் இயக்கம். ஆனால், அது இத்தர்விக்கு மாத்திரம் புதிய ஜன்ம மாயிற்று. ஐரோப்பாவின் மற்ற பாகங்களுக்கு அப்பொழுதுதான் முதலாவது பிறப்பு. ஆக்பர், ஜிஹாங்கீர், ஷாஜஹான் இவர்களும், வேறு மொகலாய சக்கரவர்த்திகளும் இந்தியாவில் தங்கள் சக்கராதிபத்தியத்தை ஸ்திரமாக ஸ்தாபித்த கி. பி. பதினாறாவது நூற்றாண்டில் ஐரோப்பா பிறந்தது.

இத்தாலி பழைய ஜன சமூகம், புநர் இயக்கம் என்ற வுடனே அது விழித்துக்கொண்டது; ஆனால், மறுபடியும் திர்க்க நித்திரை செய்வதற்கே. பல காரணங்களினால் இந்தியாவும் இக்காலத்திலே கொஞ்சம் அசைவுற்றது. ஆக்பர் முதல் அரசாண்டுவந்த மூன்று தலை முறைகளுக்குக் கல்வியும் ஞானமும் கலைகளும் இந்தியாவிலே அதிகமாகப் பாராட்டப்பட்டு வந்தன. ஆனால், இந்தியாவும் மிகவும் பழமையான தொரு ஜனசமூகம். ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் அது மறுபடியும் உறங்கிவிட்டது.

ஐரோப்பாவிலே, இத்தலியில் உண்டான புநர் இயக்க அலையானது சக்திவாய்ந்து பால்யமும் புதியதுமாகிய ப்ரான்க் ஜாதியாருக்குத் திகிலை யுண்டாக்கிவிட்டது. எல்லாப் பக்

கங்களிலிருந்தும் நாகரிகத்தின் போக்கானது ப்ளோரேன்ஸ் மாநகருக்குள்ளே வந்து அங்கு ஒன்று சேர்ந்து ஒரு புதிய வடிவத்தை யடைந்தது. ஆனால், இத்தாலியினிடம் அந்த அபாரமான புதிய சக்தியைத் தாங்கும் வல்லமை யில்லை. புதிய ஜனசமுதமுகிற ப்ரான்க் ஜாதியார் அந்த சக்தியை சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பது ஐரோப்பாவின் பாக்கியமே; இல்லையேல், இந்தியாவில்போலவே, அங்கு புனர் இயக்கம் முடிவடைந்திருக்கும். அந்தப் புதிய ஜன சமுகமானது தங்களுடைய வாலிப ரத்த வன்மையிலே தைர்யமாகத் தங்கள் ஜாதீபக் கப்பலை அலையின்மீது மிதக்க விட்டார்கள். அலையானது மெல்ல மெல்ல அளவிலும் பலத்திலும் அதிகரித்தது. ஒரு போக்கிலிருந்து, அது ஆயிரம் போக்குகளையடைந்தது. ஐரோப்பாவின் மற்ற ஜனசமுகங்கள் மிகுந்த பேராசையுடனே அவ் அலையின் தண்ணீரைப் புதிய வாய்க்கால்கள் வெட்டித் தங்கள் தேசங்கட்குள்ளே கொண்டு சென்று; அதனுள்ளே தங்களுடைய சொந்த ஜீவரத்தத்தை யூற்றி அதன் அளவையும் வேகத்தையும் அதிகரித்துவிட்டார்கள். அந்த அலையானது இந்தியாவின் கரைகளிலே மோதிற்று. அது வெகுதூரம் சென்று ஜப்பான் கரையை அடைந்தது. ஜப்பான் அதன் தண்ணீரை ருசித்துப் பார்த்து மயங்கிவிட்டது. அதுதான் ஆசியாவில் புதிய ஜன சமுகம்.

ஐரோப்பிய நாகரிகத்துக்கு ஊற்றுப்போலிருப்பது பாரிஸ் மாநகரமேயாம். ஆப்பெரிய நகரம் பூமியிலே தேவலோகக் காஷிபா யிருக்கிறது. அவ்வளவு ஆடம்பரம். அவ்வளவு போகங்கள், அவ்வளவு குதூகலம் லண்டன் மாநகரிலே யில்லை; பெர்லின் மாநகரிலேயில்லை; வெநெங்குமேயில்லை. லண்டன் மாநகரிலும் நியூயார்க் மாநகரிலும் ஐசவர்யம்

இருக்கின்றது. பெர்லின் மாநகரிலே கல்வியும் ஞானமும் இருக்கின்றன; ஆனால், பிரெஞ்சுப் பூமியும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பிரெஞ்சுக்காரனும் எங்குமே யில்லை. ஐசுவரிய மிருக்கட்டும்; கல்வியும் ஞானமும் இருக்கட்டும்; இயற்கையழகுள்கூட இருக்கட்டும்; ஆனால், மனிதன் எங்கே? இந்த அற்புதமான பிரெஞ்சு லக்ஷணத்தைப் பார்த்தால், பூர்வீக கிரேக்கன் மறுபடியும் பிறந்திருக்கிறான் போலத் தோன்றுகிறது,—எப்பொழுதும் சந்தோஷ முடையவனாயிருக்கிறான்; எப்பொழுதும் நம்பிக்கையுடையவனாயிருக்கிறான்; ஆழ்ந்த யோசனைகளில் அமிழாதவனாயிருக்கிறான்; ஆழ்ந்த யோசனையுடையவனாயும் இருக்கிறான்; எந்த வேலையையும் செய்வதற்குத் தயாராயும்துணிவுள்ளவனாயும் இருக்கிறான்; மறுபடியும் மிகமிகச் சொற்ப எதிர்ப்பைக் கண்டவுடனேயே ஏக்கமடையும் தன்மை யுடையவனாயிருக்கிறான். ஆனால், அந்த ஏக்கமானது பிரெஞ்சுக்காரனுக்கு ஒரு நிமிஷத்துக்குத் தான். அவனுடைய முகமானது சீக்கிரத்திலே மறுபடியும் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறது.

பாரிஸ் மாநகரத்துக் கலாசாலையே ஐரோப்பியக் கலாசாலைகளுக்கு மாதிரியாயுள்ளது. உலகின் சாஸ்திரிய சபைகளெல்லாம் பிரெஞ்சு சபையைப் பின்பற்றிப்பனவேயாம். குடியேற்ற சக்ராதிபத்தியங்களை ஸ்தாபிப்பதில் பாரிஸ் மாநகரமே முதல் ஆசிரியர். எல்லாப் பாஷைகளிலுமுள்ள யுத்த பதங்களெல்லாம் இன்னும் அநேகமாக பிரெஞ்சு பதங்களாகவே யுள்ளன. பிரெஞ்சு நூல்களின் மாதிரியும் நடையும் ஐரோப்பிய பாஷைகள் எல்லாவற்றிலும் அதுசரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சாஸ்திரத்துக்கும், தத்துவ ஞானத்துக்கும் திரிபுரசந்திர இரக்ஷாபந்தனம்:—இது ஓர் பிரஹ்ம நிஷ்டரால் தயார் செய்யப்பட்டு ஆயிரக் கணக்காகச் செலவழிந்து வருகிறது. தபாற்கூலி யுட்பட ரூ. 1-12-0.

கலைக்கும் இந்த பாரிஸ் மாநகரமே சுரங்கமாம். எங்கும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பிரெஞ்சு மாதிரிகளே பின்பற்றப் படுகின்றன.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள் பட்டணவாசிகள் போலவும், மற்ற ஜன சமூகங்கள் நாட்டுப்புறத்தார் போலவும், பிரெஞ்சுக் காரர்கள் செய்வதைக் கல்வியிலாகட்டும்—அல்லது கலையிலாகட்டும்—அல்லது ஜாதீய விஷயங்களிலாகட்டும்—ஜெர்மனியர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் மற்ற ஜன சமூகங்களும் ஐம்பது அல்லது இருபத்தைந்து வருஷங்கட்குப் பின்னால் பின்பற்றுகிறார்கள். பிரெஞ்சு நாகரிகமானது ஸ்காட்லாண்டை யடைந்தது; ஸ்காட்லாண்ட் தேசத்து அரசன் இங்கிலாந்துக்கு அரசனானபொழுது, அது இங்கிலாந்தை எழுப்பிவிட்டது;—ஸ்காட்லாண்ட் தேசத்து ஸ்வோர்ட் வம்சத்தாரின் அரசாட்சியின்பொழுது, ராஜகம்பீர (Royal) சபையும் மற்ற ஸ்தாபனங்களும் இங்கிலாந்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இன்றும், பிரான்ஸ் தேசம் ஸ்வதந்திரத்துக்கு வாச ஸ்தலமாம். பாரிஸ் மாநகரமாகிற இங்கிருந்து குடி ஜனங்களுடைய சக்தியானது எதிர்க்க முடியாத மின்னல் வேகத்துடனே யாத்திரை செய்து, ஐரோப்பாவின் அஸ்திவாரத்தைப் பே அசைத்து விட்டது. அப்பொழுதிருந்து, ஐரோப்பா மிகவும் புதியதொரு வடிவத்தை யடைந்தது. ‘சமத்துவம்,’ ‘ஸ்வதந்திரத்துவம்,’ ‘சகோதரத்துவம்’ என்ற தொனி இப்பொழுது ப்ரான்ஸில் கேட்கப்படுகிறதில்லை; அது இப்பொழுது வேறு எண்ணங்களையும் வேறு நோக்கங்களையும் பின்பற்றி வருகிறது. ஆனால், பிரெஞ்சுக் கலக்கத்தின் உணர்ச்சியானது ஐரோப்பாவின் மற்ற ஜன சமூகங்களுக்குள்ளே இன்னும் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது.

பிரெஞ்சுக்கலக்கம் ஏற்பட்டதற்கு முன்னே, பிரான்ஸ் தேசத்துக் கொடுங்கோல் மன்னர்களால் பிரெஞ்சு ஜனங்கள் எவ்வளவு துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்பதைப்பற்றி பிரெஞ்சுச் சரித்திரம் படித்தவருக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டிய அவசிய மில்லை. பாரிஸ் மாநகரிலே, அரசனுடைய அதிருப்தியை அடைந்து விட்டவர்கள் அடைக்கப்படுவது வழக்கமாகியிருந்த “பாரிஸ் டில்லி” என்ற பழைய கோட்டையின் சிதல்கள் இன்னும் இருக்கின்றன. விசாரணையே யில்லாமல், அரசனுனவர் ராஜமுத்திரையிட்ட ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்துவிடுவான். பின்னர், ‘குற்றவாளி எப்பேர்ப்பட்டவர்’ என்றோ, ‘அவன் குற்றவாளி தானா? அல்லவா?’ என்றோ விசாரணையே யில்லாமல், ‘அவன் என்ன செய்தான்?’ என்பதைப்பற்றிக் கேள்விகூட இல்லாமல், அவன் உடனே அந்தக் கோட்டைக்குள் அடைக்கப்பட்டுவிடுவான். அரசனுடைய காதற் கிழத்திகள் எவரிடமேனும் அதிருப்தியடைந்துவிட்டால், அவர்கள் அவனுக்கு விரோதமாக அரசு னிடமிருந்து அம்மாதிரி உத்தரவு வாங்கிவிடுவார்கள்; அவன் உடனே அந்தக் கோட்டைக்கு அனுப்பப்பட்டுவிடுவான். அங்குக் காவலில் வைக்கப்பட்ட துரதிஷ்டசாலிகளுள் மிகச் சிலரே திரும்பி வருவார்கள். பின்னர்த் தேசம் முழுதும் அத்தகைய அக்கிரமத்துக்கும் கொடுங்கோன்மைக்கும் விரோதமாக ஒரே யடியாகக் கிளம்பி, “ஒவ்வொருவருக்கும் ஸ்வதந்திரம், எல்லோரும் சமமே, எவரும் உயர்ந்தவருமில்லை தாழ்ந்தவருமில்லை” என்ற கூச்சலைக் கிளப்பி, பாரிஸ் மாநகரத்து ஜனங்கள் அவர்களுடைய பித்துப் பிடித்த கொதிப்பிலே, அரசனையும் இராணியையும் எதிர்த்தபொழுது, அவர்கள் முதல்முதலாவதாகச் செய்த காரியம் யாதெனில், மனிதன் மனிதனிடத்துக் காண்

பிக்கக்கடிய கொடிய விரோதத்துக்கு அறிகுறியாயிருந்த அந்த பாஸ் டில்லி என்னும் கோட்டையை இடித்துத் தகர்த்து, ஒரு இரவு முழுதும் அவ்விடத்திலே ஆடிப் பாடி விருந்துண்டு காலங் கழித்தார்கள். அரசன் தப்பி யோட முயன்றான். ஆனால், ஜனங்கள் அவனைப் பிடித்து, 'அரசனுக்கு மாமனாகிய ஆஸ்டிரியா தேசத்துச் சக்கர வர்த்தி தனது மாப்பிள்ளைக்கு உதவிசெய்யப் போர்வீரர்களை யனுப்புகிறான்' என்று கேள்விப்பட்டவுடனே, அரசனையும் இராணியையும் கொன்றுவிட்டார்கள். பிரெஞ்சு ஜனசமூகம் முழுவதும் ஸ்வதந்திரத்தின் பெயராலும் சமத்துவத்தின் பெயராலும் பைத்தியம் பிடித்ததாய்விட்டது; பிரான்ஸ்தேசு மானது குடியரசாய்விட்டது. அவர்கள் தங்கள் கையில் கிடைத்த பிரபுக்கள் ஒவ்வொருவரையும் கொன்றுவிட்டார்கள். அப் பிரபுக்களில் அநேகர் தங்களுடைய பட்டங்களை யும் அந்தஸ்தையும் விட்டுவிட்டுச் சாதாரண குடி ஜனங்க ளுடனே கலந்துகொண்டார்கள். அது மாத்திரமன்று. அவர்கள், "விழித்துக்கொள்ளுங்கள்! அரசர்களைக் கொல் லுங்கள்! எல்லோரும் ஸ்வதந்திரர்களாயிருக்கட்டும்!" என்று கூவி உலகின் எல்லாச் சமூகங்களையும் எழுந்திருக்கும்படி அழைத்தார்கள். அப்பொழுது ஐரோப்பாவிலுள்ள அரசர்க ளெல்லோரும், 'நெருப்பு எங்கே தங்கள் சொந்த தேசங்களி லும் பரவிவிடுமோ' என்று பயந்து,—தங்களுடைய சிம்ஹா சனங்களையும் எரித்துவிடுமோ வென்று பயந்து, அந்த நெருப்பை யணைக்கத் தீர்மானித்து, பிரான்ஸ் தேசத்தை எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் எதிர்த்தார்கள். இங்குப் பிரஞ்சு குடியரசின் தலைவர்கள், "நமது பிதுர்ப்பூமி அபா யத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது; எல்லோரும் வாருங் கள்!" என்று பறைசாற்றவே, அது பிரான்ஸ் தேச முழு

தும் காட்டு நெருப்புப்போல் சீக்கிரம் பரவிற்று. வாலிபர்கள், கிழவர்கள், தனவந்தர்கள், தரித்திரர்கள், தங்கள் யுத்த கீதத்தைப் பாடிக்கொண்டு, பிரான்ஸ் தேசத்தின் ஆவேசத்தை யுண்டாக்கக் கூடிய ஜாதிய கீதத்தைப் பாடிக்கொண்டு வெளியே வந்தார்கள். பிரெஞ்சு ஜனங்களின் சாதாரணக் கூட்டங்கள் கிழிந்த கந்தைகள் உடுத்து, அக் கொடிய குளிரிலே வெறுங் கால்களுடனே, அரைப் பட்டினி கிடப்பவர்கள்—கொடியோர்களை யழித்துத் தேசத்தை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டுத் தோள்களிலே துப்பாக்கிகள் தாங்கி வெளியே வந்து ஐரோப்பாவின் பெரிய ஒன்றுபட்ட சைன்யத்தை எதிர்த்தார்கள். ஐரோப்பா முழுதும் பிரெஞ்சு சைன்யத்தின் முன் எதிர்நிற்க முடியவில்லை. பிரெஞ்சு சைன்யத்தின் தலைவனாக ஒரு வீரன் இருந்தான். அவனுடைய வீரல் அசைவினாலே உலகு முழுவதும் நடுநடுங்கிற்று. அவன்தான் நெப்போலியன். அவன் கத்தி முனையினாலும், சனியன் (Bayonet) முனையினாலும் “ஸ்வதந்திரத்துவம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்” இவற்றை ஐரோப்பாவின் எலும்புக்குள்ளேயே நுழைத்துவிட்டான். பின்னர் அநேக மாறுதல்களுக்குப் பின் பிரெஞ்சுச் சக்கராதிபத்தியத்தைப் பலப்படுத்துவதற்காக நெப்போலியன் பிரான்ஸுக்கு சக்கரவர்த்தியானான். அவன் ஜோஸைபன் என்ற தன் மனைவியை நீக்கிவிட்டு ஆஸ்டிரியா தேசத்து சக்கரவர்த்தியின் மகளை விவாகம் செய்துகொண்டான். ருஷியாவை அவன் படையெடுத்துச் சென்றபொழுது அவனுடைய சைன்யம் அழிபட்டது. வாட்டர்லூ யுத்தம் நடந்தது. அவன் ஆங்கிலேயரால் சேன்ட் ஹேலீனா என்னும் தீவுக்கு தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டான். மரணம் வரையில் அவன் அங்கேயே வைக்கப்பட்டிருந்தான். பிரான்ஸ் தேசத்துப் பழைய ராஜ குடும்பம் மறு

படியும் சிம்ஹாசனத்தில் வைக்கப்பட்டது. பழய அர
சாங்கத்தில் ஜனங்களுக்குத் திருப்தியின்மை யுண்டாய்விட்
டது. குடியரசு மறுபடியும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மூன்றா
வது நெப்போலியன் பிரான்ஸ் தேசத்துக்கு சக்கரவர்த்தி
யானான். அவன் ஜெர்மானியர்களுடனே யுத்தம் செய்து
தோல்வி யடைந்தான். பிரான்ஸ் மறுபடியும் குடியரசாய்
விட்டது. அநேக மாறுதல்களுக்குப் பின் பிரான்ஸ் குடியரசு
சாயிற்று. அதுமுதல் இதுவரையில் அப்படியே யிருக்கிறது.

“பாரிஸ் மாநகரமானது உலகத்துக்கு மத்திய ஸ்தா
னம்” என்றும், “ஒரு ஜன சமூகமானது பாரிஸ் மாநக
ருடனே சம்பந்தப்படுவதில் எவ்வளவு ஜய மடைகின்றதோ,
அவ்வளவுக்கு அதன் ஜாதிய வாழ்க்கையும் அபிவிருத்தி
யடையும்” என்றும், ஸ்காட்லாண்ட் தேசத்துப் பிரசித்தி
பெற்ற சாஸ்திரி யொருவர் அன்றொருநாள் என்னிடம் கூறி
னார். அப்படிச் கூறியது, ஒரு பக்ஷபாத ஸ்தோத்திரமே
யாயினும், உலகுக்கு எவரேனும் ஏதேனும் புதிய எண்ண
த்தை யளிக்க விரும்பினால், இந்த பாரிஸ் மாநகரமே
ஆரம்பிப்பதற்கு அவனுக்கு முதலாவது இடம் என்பது நிச்சய
மாய் உண்மையே. இங்கு அவன் பாரிஸ் மாநகரத்து
ஜனங்களுடைய சம்மத சப்தத்தை யடைய முடியுமானால்
அந்த சப்தத்தை ஐரோப்பா முழுதும் எதிரொலி செய்யும்
என்பது நிச்சயம். சில வெட்பெவன், சித்திரம் எழுதுப
வன், சங்கீத வித்வான், நடிகன் அல்லது எந்த கலைஞனும்,
அவன் பாரிஸ் மாநகரத்திலே முதலில் பிரசித்தி யடைய
முடியுமானால், மற்றத் தேசங்களின் மதிப்பையும், உயர்ச்சி
மதத்தையும் மிகவும் சுலபமாக அடைந்து விடுகிறான்.

ஒவ்வொரு ஜன சமூகத்தினுடைய ஒழுக்க வாழ்க்கைக்
குத் தனியே நோக்க முண்டு. ஒரு ஜன சமூகத்தினுடைய

நடத்தையும் நடையுடை பாவனைகளும் அந்த நோக்கத்தின் நிலைமையிலிருந்து தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். மேனாட்டினர்கள் அவர்களுடைய கண்களின் மூலமாகவே பார்க்கப்பட வேண்டும். அவர்களை நமது கண்களின் மூலமாகப் பார்ப்பது, அல்லது நம்மை அவர்களுடைய கண்களின் மூலமாகப் பார்ப்பது, இரண்டும் தப்பிதங்களேயாம். நமது வாழ்க்கையின் நோக்கம் மோசஷமும் பிரஹ்மச்சர்யமுமாம். ஜிதேந்திரியத்துவமே அதற்கு அத்தியாவசியமான நிபந்தனையாம். ஆகையால்தான் பிரஹ்மச்சர்யமானது நமது பையன்களுக்கும் வாலிபர்களுக்கும் அவர்களுடைய பள்ளிப் பருவத்திலே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவனுக்குள்ள சமஸ்கிருதப் பெயராகிய பிரஹ்மச்சாரி என்னும் பதமானது 'காமஜித்' என்னும் ஸம்ஸ்கிருத பதத்துக்குச் சரியானதாம். காமஜித் என்றால், 'தனது இந்திரியங்களைப் பரிபூரணமாக அடக்கியுள்ளவன்' என்று பொருள். மேனாட்டினர்களின் கருத்து நேர் விரோதமானதாம். அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் நோக்கம் போகமாம். ஆகையால், மேனாட்டு வாலிபர்களின் பிரஹ்மச்சர்ய விஷயத்திலே அதிகம் கவனம் செலுத்தப்படுகிறதில்லை. ஆனால், அதற்கு நேர் எதிராக ஸ்திரீகளை யுபசரிக்கும் தன்மையில்லாவிட்டால், பெற்றோர்கள் அதைத் தங்கள் புத்திரர்களின் லக்ஷணத்திலுள்ள ஒரு பெருங் குறையாகவே கருதுகிறார்கள். ஆனால், ஸ்திரீகளின் கற்பு விஷயம் எங்கும் ஒரேமாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. அநேக மனைவிகளை விவாகம் செய்துகொள்வதனால் சந்ததி சீக்கிரம் விருத்தியாகின்றதனால் ஒருவன் ஒரு மனைவியினும் அதிகமாக விவாகம் செய்து கொள்வானாயினும் அதனால் பாதக மில்லை. ஆனால், ஒரு ஸ்திரீயை ஒரே சமயத்தில் ஒரு புருஷனுக்கு அதிகமாக விவாகம் செய்வதினால் மலட்டுத் தன்

மையும் அதனால் ஜாதியின் அழிவும் ஏற்படுகின்றது. ஆகையால், எல்லாத் தேசங்களிலும், ஸ்திரீயின் கற்பைக் காப்பதற்கு நல்ல ஜாக்கிரதை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது; ஆனால், புருஷர்களின் வியபசாரம் சாதாரணமாக அசட்டை செய்யப்பட்டுவிடுகிறது. ஸ்திரீகளின் கற்பைக் காப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஜன சமூகமும் செய்கின்ற இந்த முயற்சிக்குப் பின்னே, பிரகிருதியின் கை காணப்படுகிறது. பிரகிருதியின் லக்ஷணம் ஜனத் தொகையைப் பெருக்குவதேயாம். ஸ்திரீகளின் கற்பு அந்த லக்ஷணத்துக்கு அறுகூலமா யிருக்கிறது. ஆகையால், புருஷர்களுடைய பரிசுத்தத் தன்மையைப் பார்க்கிலும் ஸ்திரீகளின் பரிசுத்தத் தன்மையைப்பற்றி மிகுந்த கவலை யெடுத்துக்கொள்வதினாலே, ஒவ்வொரு ஜன சமூகமும் தன்னுடைய நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதிலே பிரகிருதிக்கு உதவியே செய்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், பிரகிருதி நம்மை யப்படிச் செய்யும்படி பலவந்தப்படுத்துகிறது. ஒம் - தத் - ஸத்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் கிழக்கும் மேற்கும்

முற்றிற் று.

சிறந்த தமிழ் நூல்கள்.

நாலாயிர திவ்யபிரபந்தம் (ஆழ்வார்கள் அருளியது) உயர்ந்த பயிண்டென்	4	0	0	திருவிளையாடல்கவி	3	0	0
நாலடியார் மூலமும் உரையும்	1	4	0	ஷை வசனம் கிளேஸ்	4	0	0
பதார்த்தகுணசிந்தாமணி மூலமும் உரையும்	1	4	0	வில்லிபாரதம் கவி	3	8	0
நளாயீமபாகசாஸ்திரம்	1	8	0	அரிச்சந்திரபுராணம் மூலமும் உரையும்	2	0	0
திருவருட்பா ஆறுதிரு முறையும்	5	0	0	பெரியபுராணம் மூலமும் பொழிப்புரையும் 2-ம்வால்	8	0	0
மூவர்தேவாரம்	5	0	0	சிவபாரக்கிரமம்	2	0	0
				பெரியபுராணவசனம்	4	0	0
				தனிபாடற்றிரட்டு			
				1-2 பாகம்	4	8	0

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தருடன் சம்பாஷணை

1897-வது வருஷத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தருடன் “ஹிந்து” பத்திரிகையின் பிரதிநிதி யொருவர் சம்பாஷிக்கும்படி நேரிட்டபொழுது பின் வருமாறு சில கேள்விகளைக் கேட்டார்.

கேள்வி:— இந்தியாவானது ஜப்பானைப்போல் ஆகவேண்டுமென்பது தங்களுடைய விருப்பமா?

விவேகாநந்தர்:—இல்லவே யில்லை. இந்தியா இப்பொழுது இருக்கிறபடியே இருக்கவேண்டும். இந்தியா எப்படி ஜப்பானைப் போலவாவது, அல்லது எந்தஜனசமூகத்தைப்போலவாவது ஆகமுடியும்? ஒவ்வொரு ஜன சமூகத்திலும் சங்கீதத்தில்போல, மற்றவையெல்லாம் சுற்றுவதற்கு ஆதாரமாக ஒரு மத்தியக் கொள்கை, ஒரு முக்கியமான பல்லவி யிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜன சமூகத்திற்கும் ஒரு கொள்கை யுண்டு; மற்றவையெல்லாம் இரண்டாந்தரமே. இந்தியாவின் கொள்கை மதம்தான். ஆசார்ச் சீர்திருத்தமும் மற்றவையெல்லாமும் இரண்டாந்தரமே. ஆகையால், இந்தியாவானது ஜப்பானைப்போலிருக்க முடியாது. “ஹிருதயம் உடைகிறபொழுது நினைப்புக்கு ஒட்டம் உண்டாகிறது” என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தியாவின் ஹிருதயம் உடையவேண்டும்; ஆதம்நூனப் பிரவாகம் உண்டாகும்.

இந்தியா இந்தியாவே. நாம் ஜப்பானியர்களைப்போன்றிருக்க வில்லை; நாம் ஹிந்துக்கள். இந்தியாவின் ஆகாயம்கூடச் சுககரமானது. நான் இங்கு இடைவிடாமல் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறேன்; இவ் வேலையி னிடையில் நான் சுகத்தையும் அடைந்துகொண்டிருக்கிறேன். இந்தியாவில், ஆத்மீக வேலையிலிருந்துதான் நாம் சுகமடைய முடியும். இங்கு உங்களுடைய வேலை ஜடசம்பந்தமானதாயிருந்தால், நீங்கள் நீரிழிவு வியாதியினால் மரிக்கிறீர்கள்.

கேள்வி:—இங்கிலீஷ்காரருடைய நடத்தையில் தாங்கள் கவனித்த முக்கிய குணம் என்ன?

விவேகாநந்தர்:—இங்கிலீஷ்காரன் ஏதாவ தொன்றில் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டால், உடனே அநுபவத்தில் வேலை செய்யச்

சென்றுவிடுகின்றான். அவனிடத்தில் அநுபவவேலை செய்வதற்கு அளவற்ற சக்தி யிருக்கின்றது. இங்கிலிஷ்காரனையோ, அல்லது இங்கிலிஷ் ஸ்திரீயையோ பார்க்கிலும் உலக முழுதிலும் உயர்ந்த மாநுடராகி யில்லவே யில்லை. நான் அவர்களிடத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் உண்மையில் அதுதான். ஜான் புல் (இங்கிலிஷ்காரன்) சகவாசம் செய்தற்கு ஒரு தடித்த மண்டையை யுடையவனா யிருக்கிறான். ஒரு எண்ணத்தை அவன் மூளைக்குள் நுழைக்கிறவரையில் மேலும் மேலும் இடித்து இடித்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஆனால், அவனுடைய மூளைக்குள் ஒருதரம் நுழைந்துவிட்டால் அது வெளியே வருகிறதேயில்லை. இங்கிலாந்தில் எவரும், ஒரு பாதிரிகூட, எனக்கு விரோதமாக ஒன்றும் சொன்னதில்லை; என்பேரில் எவரும் நிந்தனை கூற முயற்சி செய்தது யில்லை. என்னுடைய ஸ்நேகிதர்களிற் பெரும்பான்மையோரும் இங்கிலாந்துக் கோயிலை (Church of England) ச்சேர்ந்தவர்களென்று கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். இந்தப் பாதிரிகள் இங்கிலாந்திலுள்ள உயர் வகுப்புக்களிலிருந்து வருகிறதில்லை யென்று அறிகிறேன். இங்கு இருக்கிறதுபோலவே அங்கும் ஜாதிகடுமையா யிருக்கிறது; இங்கிலிஷ் கோயிலைச் சேர்ந்தவர்கள் மேன்மக்களுடைய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். உங்களிடத்திலிருந்து அவர்கள் அபிப்பிராயத்தில் வித்தியாசப்படலாம். ஆனால், அவர்கள் உங்களுடன் ஸ்நேகமாயிருப்பதில் அது தடையா யிராது; ஆகையால், 'நிந்தித்துக்கொண்டே யிருக்கின்ற பாதிரிகளைப்பற்றிக் கவனிக்கக்கூடாது' என்று நான் என்னுடைய தேச ஜனங்களுக்குப் புத்திமதி வார்த்தையொன்று கூறுகின்றேன்; ஏனென்றால், அவர்கள் இத்தகையோர்களென்று நான் இப்பொழுது அறிந்துவிட்டேன். அமெரிக்கர்கள் கூறுகிறபடி, நாம் அவர்களை அளவு கண்டுவிட்டோம். அவர்களைப் பற்றிக் கவனியாதிருத்தலே நமது நோக்கமா யிருக்கவேண்டும்.

கேள்வி:—இந்தியப் பொது ஜனங்களைப்பற்றி உங்களுடைய அபிப்பிராய மென்ன?

விவேகானந்தர்:—ஆ! நாம் பயங்கரமானபடி ஏழைகளாயிருக்கிறோம்; நமது பொது ஜனங்கள் லௌகீக விஷயங்களைப்பற்றி ஒன்று மறியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். நமது பொது ஜனங்கள் மிகவும் நல்லவர்கள். ஏனென்றால், வறுமை இங்கு ஒருகுற்றம் அல்ல. நமது பொது ஜனங்கள் கொடூரமானவர்கள் அல்லர். அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் நான் அநேக தடவைகளில் என்னுடைய சட்டை காரணமாக மாத்திரம் பொது ஜனங்களால் அநேகமாக அடிக்கப்படுதற்கு இருந்தேன். ஆனால், இந்தியாவில் ஒரு மனிதன்

நூதனமாக உடை தரித்திருந்தான் என்றகாரணத்தினால் அடிப்பட்டதாக நான் ஒருபோதும் கேள்விப்பட்டதேயில்லை. மற்ற ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நமது பொது ஜனங்கள் ஐரோப்பிய பொது ஜனங்களைப் பார்க்கிலும் இன்னும் அதிக நாகரிகம் வாய்ந்தவர்களே.

கேள்வி:—நமது பொது ஜனங்களை முன்னேற்றத்தில் கொண்டுவருவதற்குத் தாங்கள் கூறும் மார்க்கம் என்ன?

விவேகானந்தர்:—நாம் அவர்களுக்கு லௌகீக அறிவைக் கொடுக்கவேண்டும். நமது முன்னோர்களால் கூறப்பட்டுள்ள ஏற்பாட்டை நாம் பின்பற்றவேண்டும்; அதாவது, மெல்ல மெல்லப் பொதுஜனங்களுக்குள் இலட்சியங்களை யெல்லாம் கொண்டுவந்து விடவேண்டும். அவர்களை மெல்ல மெல்ல மேலே உயர்த்துங்கள்! அவர்களைச் சதுவத்திற்கு உயர்த்துங்கள்! மதத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு லௌகீக அறிவையும் கொடுங்கள்!

கேள்வி:—ஸ்வாமிஜீ! ஆனால், அது சலபமாக முடியப்பட்ட காரியமென்று தாங்கள் நினைக்கிறீர்களா?

விவேகானந்தர்:—படிப்படியாய்த்தான் அது முடியும் என்பது உண்மையே. ஆனால், என்னுடன் வேலை செய்வார்களென்று நான் நம்பும்படியான, தன்மறுப்புள்ள வாலிபர்கள் போதுமானபடி கிடைத்தால், அது நாளையே செய்யப்படக்கூடும். அதெல்லாம் வேலையினிடத்துச் செலுத்தப்படும் ஆத்திரத்தையும் தன்மறுப்பையும் சார்ந்திருக்கிறது.

கேள்வி:—ஸ்வாமிகளே! தற்காலத்திய தாழ்ந்தநிலைமை அவர்களுடைய முற்கருமத்தினால் வாயிருந்தால் அவர்களை அதனின்றும் சலபமாகத் தப்புவிக்க முடியுமென்று எப்படித்தாங்கள் நினைக்கிறீர்கள்? அப்படியாயின், அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு வழியென்ன?

விவேகானந்தர் உடனே பின் வருமாறு பதிலளித்தார்:—மானிட சுதந்தரத்தை நித்தியமாக ஸ்திரப்படுத்துவதே கர்ம மென்பது. நம் மூடைய கர்மத்தினால் நம்மை நாமே கீழே கொண்டுவந்து கொள்ள முடியுமானால், அதனால் நம்மை நாமே உயர்த்திக்கொள்ளவும் நிச்சயமாய் நம்மிடத்தில் சக்தி யிருக்கிறது. தவிர, பொது ஜனங்கள் தங்களுடைய சொந்த கர்மத்தினால் மாத்திரம் தங்களைத் தாங்களே கீழே கொண்டுவந்துகொள்ளவில்லை; ஆகையால், நாம் அவர்களுக்குவேலை செய்வதற்கேற்ற நல்ல சுற்றுப்புறங்களை யுண்டாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும். ஜாதிகளை சமப்படுத்துவது என்ற ஏற்பாடு ஒன்றும் நான் சொல்லவில்லை. ஜாதிகளும் நல்லதுதான். ஜாதியே நாம் பின்பற்ற

வேண்டிய ஏற்பாடு. ஜாதியென்றால் இன்னதென்று லட்சத்தில் ஒருவர்கூட அறிகிறதில்லை. உலகத்தில் ஜாதியில்லாத தேசமே யில்லை. இந்தியாவில் ஜாதியிலிருந்து ஆரம்பித்து ஜாதியில்லாத நிலைமையை நாம் அடைகிறோம். ஜாதியானது நெடுக அந்தக் கொள்கையின்பேரில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மானிடவர்க்கத்தின் லட்சியம் பிராஹ்மணனாயிருத்தலால், இந்தியாவின் ஏற்பாடு ஒவ்வொருவனையும் பிராஹ்மணன் ஆக்குவதே. இந்தியசரித்திரத்தை நீங்கள் படித்தீர்களானால், தாழ்ந்த வகுப்பினரை உயர்த்துவதற்கு எப்பொழுதும் முயற்சிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதைக் காண்பீர்கள். உயர்த்தப்பட்டுள்ள வகுப்பினர் அநேகம். எல்லாரும் பிராஹ்மண ராகும்வரையில், இன்னும் அநேகம் பின் தொடரும்; அதுதான் ஏற்பாடு. எவரையும் கீழே கொண்டுவராமல் அவர்களை உயர்த்தவேண்டியதுதான். இது பிராஹ்மணர்களாலேயே அநேகமாகச் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது; ஏனென்றால், தனக்குச் சவக்குழியைத் தோண்டிக்கொள்வது ஒவ்வொரு அந்தஸ்து வகுப்பினுடையவும் கடமை யாகும். அது எவ்வளவுக் கெவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அப்படிச் செய்துகொள்கிறதோ, எல்லோருக்கும் அவ்வளவுக் கவ்வளவு நன்மை. காலதாமதம் செய்ய லாகாது. ஐரோப்பாவிலாவது அமெரிக்காவிலாவது இருக்கிற ஜாதியைவிட இந்திய ஜாதி மிக உயர்ந்ததே. அது பரிபூரணமாய் நல்லதென்று நான் சொல்லவில்லை. ஜாதி யிருந்திராவிடில், நீங்கள் எங்கிருப்பீர்கள்? ஜாதி யிருந்திராவிடில், உங்களுடைய கல்வியும் மற்ற விஷயங்களும் எங்கு இருக்கும்? ஜாதியே யில்லாமலிருந்திருந்தால், ஐரோப்பியர்களுக்குப் படிப்பதற்கு ஒன்றுமே யிராது. மகம்மதியர்கள் ஒவ்வொன்றையும் துகள் துகளாக்கியிருப்பார்கள். இந்திய ஜன சமூகம் ஒரே இடத்தில் நிற்பதை நீங்கள் எங்குப் பார்க்கிறீர்கள்? அது எப்பொழுதும் சென்றுகொண்டே யிருக்கிறது. அந்நியப் படையெடுப்புக் காலங்களில்போலச் சில சமயங்களில் நடை மெதுவாகவும் மற்ற சமயங்களில் வேகமாகவும் இருந்திருக்கிறது. அதுதான் என்னுடைய தேச ஜனங்களுக்கு நான் சொல்கிறது. நான் அவர்களுடைய முற்காலத்தைப் பார்க்கிறேன். சந்தர்ப்பங்களைக் கவனிக் கும்பொழுது வேறெந்த ஜன சமூகமும் இன்னும் அதிகப் பெருமையை யளிக்கும்படியான வேலையைச் செய்திருக்க முடியாதென்று நான் காண்கின்றேன்.

கேள்வி:—ஸ்வாமியஜீ! ஜாதிக்கும் சடங்குக் கிரியைகளுக்குமுள்ள சம்பந்தத்தைப்பற்றித் தங்களுடைய அபிப்பிராய மென்ன?

விவேகாநந்தர் ஜாதியானது இடைவிடாமல் மாறிக்கொண்டே யிருக்கிறது; சடங்குக் கிரியைகள் இடைவிடாமல் மாறிக்கொண்டே

யிருக்கின்றன. உருவங்களும் அப்படியே. வஸ்துவாகிய கொள்கை தான் மாறும் விருக்கிறது. வேதங்களில்தான் நமது மதத்தை நாம் படிக்கவேண்டியது. வேதங்களைத் தவிர ஒவ்வொரு புத்தகமும் மாறத்தான்வேண்டும். வேதங்களின் அதிகாரம் எப்பொழுதும் செல்லும். நம்முடைய புத்தகங்களில் மற்ற ஒவ்வொன்றினுடைய அதிகாரமும் சிறிது காலத்துக்குத்தான். திருஷ்டார்த்தமாக, ஒரு ஸ்மிருதி ஒரு யுகத்தில் அதிகாரம் வாய்ந்தது; இன்னொரு ஸ்மிருதி இன்னொரு யுகத்தில். மகத்துக்களான தீர்க்கதர்சிகள் எப்பொழுதும் வந்து, வேலைசெய்வதற்கு மார்க்கத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். சில தீர்க்கதர்சிகள் தாழ்ந்த வகுப்பினருக்காக உழைத்தார்கள்; மாத்வரைப் போன்ற மற்றவர்கள் வேதங்களைப் படிப்பதற்கு ஸ்கிரீகளுக்கு ஸ்வதந்தரம் கொடுத்தார்கள். ஜாதி போய்விடக்கூடாது; ஆனால், அடிக்கடி மாற்றி யமைக்கப்படவேண்டும். பழைய கட்டடத்திற்குள் இரண்டு லட்சம் புதிய கட்டடங்கள் கட்டுவதற்குப் போதுமான ஜீவன் காணப்படுகிறது. ஜாதியை ஒழித்துவிட விரும்புவது மூடத்தனமேயாகும். பழையதை விருத்தி பண்ணுவதே புதிய மார்க்கம். (ஓம் தத் ஸத்)

சிறந்த தமிழ் நூல்கள்

ரு.அ.

பட்டினத்தார்பாடல்மூலமும்	விநாயகர் கொத்து	2 0
ஞானர்த்ததீபஉரையும் 2 0	சுந்தரகாண்டம்உரை	4 0
ஷெ பிரபந்த உரை 3 8	தாயுமானவர் பாடல்	1 0
தாயுமானவர் மெய்கண்	பாரதச்சுருக்கம்	
டவிருத்தியுரையுடன் 4 0	18 பருவமும்	3 8
அருணைசுலபுராணம்	பக்தவிஜயம் 1-ம்பாகம்	3 8
மூலமும் உரையும் 2 0	ஷெ 2-ம் பாகம்	3 0
திருக்குறள் மூலமும்	ஷெ 3, 4-ம் பாகம்	3 0
உரையும் 4 0	விநாயகபுராண வசனம்	4 0
கம்பராமாயணம் செய்	கைவல்யம் பொன்னம்பல	
யுள் 1-2 வால்யல்கள் 10 0	சுவாமிகள் உரையுடன்	3 0
ஷெவசனம் 2 வால்யம் 8 0	பகவத்கீதை கூடார்த்த	
கம்பராமாயணம் கிஷ்கிந்தா	தீபிகை யுரை	5 0
காண்டம்உரையுடன் 4 8	தமிழ்ப் பேரகராதி	10 0

விபரமான பெரிய கேட்லாக் வேண்டுமோர்கள்: விலாசம் தெரிவித்தால் தபால் செலவின்றி அனுப்பப்படும்.

அநுபந்தம்

ஸ்ரீஸதாநந்தயோகி ஓளஷதாலயம்

(4/34, நயினியப்ப நாயக்கன் தேரு, பார்க் டவுன், சேன்னை.)

பழைய கிழவன்,

புதிய குமரன்

இஃது ஓர் உண்மைச் சரித்திரம்.

ருக்வேதத்தையும் மஹா பாரதத்தையும் படித்த

ஒவ்வொருவரும் இக் கதையை அறிவார்கள்.

முன்னொரு காலத்தில் சர்யாதி என்ற அரசன் தன் பத்தினிகளுடனும், அருமை வாய்ந்த சுகன்னியை என்னும் புதல்வியுடனும், சதுரங்க சேனையுடனும் ஒரு காட்டுக்குச் சென்று வினோதமாகக் காலம் கழித்துக்கொண்டிருந்தான். அக் காட்டில் ஓர் மடுவின் கரையில் அநேகவாயிர வருஷங்களாகத் தவம் புரிந்துகொண்டிருந்தமையால் புற்றுக்கொண்டு மெலிந்த சரீரமுடைய கீயவன முனிவ ரென்பவர், அங்குத் தம் தோழிகளுடன் உலாவிக்கொண்டிருந்த ரூபலாவண்ணியவதியாகிய சர்யாதியின் குமாரத்தி சுகன்னிகை என்பவளைப் பார்த்துத் தம்மை மணம் புரிய வேண்டினார். அவள் அப்பெரியாரை அறியாமல் புற்றினுள் மினுக்குமினுக்கென்று நாணப்பட்ட அம் முனிவரின் கண்களைக் கோலால் குத்திவிட்டுத் தன் தோழிகளுடன் சென்றாள்.

உடனே முனிவர் தம் தவ வலிமையால் சேனைகளுக்கு உபத்திரவத்தை உண்டிபண்ணினார். அவர்கள் மிக்க துயரமடைந்து கொண்டு அரசனிடம் முறையிட்டார்கள். அரசன் யாது மறியாமல் பாதவித்துக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், சுகன்னியை நடந்த செய்தி

யைத் தகப்பனிடம் சொன்னாள். சொன்னவுடன் அரசன் பயந்து தனது பரிவாரத்துடன் முனிவரிடம் சென்று புற்றை நீக்கி, முனிவரைப் பார்த்து, அறியாமையால் செய்த தன் புத்திரியின் குற்றத்தைப் பொறுத்து, இரகழிக்க வேண்டினான்.

அப்போது முனிவர் அரசனை நோக்கி “நீ உன் மகளை எனக்குக் கொடுத்தால் நான் உன் பரிவார ஜனங்களின் துயரை நீக்குவேன்” எனவே, அரசன் சம்மதித்து அவ்வாறே தனது புத்திரியைக் கன்னிகாதானம் செய்துகொடுத்து, முனிவரிடம் உத்தரவுபெற்றுக் கொண்டு தன் நாட்டுக்கேகினான்.

இவ்வாறிருக்க, ஒருநாள் சுகன்னியை ஸ்நாநம் செய்து தன் பரண்கசாலைக்குப் போகும்போது அவ்விடம் வந்த அசுவினிதேவர்கள் அவளைக்கண்டு “அதிக சவுந்தரியவதியாகிய உன்நாடெது? உனது நாயக னெவன்?” என்று வினவ, அவள் தன்வரலாற்றை விண்ணப்பம் செய்தாள். பிறகு அசுவினிதேவர்கள் மஹா பதிவிரதையாகிய சுகன்னியின் புண்ணியவசத்தால் சயவன முனிவரைப் பாலியகுமராகச் செய்தார்கள். அதுமுதல் இவ் வுலகில் ‘பழய கிழவன் புதிய குமரன்’ என்ற பழமொழி வழங்கலாயிற்று.

எப்படிச் கிழவன் குமரானான்?

அம் மஹான்களும் தேவ வைத்தியர்களுமாகிய அசுவினிதேவர்கள் சயவன முனிவருக்குக் கிழத்தன்மை நீங்கத்தக்க ஓர் திவ்ய ஓ ள ஷ த ம் செய்து கொடுத்தார்கள். முதன் முதல் அந்த ஓளஷதம் சயவன மஹாமுனிவருக்குச் செய்துகொடுத்தபடியால், அதற்கு ‘சீயவனப்பிராசம்’ என்னும் பெயர் வாய்ந்தது. அம் மருந்தை அருந்தும் ஒவ்வொருவரும் கிழத்தன்மையாகிய பலஹீனம், நரம்புகளின் தளர்ச்சி, பசியின்மை, அஜீர்ணம், இருமல், சந்தானமின்மை, அதிக பல மிருந்தும் சரீரம் சுகமில்லாத காரணத்தால் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியவில்லையே யென்னும் ஏக்கம், இவை முதலிய வியாதிக ளில்லாமல் சுகமாய் நல்ல ஆரோக்கியமும், ஆயுள் விருத்தியும், சந்தான சம்பத்தும் அடைந்து, சவுக்கியமாய் உலகவாழ்க்கையில் ஏதேது பெறத்தக்கனவோ, அவையாவும் பெறுவார்கள். இதில் சந்தேக மில்லை.

இவ்வாறு, பழைய கிழவனாக இருந்து புதிய குமரனாகிய சயவன முனிவர் அம் மருந்தையுண்டு சுகன்னிகையுடன் பூலோகவின் பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு நல்ல சந்தான விருத்தியுடன் சுகமாகக் காலம் கழித்துவந்தார்.

நெ. 4/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

அதுமுதல் இம் மருந்தை உலகிலுள்ள நல்ல வைத்திய பண்டிதர்கள் பலவீன முடையவர்களுக்கும், அகால தோஷத்தால் இரத்தம் கெட்டு தாதுநஷ்ட மடைந்த வாலிபர்களுக்கும், சந்தான அபேக்ஷயால் வயது முதிர்ந்த காலத்தில் விவாஹம் செய்துகொள்ள விரும்புகிறவர்களுக்கும், புருஷன் நல்லவீரியமுடையவனாக விருந்த போதிலும் புத்திரப்பேறில்லாத மலட்டு ஸ்திரீகளுக்கும், பிறந்தது முதல் மெலிந்து எலும்புக்கூடாகக் காணப்படும் சிறுவர்களுக்கும், அநேக வியாதிகளால் சரீரம் கெட்டு அடிக்கடி எதோ ஒரு வியாதியால் நலிந்து கிடக்கும் ஆண் பெண் குழந்தைகளுக்கும் கொடுத்து வருகின்றனர்.

ஆயினும் நமது தேசத்தில் சயவனமுனி புசித்த மருந்தைவிட மேலான மருந்து கிடையாதென்று சொன்னபோதிலும், சில வைத்தியர்கள் அதில் சேர்க்கவேண்டிய மூலிகைகள் பல தெரியாமையால் அநேகம் விட்டுவிடுகிறார்கள். தவிர, செய்யவேண்டிய முறையும் சிலருக்குச் சரியாய்த் தெரியாதென்றே சொல்லலாம். லோகோபகார சிந்தனையே பாராட்டிம் ஸ்ரீ ஸதாநந்த யோகீஸ்வரர் திருவருட் கிருபையால் எமக்குக் கிடைத்த ஓஷதத்தை வெளியிடுவது நலமென்றெண்ணி அம் மஹானின் நாமதேயத்தால் ஸ்ரீ ஸதாநந்த யோகி ஓஷதாலய மூலமாக அம் மருந்து சரியாகச் செய்யப் பெற்று, அதற்கு அவரிட “மதுவநோத சந்தாமணி லேகியம்” என்ற பெயரிட்டு, உலக முழுமையும் பிரசித்தி செய்துவருகின்றனம். அன்பர்கள் இதை ஒருமுறை வரவழைத்து இதன் உண்மையை தெரிந்துகொள்ளலாம். ஸ்ரீ ஸதாநந்தயோகீஸ்வரரின் பெருமையை ஆயிரக்கணக்கான நண்பர்கள் அறிவார்கள்.

அம் மஹாத்மாவாகிய ஸ்ரீ ஸதாநந்த யோகீஸ்வரரின் வாஸஸ்தலம்:—பாண்டவரைச் சேர்ந்த விதுரரால் நாட்டப்பட்டு வளர்க்கப்பட்ட அரசவாமிருக்கும் விதுராச்சுத்தம் என்னும் திவ்ய ஸ்தலத்திற்குச் சமீபமாயுள்ள ஒரு மலையில் 909 வருஷங்களாகத் தபசு செய்துகொண்டிருக்கின்றார். அவரைத்தரிசிக்க விரும்பும் புண்ணியவான்களாகிய மெய்யன்பர்களுக்கு மாத்திரம் அவர் தரிசனமளிக்கின்றார். அந்த மஹாக்ஷேத்திரத்தைத்தரிசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றையவரையிலும் புத்திரப்பேறு முதலிய சகல கோரிக்கைகளும் நிறைவேறுகின்றதை பிரத்தியக்ஷமாகக் காணலாம். அந்த விதுராச்சுத்தம் என்னுமிடம் குண்டக்கல் மார்க்கமாக, தொட்டகுறுகோடு என்னும் ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அரைமைல் தூரத்திலிருக்கின்றது.

நெ. 4/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

ஸ்ரீ ஸதாநந்த யோகீஸ்வரர் அநுபவத்தில் கையாடிவந்த

“மதன விநோத சிந்தாமணி”

ஒன்றேதான் !

கிழவவணக் குமரனுக்கும்.

இதன் பெருமையைச் சொல்ல யாரால் முடியும்?

(ஒவ்வொருவரும் உபயோகிக்கத் தக்கது.)

“இவ் வுலகில், தர்மம் குறைந்து அதர்மம் மேலிடும்பொழுதெல்லாம் அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக நான் அவ்வப்பொழுது அவதரிக்கின்றேன்” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கீதையில் கூறியிருப்பது ஒவ்வொருவரின் ஞாபகத்திலிருக்கலாம். தற்காலத்தில் அக்கிரமங்கள் மேலிட்டு, நாமம்-குரோதம்-லோபம் மோகம் இவை மிகுந்து, பாலிய விவாஹங்கள் - வியபிசாரங்கள் விரத்தியாகி, இளமைப் பருவத்திலேயே கிழவர்களாகும் அன்பர்கள் இனிப் பயப்படவேண்டியதில்லை.

தேகஸூகம், பலம், மனோதிடம் ஆகிய இம் மூன்றும் உலகத்தில் மானிடர்கள் ஜீவிப்பதற்கு வேண்டியவைகளாம். உமது தேகம் மெலிந்துவிட்டால் குடும்ப காரியங்களையும் மற்ற தொழில்களையும் எப்படி ஸரிவரச் செய்ய முடியும்? சரீரம் பலமற்றிருந்தால், பராக்ரமம் சக்தியும் குறைந்து போகும்ல்லவா?

இந்த “மதன விநோத சிந்தாமணி லேகியம்” இந்தியா, பிரம்மா, சிலோன், மோரீஸ், நெட்டால் முதலிய பல தேசங்களில் சுமார் 30 வருடங்களாகப் பிரசித்தி பெற்றது. நூற்றுக்கணக்கான சுதேச வைத்தியர்கள், ராஜாக்கள், ஜமீன்தார்கள், லாயர்கள்தேசாபிமானிகள், ஸ்கூல் உபாத்தியாயர்கள் முதலிய சிறந்த கனதன்வான்கள் நமது லேகியத்தைப் புசித்து ஆயிரக்கணக்கான நற்சாக்ஷிப்பத்

நெ. 4/34. நயினியப்பநாயக்கனவீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

திரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனை ஒருமுறை உட்கொண்டாலே மனோ திடமும், யானே போன்ற தேக பலமும், மனதிற்கு ஆந்தமும், 72,000 நரம்புகட்கு அற்புத சக்தியும் தந்து, புரோபஸர் இராமமூர்த்தியைப் போன்ற தேக வலியும், விஷய சுகத்தில் தளராத மனமும் கொடுக்கும்.

இது மற்ற லேகியங்களைப்போல் பொய்யானதன்று. உயர்ந்த 104 அபூர்வ மூலிகைகளின் சத்துகளும்; விலை உயர்ந்த அம்பர், கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ, கோரோஜனம், தங்க வெள்ளி ரேக்குகளும் கூட்டி, ஸ்ரீஸ்தாநந்த யோகீஸ்வரர் முறைப்படி அயக்காந்த செந்துரத்துடன் சேர்த்து உண்ணும்படிக்குத் தயார் செய்யப்பட்டது.

இது மகா மகத்துவம் பொருந்திய அகஸ்தியர், போகர் முதலிய பதினெண் சித்தர்கள் “உலகில் சந்தான மில்லையே” என்று வருந்தும் அன்பர்கள் மனதைச் சந்தோஷப்படுத்தி, அவர்களுக்குப் பிரஜாவிருத்தி உண்டுபண்ணும் பொருட்டு வெளிப்படுத்திய ஆயுர்வேத அஷ்டத முறைகள் பலவற்றுள் சிறந்து மேம்பட்டு விளங்குவது. இதில் அருமையான வேர், கொடி, கிழங்கு, சத்துள்ள சித்து மூலிகைகளில் அநேகம், காய், பழம் முதலிய பல சரக்குகளுடன் வித்து பிசின் தினுசுகளும் சேர்த்து விலை உயர்ந்த அம்பர், கஸ்தூரி, குங்குமப்பூ, கோரோசனம், தங்கரேக்கு, வெள்ளிரேக்கு முதலியவைகளும் கூட்டிச் சாப்பிடுவதற்கு அதிக ருசிகரமாகக் கைபாகம், செய் பாகம் அமையப் பெற்றிருக்கின்றது. இதில் லாகிரி வஸ்துக்களின் சேர்க்கை ஒன்றும் கிடையாது. இதைச் சாப்பிட்டுக் கம்பத்தின் மீதேறி ஆடலாம். கத்தி வீசி விளையாடலாம். அஷ்டாவதானம் செய்யலாம். இதில் போதை கிடையாது.

இந்த அஷ்டதத்தைப் பாலர், கௌமாரர், வயோதிகர், பழஞ் சுரத்தோர், புண்ணுளி, குலையர், மேகத்தோர், தூர்ப்பலத்தோர் முதலிய ஆண், பெண், குழந்தை, குட்டி முதலிய எல்லோரும், எல்லாத் தேசத்தாரும், எல்லாச் சாதியாரும், எல்லா வகுப்பாரும், கோடை மாரி முதலிய எல்லாக் காலங்களிலும் சுகமாகச் சாப்பிட

நெ. 4/34, நயினியப்ப நாயக்கன்வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

லாம். பத்தியம் கிடையாது. (Diet free.) ஆனால், சாப்பிடு முறையும் சில முக்கிய பத்திய பாகமும் மருந்து டப்பியுடன் வரும். (Direction for use) அந்த விபரப்படி சாப்பிடவோர் எல்லோரும் சுகப்பட்டார்கள் என்பதற்கு அநேக நற்சாക്ഷி பத்திரங்கள் உண்டு.

தீநும் வியாதிகள்:—இது மற்ற லேகியங்கள் போலத் தேகத்தைக் கெடுத்து ஊஷ்ணம் செய்யாமல் படிப்படியாய்த் தேகத்தைப் பலப்படுத்தி, தாது நஷ்டத்துக்குரிய முக்கியமான பல குற்றங்களைக் கண்டித்துப் பசி தீபனத்தை அதிகப்படுத்தி, தேகத்துக்குச் சுகத்தை உண்டாக்கும். தவிர, மேக சம்பந்தமான ரோகங்கள் இருபத்தொன்று, அஷ்டவித குன்மங்கள், குலை பதினெட்டு, அண்டவாதம், குடல்வாதம், கழலேறு வாதம், கண்டைக்கால்வாதம், நாட்பாத ஆனைக்கால், ஆண்பெண் குறிகளி லுண்டாகும் ரோகங்கள், பார்ச வாய்வு, கை கால் கணுக்கால்களிலுள்ள வலிகள், ஒடுவாதம், அஜீர்ணம், அகால போஜனத்தா லுண்டாகும் செரியாமர்தம், பித்த அரோசகம், பித்த சோகை, ஊஷ்ணபேதி, தலை மயக்கம், வாத பித்தத்தா லுண்டாகும் வார்தி, வாய்நீருறல், பெரும்பாடு, நீரிழிவு, ஆறுவிதமான மூலரோகங்கள், சந்து இடுப்பு வலி, மார்புநோய், பக்கவலி, ஈயம், சிணுக்கிருமல், மூலச்சூடு, நித்திரை பங்கம், மூளைக் கொதிப்பு, கண் புகைச்சல், புத்தி மாறாட்டம், சத்துவக் குறைவு, லேபனக் குறைவு, சத்துவம் பொங்கிப்போதல், உள்ளங்கை உள்ளங்கால் எரிச்சல் முதலிய சகல வியாதிகளும் சூரியன்முன் பனி போலும், நிலாவெளிச்சத்தின்முன் மின்மினிப்பூச்சி போலும், வேங்கைமுன் யானைபோலும் நீங்கி, இரத்தத்தைச் சுத்திசெய்து, இந்திரிய விருத்தி உண்டாக்கி, காம்ய சுகத்தை அதிகப்படுத்தி, உடலைவளர்த்து, உயிரை ரக்ஷிக்கும்.

பிரசவமான ஸ்திரீகளுக்கு வேறு மருந்து வேண்டாமலே இந்த மருந்தொன்றினாலேயே தேகம் வலுவாகும் என்பது பிரத்தியக்ஷ அநுபவம்.

முக்கிய கவனிப்பு:—ஸ்திரீகள் மாதவிடா யாகுங் காலத்தில் சிலருக்குச் சூதகம் சிக்கல்பட்டுத் தேகம் பூரித்தும், சிலருக்கு அக்
நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

காலத்தில் தாங்கக்கூடாத வயிற்றுவலி பக்கவலியும், சிலருக்கு உதிரம் சரியாய்ப்படாதிருத்தலும்; சிலருக்கு உதிரம் தேன்போலும், சிலருக்கு இறைச்சி கழுவின ஜலம்போலும், சிலருக்குக் கரிக்குழம்பு போலும், உதிரம் நிறம் மாறி யிருத்தலும்; சிலருக்கு அதிகணுஷணத்தினால் காலந்தப்பி வந்தும், சிலருக்கு அளவுக்கு மிஞ்சி உதிரம்படுதலும், சிலருக்கு அக்காலத்தில் எழுதப்படாத பல தொந்தரையும், மற்றக்காலங்களில் தேக உளைச்சல், தேகம் குத்தல், தலைநோய், அஜீணம், கிராணி, சூதக் க்ஷயம், தலை மயக்கம், சூதக்கட்டி, கர்ப்பப்பூச்சி, வாயு உபத்திரவமான பல குற்றங்கள் சந்தான மில்லாமைககு முக்கிய காரணமென்று ஆயுர்வேத சாஸ்திர பண்டிதர்கள் கூறுகின்றார்கள். மேலும், சிலர் இதைக் காட்டேரி குற்ற மென்றும், பில்லி குனிய்மென்றும், பேய் பிசாசு என்றும் கூறுவார்கள். எதுவாயினும் சந்தான மில்லாமைக்கு முக்கியகாரணங்களான இக்குற்றங்கள் இச்சிறந்த அவுஷதத்தைக் கண்டவுடனே சூரியன்முன் பணிபோல் நீங்கிச் 'சந்தான மில்லையே' என்று வருந்துவோரைச் சந்தோஷப்படுத்திச் சந்தான விருத்தி யுண்டு பண்ணக்கூடியது இம்மருந்து ஒன்று தான் என்று இதைச் சாப்பிட்ட ஸ்திரீகளே முன்வந்து சாட்சி சொல்வார்கள்.

மேலும், இந்த அவுஷதத்தை ஸ்திரீ புருஷர்கள் இருவரும் உபயோகிக்கும் விதம் (Direction) என்று அச்சிட்டிருக்கும் பத்திரிகையிற் சொல்லிய கிரம்ப்படி 48-நாள் சாப்பிட்டிக் காலமறிந்து நடந்துகொண்டால் கடவுள் அருக்கிரகத்தாலும், பெரியோர்களது ஆசீர்வாதத்தாலும் 'புத்' என்னும் நாகத்தினின்று விடுவிக்கக் சத்புத்திரப்பேறு வேண்டி புத்திரகாமேட்டியாகம் செய்யும் அன்பர்களையும், தீர்த்தயாத்திரை ஸ்தலயாத்திரை செய்து விரதாதிகள், அனுஷ்டிக்கும் நண்பர்களையும் சந்தோஷப்படுத்தி அவர்களுக்குச் சந்தான விருத்தி கொடுக்கக்கூடிய விசேஷம் இவ்வவுஷதத்துக்கு இருப்பதாலும், மனத்தில் இச்சையுடைய வயோதிகர்களுக்கு ரத்த விருத்தி செய்து மனோதைரியத்தையும், ஊக்கத்தையும், தேகவலியையும், விஷய சுகத்தையும், காம்ய இன்பத்தையும், நரம்பு வலி

௧௨. 4/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

வையும் கொடுத்து, நாதத்தை நீடிக்க நிலைநிறுத்தி, ஒன்றுக்குப் பல ஸ்திரீகளது மனதைத் திருப்தி செய்து, அவர்கள் ஆச்சரியப்படும் படிசெய்யும் திறமை இவ் அவுஷதத்துக்கு இருப்பதாலும். இதற்குக் “கிழவனைக் குமாளுக்கும்” என்னும் பலர் ஆச்சரியப்படும்படியான விசேஷப் பெயர் கொடுத்தும் இச்சிறுபத்திரம் வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றோம்.

24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் அயக்காந்த செந் தூரமும் செட்டு தங்க வெள்ளி ரேக்குடன் விலை ரூ. 1—8—0. போஸ்டேஜ் அனா 8. ஒரே முறையில் 48 நாள் லேகியமும் செந் தூரமும் செட்டு வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் இனாம். வெளிநாட்டுக்கு 2-டின் வரையும் தபால்சார்ஜ் ரூபாய் 1 8 0

ஸ்ரீ ஸதாநந்த யோகிஸ்வரர் அநுபவத்தில் கையாடிவந்த சர்வ மேகத்துக்கும், குஷ்டத்துக்கும், வாதத்துக்கும்

மேககுடார கிருதம்

என்னும்

மேக நிவாரண நெய்

இதில் ரச பாஷாண வகையின் கூட்டுறவு கிடையாது. சத்துள்ள சித்து மூலிகைகளாலேயே செய்யப்பட்டுள்ளது. பாலர் முதல் வயோதிகர்வரையும் எல்லோருடைய தேகத்திற்கும் பொருந் தும். கெடுதி யொன்றும் விளைக்காது. இது அநுபோகம்.

நீரும் வியாதிகள்:—இதனால் மேக சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் ரத்தவெள்ளை, மஞ்சள்வெள்ளை, புரல்வெள்ளை, கொருக்கு, கிரந்தி, அரையாப்பு, சிரங்கு, தவினைச்சொறி, லிங்கப்புற்று, யோனிப்புற்று, அரைக்கடுவான், கண்டமாலை, ஆரூத புண்கள், தீராத படைகள், மேகரணங்கள், அண்டவாதம், குடல்வாதம், கைகால் வீக்கம், கை கால் பிடிப்பு, 8-வித குன்மங்கள், நீங்காத வயிற்றுவுலி, குதக

நெ. 4/34, நயினியப்ப நாயக்கன்வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

வாய்வு, மூல ரோகங்கள் ஆறு விதம், நீரிழிவு, பித்த சம்பந்தத்தா லுண்டாகும் கைகாலெரிவு, இங்கிலீஷ் மருந்துகளால் வயிற்றில் உண்டாகும் கரக்கட்டி, குழந்தைகளுக்கு மாந்தத்தா லுண்டாகும் வயிற்றுப்பல், வலி, அல்லது இசிவு முதலிய ரோகங்கள் ஆச்சரிய மாய் நீங்கும்; இது அநுபோகம் .பெரியோர்களால் கர்ம வியாதி யென்று சொல்லும் குஷ்டரோகம் (நாட்படாததா யிருந்தால்) எமது குருஸ்வாமிகளின் திருவருளால் சூரியன்முன் பணிபோல் நீங்கும்.

குதகவாய்வுள்ள ஸ்திரீகள் இந்த நெய்யை மாதவிடாயான 3-ம் 4-ம் நாள் முதற்கொண்டு சாப்பிடுவார்களானால் அவர்களுக்கு அக்காலத்தில் உண்டாகும் தாங்கக்கூடாத வயிற்றுவலி, குடைச்சல், பக்கவலி, உதிரநிறமாறுதல், உதிரம் சரியானபடி படாதிருத்தல் முதலிய சந்தானக் குறைவுள்ள பல ரோகங்கள் ஆச்சரியமாய் நீங்கிப் புத்திரப் பேறுண்டாகும் என்பது குருநாதன் ஆக்கினே.

கர்ப்பமுள்ள ஸ்திரீகள் 3, 5, 7, 9-மாதங்களில் இந்த நெய்யைச் சாப்பிடும் பக்சுத்தில் பிரசவகாலத்தில் சரீர கஷ்டமும், பொருள் நஷ்டமும் நேராமல் சுகமான புத்திரர்களைப் பெறுவார்கள்.

தேகத்தில் நல்ல ரத்தமில்லாமல் சரீர வலிவு குறைந்து மெலிந்து இருக்கப்பட்டவர்களும், சாதாரணமாய்ச் சுகமான பேதி மருந்து சாப்பிட விரும்புபவர்களும் இதைச் சாப்பிடலாம்.

7-நாளாக்குரிய புட்டி 1-க்கு விலை ரூபாய் 2

உள்நாட்டிற்கு தபால் வி-பி-சார்ஜ் அணு 8.

வெளிநாட்டிற்கு சார்ஜ் விலை ரூபாய் 2.

விவேகாநந்த பற்பொடி.

பல்வலி, பல்லரணை, சுறுவலி, பல்லில் இரத்தம் வருதல், பல் லாட்டம், வாய்நாற்றம், முதலிய தந்த வியாதிகள் யாவும் நீங்கிப் பல் உறுதியாகும். புட்டி 1-க்கு அணு 4. 2-புட்டி வரையும் தபால் சார்ஜ் அணு 6.

நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன்வீதி, பார்கடவுன், சென்னை.

BHASKARA SALT

price per Tin, Re. 1-8-0.

ஸ்ரீ ஸ்தாநந்தயோகி

பாஸ்கர லவணம்

காலையில் நீராகாரத்தில் சாதாரண உப்புக்குப் பதிலாக இதைச் சேர்த்துச் சாப்பிடலாம். தயிர், மோர் சாதத்தில் கூட்டியும் உட்கொள்ளலாம் சுத்த வெந்நீரில் கலக்கி உட்கொள்ளலாம். நெய்யில் வறுத்த மிளகுத்தூளில் இதைச் சேர்த்து முதல் சாப்பாட்டில் நெய்யுடன் சாப்பிடலாம். இதனு லுண்டாகும் குணங்கள்: அஷ்ட வகைக் குன்மங்கள், அஜீர்ணம், வயிற்றுப்போக்கு, நீங்காத வயிற்று வலி, ஜீரணக்கருவி சம்பந்தமான பல வியாதிகள், மேக சம்பந்தமான ரோகங்கள், மல மூத்திர தோஷங்கள் இவைகளை நீக்கி ரத்தத் தைச் சுத்திசெய்து, மூளைக்குத் தெளிவை யுண்டாக்கி, ஆத்மஞான நிஷ்டையுடையோர்கட்கு அறிவு விசாலமும் மனோதிடமும் தந்து, நிஷ்டையில் மனதைத் தைவதாரைபோல் நிறுத்தி உயிரை ரக்ஷிக்கும். இது 35-வருடம் அதுபவமானது.

விலை டப்பி 1-க்கு ரூபா 1-8-0.

உலகப் பிரசித்தி பெற்ற

கூ ந்த ல் கு தூ க ல ம்

இத்தலைம் பித்தத்தால் தலையின் சர்மத்தின்மேல் உண்டாகும் சுண்களைப் போக்கடிப்பதுமன்றி அநேக விதத்தால் உண்டாகும் தலைநோய், ஒற்றைத் தலைநோய், தலை சுற்றல், சமீப் பார்வை முதலான சாலேஸ்வரங்கள், மனோ விகாரம், கண் எரிச்சல், கண்ணில் எம்பொழுதும் நீர் வடிதல் முதலிய துர்க்குணங்களைப் போக்கடிப்பதுமன்றி, தேகத்தில் இருக்கும் உஷ்ண வியாதியைப் போக்கடிப்பதில் எங்கள் தைலம் விசேஷ பெயர் பெற்றிருக்கின்றது. 1-புட்டி தைலத்தை வரவழைத்து பரீக்ஷை செய்து பார்த்தால் நீங்கள் எப்போதும் எங்களுடைய கூந்தல் குதுகலத்தைக் கைவிடமாட்டீர்கள்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூபாய் 1.

நெ. 4/34, நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

க. நாமாவளி கதம்பம்: பாகம் - க.

[இரண்டாவது பதிப்பு.]

இதில் ஸஹஸ்ர நாமாவளி க-ம், அஷ்டோத்தர ஸத நாமாவளிகள் ௧௦-ம் அடங்கியிருக்கின்றன. விவரம்:—

௧. ஸ்ரீ விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாமாவளி.
௨. ஸ்ரீ ந்ருவிம்ஹ அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.
௩. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருவிம்ஹ அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.
௪. ஸ்ரீ ராமாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.
௫. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.
௬. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநாராயண அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.
௭. ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயண அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.
௮. ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.
௯. ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.
௧௦. ஸ்ரீ ஆஞ்ஜநேய அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.
௧௧. ஸ்ரீ ஹரிஹராஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி.

இவை பல பிரதிகளைக் கொண்டாராய்ந்து ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்களாலும் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாலும் பார்வையிடப்பட்டுப் புது விதமாக கிரவுன் 32 பேஜ் பாக்கெட் அளவில் தமிழில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. நாமங்களின் முதலில் பிரணவம் சேர்த்திருக்கின்றது. வடமொழி நாமங்களைத் தமிழ் எழுத்தாற் படிக்கையில் ஓசைகள் பிழைபடுவதை யாரு மறிவர். “இதோடு வடமொழி தெலுங்கு எழுத்துப் பிரதிகளைப்போல் தமிழில் உள்ள பிரதியை உச்சரிப்புப் பேதம் தெரிந்துகொண்டு உச்சரிக்கக்கூடாமையிருக்கிற”தென்று பலரும் குறை கூறுகின்றனர். இவ்வித குறை நீங்கும்பொருட்டுத் திருநாமங்கள் முற்றிலும் தமிழெழுத்தி லெழுதப்பட்டும், வடமொழி யின்படி க, உ, ட, த, வ இந்த வர்க்கங்களிலுள்ள எழுத்துகள் மொத்தம் 20-ல் கிரந்தாக்ஷரத்தின்படி க, உ, ட, த, வ இவ்வைந்தெழுத்துகளுக்குப் பதில் தமிழெழுத்துகள் க, ச, ட, த, ப இவைகள் போடப்பட்டும், மற்றப் பதினைந்து எழுத்துகள் உச்சரிப்புப் பேதம் வருமிடங்களில் தமிழ் எழுத்துக்கப்பறம் இருதலைப் பிறை ()-க்குள் கிரந்தாக்ஷரத்தில் போடப்பட்டு மிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு திருநாமமும் இன்ன இலக்கமுள்ள ஸ்லோகத்தி லடங்கியிருக்கின்றதென்கிற விவரம் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டு ஸ்லோகத்தின் இலக்கமும் இதில் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இப் புத்தகம் நெடுநாள் சிரமத்தின்பேரில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் இப்புதிய நாமாவளியின் விதத்தைப் பார்த்துச் சம்மதியும் கொடுத்துள்ளார். இதன் கீழ் காட்டியிருக்கும் பண்டிதர்களுடைய அபிப்பிராயங்களாலும், பத்திரிகைகளின் அபிப்பிராயங்களாலும் இப்புத்தகத்தைப்பற்றிய மற்ற விவரங்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம். விலை அணு 0 8 0

ஸ்ரீ சாது இரத்தினசற்குரு புஸ்தகசாலை

“சுயராஜ்ய யுத்தத்தின் காரணமாக இரண்டாம்முறை
சிறைவாசத்திலிருந்து வெளிவந்த ஸ்ரீஜத் ஸ்வதந்திரானந்தர்
என்னும் சுப்பிரமணியசிவம் இயற்றிய
சிறந்த வசன யோகநூல் எது ?

மோக்ஷசாதன இரகஸ்யம்

[இம்மாதிரியான யோகநூல் இதுகாறும் தமிழ்நாட்டில்
வெளிவந்ததில்லை.]

இஃது மஹாசக்தியின் அருளால் ஸ்ரீஜத் ஸ்வதந்திரானந்தர் என்
னும் சுப்பிரமணியசிவம் தேசபக்தி காரணமாக இரண்டாம் முறை
மதுரை ஜில்லா நியாயாதிபதியினால் 2½ வருடங் கடுங்காவல் தண்
டனைவிதிக்கப்பெற்று திரிசிராப்பள்ளி சிறையில் அடைபட்டேக்கிடந்த
பொழுதே கர்மயோகம், பக்தியோகம், (ஹடயோகம்,) இராஜயோ
கம், ஞானயோகம் ஆகிய இந்நான்குவித யோக அநுபவத்தின் இர
ஹஸ்யங்களைப் புத்தகமூலமாக விளக்க உத்தேசித்திருந்தார். மஹா
சக்தியின் அருளால் ஸ்ரீஜத் சிவம் நோய்வாய்ப்பட்டுப் படுக்கையி
லிருந்தபடியால் அவரது உத்தேசம் நிறைவேறாமற் போய்விட்டது.
12-1-1922-ல் விடுதலையடைந்து தேக சௌகரியமடையப்பெற்று
இந்நூலை எழுதினார். இதில் ஷட நான்குவித யோக ரஹஸ்யங்களைத்
தாம் குருமூலமாக அறிந்த அநுபவரஹஸ்யத்தை மிகமிக எளிதாக
விளக்கியுள்ளார்கள். இதன் அருமையையும் பெருமையையும் வார்கி
வாசித்தவர்களே யுணர்வார்கள். ஸ்ரீஜத் சுப்பிரமணியசிவம் முதல்
முறை சிறைவாசத்தி் லிருந்த போது எழுதிய சச்சிதானந்த சிவத்
தை வாசித்த தமிழ்ச் சகோதரசகோதரிகட்கு இவ்விரண்டா முறை
யாக எழுதிய இந் நூலுக்கு ஒருவிளம்பரம் எழுதி அறிமுகப்படுத்த
வேண்டியதில்லை.

தங்கள் பெயரை முன்னதாக ரிஜிஸ்டர் செய்து வைப்பவருக்
குத் தனித்தனி யோகங்கள் முடிந்ததும் விலை ரூபா 1-வீதம்

நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்கடவுன், சென்னை.

தருவோம். (தபாற்குலி வேறு.) தூற்றுக்கணக்கான ஆர்டர்கள் வந்திருக்கின்றன. இன்றே உங்கள் பெயரை ரிஜிஸ்டர் செய்யுங்கள்.

உயர்ந்த பயிண்டிடனும், ஸ்ரீஜத் சிவம் படத்துடனும் விலை ரூ. 4.

ஷை நான்கு யோகங்களையும் தனித்தனியாக வெளியிட்டு வருகிறோம். பிறகு ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ. 1—4—0

வினோத, விசித்ரா சிருஷ்டியாகிய இப் பிரபஞ்சத்திலே ஜீவராசிகள் எண்ணெனாத, பலவித நிர்ப்பந்தக் கட்டுக்களினால் பிணிக்கப்பட்டு, சதா துக்காறுபவ முடையவர்களாய்க் காலத்தைக் கழித்து வருகின்றார்களென்பது அனுபவ சித்தம். பிபீலிகாதி பிரஹ்மாபர்யந்த முள்ள சமஸ்தகோடி ஜீவராசிகளும் மாயையாம் காராக்கிரகத்திலே பட்டுப் பரதவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிருஷ்டிகாலமுதல், இந்தப் பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவதற்கே. ஜீவராசிகள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கின்றன. அழியுந் தன்மையனவாய் பொருள்களையுடைய அழியுந் தன்மையதாய் இப் பிரபஞ்சத்தில் அழியாத் தன்மையதாய், அசைவற்றதாய் ஒருபொருள் இருந்துதான் தீரவேண்டும். மாறுதலற்ற ஒருவஸ்து அஸ்திவாரமாக, ஆதாரபூதமாக, அந்தர்க்கதமாக இல்லாவிட்டால், மாறுதலுள்ள இவ்வுலகப் பொருள்களுக்கு இருப்பேயிராது. அந்த அழிவற்ற வஸ்துவே ஆத்மா எனப்படுகின்றது. உலகத்திலேயுள்ள சகல மதங்களும் இதை யொப்புக்கொண்டிருக்கின்றன. எல்லா ஆசார்யர்களும் இதை ஏற்றுப் பறையடித்திருக்கின்றனர். அழிவற்ற ஆத்மா அவிய்யா சம்பந்த முடையதாய், ஜீவனெனப் பெயர் பெற்று மேலும் கீழுமாக உருண்டு புரண்டு, ஒரு நிலையின்றித் திண்டாடுகின்றது. 'ஆத்மா அவித்தையுடன் எப்பொழுது சேர்ந்தது?' என்ற கேள்விக்கு மறுமொழி இதுவரை எவராலும் அளிக்கப்படவில்லை; இனிமேலும் அதற்கு மறுமொழி கிடைக்காது. அவித்தையை அநாதி யென நமது சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால், இது அந்த அவித்தையின் அபார சக்தியையும் ஆதிக்கத்தையும் உத்தேசித்தும், ஆதி அறிவுக்குப் புலப்படாமையாலும் உப

நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

சாரமாகக் கூறப்பட்டதென்றுதான் கருதவேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில், எதற்கு ஆதியில்லையோ அதற்கு அந்தமும் இருக்க முடியாது. இது நியதி. ஆனால், அவித்தைக்கு அந்த முண்டாகின்ற தென்பது சுருதி, யுக்தி, அநுபவம் இவற்றின் துணிபு. அவித்தைக்கு முடிவு இல்லாவிட்டால், ஜீவராசிகள் கடைத்தேறி, ஸ்வாநுபவமெய்தி, ஆநந்தமடைதல் முடியாததாய்விடும். அப்படியாயின், துக்கத்துக்கே முடிவில்லாமற் போய்விடும். ஆகவே, “அந்த முள்ள ஒரு வஸ்துவுக்கு ஆதியும் கட்டாயம் இருந்திருக்கவேண்டிமே” என்றால், ஆம், அதற்கு ஆதி உண்டிதான். “ஆனால், அந்த ஆதி என் எவராலும் அறிய முடியவில்லை?” என்றால், அந்த ஆதியை அறிந்தவர்கள் உண்டு; ஆனால், அவர்கள் ஆத்மாநுபவிகளாய்விடுதலினால், வாக்கிறந்தவர்களாய்விடுகிறார்கள். “கண்டவர் விண்டிலர், விண்டவர் கண்டிலர்.” இப்பொழுது இந்த அவியாமயக்க பந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு, ஸ்வஸ்த, ஸ்வதந்திர ஸ்திதியை அடைவதே ஜீவராசிகளின் ஜன்மப் பயனாகும். இதர ஜீவராசிகளின் மனோபாவத்தையும் உணர்ச்சிகளையும் நாம் அனுபவத்தில் தெளிய அறிய முடியாதவர்களா யிருப்பதினாலே, மனுஷ்யராசியைப்பற்றி மாத்திரம் பேசுவதற்கு யோக்கியதை யுடையவர்களாயிருக்கிறோம். பெரும்பான்மையோரும் வெகு பட்ட சாஸ்திரங்களும் ‘மனுஷ்ய ஜன்மமே உயர்ந்த’தென்றும், “அரிதரிது மானிடராய்ப் பிறத்தலரிது” என்றும், தேவப் பிறப்பும் இதற்கு ஈடாகாது” என்றும், “மனுஷ்ய ஜன்மம் ஒன்றே முக்திக்கு மார்க்கம்” என்றும், “தேவர்களும் மனுஷ்யர்களாகப் பிறந்துதான் முக்தி யடையவேண்டும்” என்றும் மற்றும் கூறுகின்றனர். பூர்வ ஜன்ம கர்மங்களுக்குத் தக்கபிரகாரம் ஜன்மங்கள் கிடைக்கின்றனவெயொழிய வேறில்லை. ஆனால், ஒரு ஜன்மத்தினும் இன்னொரு ஜன்மம் உயர்ந்ததென்று கூற எவருக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது? நமது திருஷ்டிக்கும் மனோபாவத்திலும் நமது ஜன்மமே உயர்ந்ததென்று நாம் கருதிக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

நல்லது, மனிதன் காசராணி அவயவங்களோடுகூடிய இச் சரீரத்தை “நான்” என்றும், “எனது” என்றும் அபிமானித்தவனாகி, காரண குட்சம ஸ்தூல சரீரங்களிலே கட்டுப்பட்டு உழல்கின்றான்; போதாக் குறைக்குப் பெண்டு - பிள்ளை - தன்-தான்ய சேஷத்திராதி களிலே பேராசை வைத்தவனாகி, அவற்றினாலும் கட்டுப்பட்டு அவஸ்தைப் படுகிறான். இரவுபகலாக இக் கட்டுக்களை யெல்லாம் மேன்மேலும் பலப்படுத்திக்கொள்ளவே அவன் பாடுபடுகின்றான். அஞ்ஞானக் குழியிலே ஆழ்ந்து விழுந்து, கரையேறத் தெரியாமல் கஷ்டப் படுகிறான். “அஞ்ஞானமே எல்லாக் கஷ்டங்கட்கும் காரணம்” என்பதை யறிந்தானில்லை; சில சமயங்களிலே அறிவு தோன்றினாலும், மயக்க பாசம் பலமாயிருக்கிறதினால் அவ் அறிவின்வழி அவனால் நிற்கமுடிகிறதில்லை. “பொன்னிலமாதராசை” பொருந்தினவனுய்த் தான் செய்வது சரி யென்பதற்குப் பல சாக்குப் போக்குகளையும் போலிச் சாத்திர விதிகளையும் கற்பித்துக்கொண்டு, அழுகிப் புழுத்திருக்கும் ஒரு பழம் புண்ணை ஒரு ரோஜாப்பூச் செண்டினால் மறைப்பதுபோல, உலகத்திலே வியவகாரம் பேசித் திரிகின்றான். ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் மனிதன் அடிமைத்தனத்திலே அகப்பட்டு என்ன அவஸ்தைப் படுகின்ற நென்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் யோசித்துப் பார்த்தால் நமக்கே தெரியவரும். ஆணும் பெண்ணும் மிருக இச்சையினால், காம சுகத்தினால், ஒருவரை யொருவர் கட்டி யணைந்து சேர்ந்துகொள்ளுவது. அதனால் குழைந்தை பிறப்பது - “வம்சவிருத்திக்காக ஆணும் பெண்ணும் அணைந்துகொண்டார்கள்” என்று சாக்குச் சொல்வது - இது உலகவழக்கா யிருக்கின்றது. ஆனால், இப் புணர்ச்சி, பகிரங்கமாகப் புலர் முன்னிலையில் செய்யப் படுவது அன்று; பட்டப்பகலிலே. எல்லோருக்கும் நட்புநிலையிலே செய்யப்படுவதும் அன்று. இருண்ட இடத்திலே. இருண்ட நேரத்திலே எவருக்கும் தெரியாது செய்யப்படும் ஒரு செய்கையாம் இது. இருண்ட இடத்திலே இருண்ட நேரத்திலே செய்யப்படும் செய்கையெல்லாம் குற்ற மல்லவோ? குற்ற மில்லாவிடின், அது பகிரங்கமாகப், பட்டப்பகலிலே, புலர் முன்னிலையில் செய்யப்படலாமே.

நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

இப் புணர்ச்சியின், இக் குற்றச் செய்கையின் பயனாகப் பிறந்த குழந்தை பெரிதாகி, வளர்ந்து, பெற்றோர் ரொணப்படும் இக் குற்ற வாளிகட்குத் தான் கடமைப்பட்டவனெனக் கருதுகிறான். ஒவ்வொருவனும் தனக்குத் தானே கடமைப்பட்டவனே யொழிய, வேறெவருக்கும் கடமைப்பட்டவன் இல்லை. “பெற்றோருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமையுண்டு” என்ற பித்துப் பிடித்தவர்களே பெரும்பான்மையோர். மகான்களெனக் கருதப்பட்டவர்கள்கூட இப் பித்தினின்றும், நீக்கினுரில்லை. “அன்னை யெத்தனை எத்தனை யன்னையோ, அப்ப நெத்தனை எத்தனை யப்பனோ” என்று வாய் பிளந்து பாடிய பட்டினத்தடிகள்கூட இப்பித்தினின்றும் நீங்கமுடியவில்லை. ஆணும் பெண்ணும் சேர்வதாம்; அதற்குச் சடங்குகளாம், சாஸ்திரமாம்; வம்ச விருத்திக்காக விவாகம் செய்து கொள்ளவேண்டுமாம்; பிள்ளையும் பெறவேண்டுமாம். வம்சம் விருத்தி யடையாவிட்டால் என்ன? “குடும்பம் அழிந்துபோகுமே? பெயர் சொல்வதற்குப் பிள்ளை வேண்டாமா?” குடும்பம் அழிந்துபோனால் போகட்டுமே. சந்யாசிகளான சங்கரர், புத்தர், ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் இவர்களுடைய பெயர்கள் நிலைநிற்கின்றனவா? குடும்பவாழ்க்கையிலே பூப்புழுக்கள் போல் உழன்று புழுங்கி மடிகின்ற கோடானுகோடி மனிதர்களின் பெயர்கள் நிலைநிற்கின்றனவா? “காகமோடுகழு கலகைநாய்நரிகள் சுற்றுசோறிடு துருத்தியை, காலிரண்டிடுவ வாசல்பெற்றுவளர் காமவேண்டன சாலையை, மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியைமு மலமிசூந்தொழுகு கேணியை, மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை முடங்கலார்கிடை சாக்கினை” ஏனோ இவ்வளவு பிரமாதமாகக் கட்டிக்கொண்டு அழவேண்டும்? “பிரகிருதி அப்படித்தானே யிருக்கின்றது; அவசியமில்லாவிட்டால், பிரகிருதியிலே ஆண், பெண் என்று இத்தகைய சிருஷ்டி ஏற்படுமா?” என்றால், சிருஷ்டியே பந்தத்தி லுட்படுத்துவதுதானே. பந்தத்தி லிருக்கப் பிரியப்படுகிறவர்கள் பிரகிருதியின் நியமனங்கட்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டியவர்கள்தாம். ஆனால், பந்த நிலிருத்தியை, மோகப் ப்ராப்தியை நாடுகிறவர்கள் பிரகிருதியை ஐயித்தே தீரவேண்டும். “ஆண், பெண் புணர்ச்சி யில்லாவிட்

நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க்கடவுன், சென்னை

டால் உலகம் அழிந்துபோய்விடுமே” என்றால், அப்படி யழிந்து போய்விட்டால் அதனால் யாருக்காவது நஷ்டமாவது துக்கமாவது உண்டா?

இன்னும், துர்நாற்றமே வகாணமாக உடையது இச்சரீரம்; இதன் நவத்துவாரங்களி லிருந்தும் மலமும் ஜலமும் அடிக்கடி பொழிகின்றது. தோல்மீதுள்ள ரோமத்துவாரங்கள் எல்லாவற்றின் மூலமாகவும் ஜலமானது வேர்வைருபமாகக் கழிகின்றது. அதிகமாக மலபாதை யாகிவிட்டால், சரீரம் கட்டித்தளர்ந்து பலவீன மடைந்துவிடுகிறது. இதனாலேயே சரீரமானது மலத்தினாலேயே ஆக்கப்பட்டதொரு பாண்டமென்று தெரியவில்லையா? அறிவுள்ளவனும் இந்த மல மூட்டையைச் சுமந்து திரிய விரும்பான். அப்படியிருக்க, இன்னொரு மல மூட்டையைக் கட்டியிணைந்து அதனால் சுகம் பெற எண்ணுபவனை அறிவாளி என்று கூற முடியுமா? ஆகவே, இந்தத் துர்நாற்றத்தினின்றும், இந்தத் துக்கத்தினின்றும், இந்த அவியா பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவதற்கே முனைந்துநிற்றல் மனுஷ்யனுடைய தர்மமாகின்றது.

இவ்வெல்லாம் இல்லாமைமே; உள்ளது ஒன்றே. இல்லாமை யாகிய இவ் வெல்லாவற்றையும் கட்டிக்கொண்டு மனிதர்கள் அழுகின்றார்கள். “ஏகம் ஸத் விப்ரா பேஷுதா வதந்தி” “ஒன்றே யுள்ளது; பெரியோர் பலவிதமாகக் கூறுகின்றனர்.” ஒன்று என்றவுடனே இரண்டு என்பது விளங்கிவிடுகிறது; பின்னர், மூன்று, நான்கு, ஐந்து என்று இவ்வாறே விரிந்துகொண்டேபோகும். ஆகையால், வேதத்திலே கூறப்பட்ட இந்த “ஏகம்” என்ற பதத்துக்குப் பெரியோர் “இரண்டற்ற ஒன்று” என்று பொருள்படுத்தியிருக்கின்றனர். வியாக்கியான கர்த்தர்கள் ‘அந்த ஏக வஸ்துவானது ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகத பேதமற்ற பொருள்’ என்று வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது, ஸஜாதீயம் என்றால், தன்னைப்போன்று வேறுஜாதி யில்லாதது. மனிதனைப்போன்று மனிதன் இருந்தால் அது ஸஜாதீயம். விஜாதீயம் என்றால், தன்னைப்போலல்லாவிட்டாலும் வேறு விதமாகவும் வேறு ஜாதி யில்லாதது. மனிதனு

நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

க்ரு மாடு விஜாதீயம். ஸ்வகதம் என்றால், தனக்குக் கிளைகளு மில் லாதது; மரத்துக்குக் கிளை ஸ்வகதம். அந்த எகவஸ்து ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வகத பேத ரகிதமான வஸ்துவாகும். அந்த எக வஸ்து வானது ஸத் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸத் என்றால் எப்பொழுதும் உள்ளது என்று பொருள். முற்காலம், இக்காலம், பிற்காலம் ஆகிய திரிகாலங்களிலும் உள்ளது, அழிவற்றது, ஆதி யந்தமற்றது. ஒப்புமை யற்ற அந்த எகவஸ்து ஸத்தா யுள்ளது. இரண்டற்ற வஸ்து ஒன்றே; அது என்று முள்ளது. இந்த வஸ்து வைத்தான் பெரியோர் பலவிதமாகக் கூறுகிறார்கள். சிவன் என் றும், விஷ்ணு என்றும், யெகோவா என்றும், அல்லா என்றும் ஆன்றோர் பலர் அவரவர்களுடைய மனப்பான்மைக் கேற்றவாறு கூறுகின்றனர். கடவுள் என்று சொல்லப்பட்ட உள்ள பொருள் ஒன்றே யாகும். கணிதசாஸ்திரத்தில் "Things which are equal to the same thing are equal to one another" என்று ஒரு உண் மைமொழி புண்டு. இந்த மொழியின்பிரகாரம்கூடக் கடவுளின் ஒற் றுமை நிலையை உணர்த்தலாம்.

சிவன்	கடவுள்	ஒவ்வொரு கட்சியினரும்
விஷ்ணு	கடவுள்	ஒவ்வொன்றைக் கடவுளென்று
கணபதி	கடவுள்	கூறி, எல்லாம் கடவுளாயிருப்ப
கறுப்பண்ணசாமி	கடவுள்	தினாலே, கடவுள் ஒன்றே யென்
காளி	கடவுள்	பதற்கு இதைவிட வேறுசான்று
யெகோவா	கடவுள்	வேண்டுமோ?
அல்லா	கடவுள்	
அக்கினி	கடவுள்	

இவ் வொன்றாகிய கடவுளே சங்கரர், ராமாநுஜர், மாத்வர், இயேசு, முகம்மது முதலிய பெரியோர்களால் பல பெயர்களிட்டு அழைக்கப்படுகின்றது. "ஆகாசாத்திதம் தோயம்யதா கச்சதி சாக ரம், சர்வதேவ நமஸ்காரஃ கேசவம் பிரதி கச்சதி" என்று அழகான வொரு வாக்கியம் ஆர்யர்களுடைய சந்தியாவந்தன மந்திரங்களிலே

நெ. 4/34, நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க்கடவுள், சென்னை.

யிருக்கின்றது. அதாவது, ஆகாசத்திலிருந்து விழுகின்ற மழைத் துளிகள் எந்த இடத்திலே விழுந்தாலும், அதெல்லாம் சமுத்திரத் தையே போய்ச் சேர்கின்றன; அதுபோல, எந்தத் தேவனைக் குறித்து நமஸ்கரித்தாலும் அந்த நமஸ்காரமெல்லாம் கேசவனுக்கே போய்ச் சேர்கின்றன. ஆகையால், எந்த உருவோடு கூடியதாக, எந்த நாமத்தோடுகூடியதாக, எந்தப்பாஷையிலே எப்படிச் சொன்னாலும் எல்லாம் ஏகமா யிருக்கிற ஈசுவரன் ஒருவனுக்கே போய்ச் சேர்கின்றன. ஒரே பொருளுக்குப் பல பாஷைகளிலே பலவிதமான பெயர்கள் இருப்பதுபோல, ஒரே ஈசுவரனுக்குப் பலவிதமான வடிவங்களும் பெயர்களும் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஈசுவரனே யுள்ளவர்; மற்றெல்லாம் இல்லையே. ஆஸ்திகன் ஈசுவரனென்றும், ஞானிகள் பிரஹ்மமென்றும், பல மதத்தினர்கள் பல பெயர்களிட் டழைத்தும் கூறப்படுகின்ற வஸ்து ஒன்றே; மற்றவெல்லாம் இல்லா மையே. கீதையிலே பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கூறுகின்றார்:— “நாஸ்தோவீத்யதேபாவோ, நாபாவோ வித்யதே ஸதஃ” அதாவது, “இல்லாததற்கு இருப்பு கிடையாது.” இருக்கிறதற்கு இல்லாமை கிடையாது.” ஐகத்திலே பிரஹ்மமென்றும், பிரானிகளிலே ஆத்மா வென்றும் கூறப்படுவதும் இதுதான். இந்த ஒன்று என்றும் உள் ளது; அழியாததாம். இவ் வொன்றை அழியுமாம் இவ்வெல்லாம் கூடிச் சூழ்ந்திருக்கின்றன, கட்டியிருக்கின்றன, பிணைத்துப் பிடித் துக்கொண் டிருக்கின்றன, அழுத்தி அழுக்கிவைத்துக் கொண் டிருக்கின்றன. இந்தச் சூழ்ச்சியினின்றும், இந்தச் கட்டுக்களினின் றும், இந்தப் பிணைப்பினின்றும் விடுபடுதலே மனுஷ்யனுடைய லக்ஷியமாம். இந்த விடுதலையடைதற்குப் பிரதிமனுஷ்யனுடைய மனப்போக்குக்கும் பரிபக்குவத்துக்கும் தகுந்தவாறு மார்க்கங்கள் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் முக்கியமாக: கர்மயோகம், பக்தியோகம், (ஹடயோகம்) ராஜயோகம், ஞானயோகம் என்பன சிறந்தவை யெனக் கருதப்பட்டிருக்கின்றன. “இந்த நான்கு மார்க் கங்களுள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றற்கொன்று இட்டுச் செல்வதாமென் றும், கடைசியாகிய ஞானமார்க்கமே சாலச் சிறந்தது” என்றும் பலர்

கூறுகின்றார்கள். இது ஒற்றைப் பார்வையினர் கூறும் கூற்றேயாம். ஒவ்வொரு மார்க்கமும் மனுஷ்யனே விடுபடச்செய்வதுதான். 'ஒன்றைவிட மற்றொன்று உயர்ந்ததன்று.

இன்னும், லக்ஷியம் ஒன்றேயா யிருத்தல்போல மார்க்கமும் ஒன்றேதான் என்பதும், ஆனால் தோற்றத்தில், அவரவருடைய காட்சியில், அந்த ஒரே மார்க்கமானது அநேகமாகத் தோன்றுகின்றன வென்பதுமே நிச்சயம். பூர்வ ஜன்ம கர்மங்களின் பலனாக, சூட்சும ரூபத்தில் வாசனை எப்படி யாக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறதோ, அப்படியே, அவரவர்களுடைய மார்க்கமும் செப்பனிடப் படுகிறது. இதில் சந்தேகமே யில்லை. ஆகையால், பூவாயிருக்கும் அந்த வாசனையே பிஞ்சாகிக் காயாகிப் பின்னர் பழுத்து, ஆந்தா மிருத ரஸம் அளிக்க, அதைப் பருகிவிட்டால், அத்தைவத நிலை சித்திக்கும். அப்பொழுது அகண்ட சச்சிதானந்தப் பிரஹ்ம வஸ்து ஒன்றே யநுபவித்தில் நிலைக்கும். அப்பொழுது "ஏகம் ஸத்; விப்ரா பெகுதா வதந்தி" என்ற ச்ருதியில் பந்தத்திற்குக் காரணமாயுள்ள "விப்ரா பெகுதா வதந்தி" என்ற பாகமானது அடிபட்டு, "ஏகம் ஸத்" என்றதே எஞ்சுகின்றது. இதுவும் வெறும் ச்ருதியாயிராமல், வாசாலகக் கொள்கையாயிராமல், ஸ்வானுபவத்திலே ஸகஜமாய்விடுகின்றது. இந்த நிலைதான் மோக்ஷம், உண்மை நிலையாகும். உதவி செய்யுமாயின் அதுவே நமக்குப் போதிய திருப்தியை யளித்து, மனச் சாந்தியை யுண்டிபண்ணி விடும்.

சர்வலோகசரணையாய், சாக்ஷாத் சச்சிதானந்த சொரூபினியாய், காலந்தகனும் கடவுளையும் காலடியிலே போட்டு மிதித்து நிர்த்தனம் செய்கின்ற காளி மாதாவாய், சாதுக்களுக்கு ஸரஸ்வதியாய், - துஷ்டர்களுக்கு துரீக்ஷையாய், பிரஹ்மத்தினின்றும் பின்னப்பட்டதுபோலத் தோன்றினாலும் பின்னமற்ற பிரமையாய் இன்மையாய், உண்மையாய், இன்மையில் உண்மையாய், உண்மையில் இன்மையாய், இன்மையும் உண்மையும் இரண்டற்று நின்றதாய் நெ. 4|34, நயினியப்ப நாயக்கன்வீதி, பார்க்கடவுன், சென்னை.

உள்ள இறைவி—எல்லோர்க்கும் இறைவி—மகா சக்தியின் மலாடிகளைச் சிந்தித்து உய்வோமாக.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகானந்தர்

2. ஆத்மஞான இரத்தினம்

[சுவாமி விவேகானந்தரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. ஆசிரியர்: ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணிய சிவம்; பிரசுரித்தவர்: ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு புஸ்தக சாலையார், பார்க்டவுன், சென்னை; விலை இரண்டு ரூபாய்: தபாற்கூலி வேறு.]

‘ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகளுடைய பேச்சுக்களும் எழுத்துக்களும் ஆகிய விலை மதிப்பிட முடியாத சுரங்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட முக்கியமான சில மணிகளை இந்த ஆத்மஞான ரத்தினம் என்னும் நூல் அடக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த அருமையான நூலில் பல உண்மைகள் பொலிந்து விளங்குகின்றன என்று பொதுவாகக் கூறவேண்டியிருக்கிறதன்றி, எந்த விதமான உண்மைகள் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன என்று கூற முடியவில்லை. ஒவ்வொரு புத்தக சாலைக்கும், இந்த நூலைச் சிரோமணியாக வைக்கவேண்டுமென்பது நமது விருப்பம். தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் இந்த நூலில் காணப்படும் உண்மை உரைகளை மனப்பாடம் பண்ணிக்கொள்ளுதல் நலம். இதனைத் தமிழ் நாட்டார் பொன்னேபோல் போற்றுவாராக.

நவசக்தி மதிப்புரை [18-8-1922.]

நெ. 4-24, நவசக்திப்பநாயக்கன்வீதி, பார்க்டவுன், சென்னை.

Ganesh Press, Madras. 1923.

128533

ஒன்றே, 23. இராஜயோகசித்தி, 29. பரிபக்குவ பரீகை, 30. இராஜயோக அநுபவம், 31. வித்தையும் அவித்தையும் ஒன்றே, 32. இன்மையாம் கர்ம சக்தி, 33. பலனைக் கருதாதே, 34. வெறும் படிப்பு வீணே, 35. மாயையின் மயக்கம், 36. ஜீவகாருண்யம், 37. சுற்றுதல் நிற்க, 38. ஜிதேந்திரிய மகிமை, 39. ஆசரம பேதங்கள், 40. சந் யாச மகிமை.

இதன் முதற்பதிப்பு விரைவில் செலவழிந்துவிட்டது. இரண்டாம் பதிப்பும் செலவாய்விட்டது. இதைவிட வேறு அத்தாக்ஷி என்ன? மூன்றாம் பதிப்புப்புஸ்தகங்கள் அநேகமாகச் செலவாய் வருகின்றன. மிகு சொற்ப காப்பிகளே கைவச மிருக்கின்றன. நூலாசிரியர் படங்களுடன் ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு படங்களுடனும் உயர்ந்த பயிண்டிடன் விலை ரூபா—1 2 0

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர்

ரூப இரத்தாவளி

இதில் (1) நமது பூமியே புண்ணியபூமி, (2) * எனது குருநாதர், * (3) வேதாந்த தத்துவம், (4) * கிழக்கும் மேற்கும், (5) * கடிதங்கள் * 1-ம் பாகம், (6) கடிதங்கள் * 2-ம் பாகம், (7) * எதிரொலிகள் ஆகிய இவ்வேழும் சேர்ந்து உயர்ந்த பயிண்டு செய்யப் பட்டிருக்கின்றது. ஸ்வாமிகள் படத்துடன் இரண்டு பாகங்கள் தனித்தனி விலை ரூபா 1—8—0.

* இக் குறிப்பிட்டிள்ள புத்தகங்கள் தனித்தனி விலை அணு 8.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் கடிதங்கள்

[மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்: ஸ்ரீயுத சுப்பிரமணிய சிவம்; பதிப்பாசிரியர்: ஸ்ரீ சாது இரத்தின சற்குரு புத்தகசாலையார், 4/34 - நயினியப்ப நாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன். சென்னை. விலை அணு 8.]

ஸ்ரீ ஸ்வாமி விவேகாநந்தர் உலக யாத்திரை செய்துகொண்டிருந்த காலே அவ்வப்பொழுது தமது நண்பர்களுக்கு எழுதின கடிதங்களில் முக்கியமானவைகள் இதில் வெளிவந்திருக்கின்றன. இக் கடிதங்களில் சுவாமிகள் தமது தாய்நாட்டின்மீது வைத்திருந்த அளவு கடந்த பக்தி நன்கு புலனாகின்றது. ஹிந்து மதத்தின் பெருமையை உலகினர்க்கு வெளிப்படுத்தவேண்டிச் ஸ்வாமிகள் எவ்வளவு திறமையான வேலைகளைச் செய்திருக்கிறார் என்பது இந்நூலினின்றும் நன்கு தெரியவரும். இந்நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிற மாதிரி மிக நன்றாக இருக்கிறது —[நவசக்தி மதிப்புரை: 24, 11, 22.]

ஸ்ரீ சங்கரர் அருளிய அத்வைத உபதேச டஞ்சரத்தும்

பாககேட் அளவு விலை அணு 6.

4/34. நயினியப்பநாயக்கன் வீதி, பார்க்டவுன் சென்னை

ATMAGNANA RATNAM OR 1004 WISE TEACHINGS OF SWAMI VIVEKANANDA THE FLOWER OF WISDOM.

COMPILED AND TRANSLATED BY MR. SUBRAMANIA SIVAM,
and published by (Sri Sadu Rathna Sarguru Book Depot,
Park Town, Madras. Price Rs. 2.)

A great adept in Yoga and a very able exponent of Vedanta as he was, Swami Vivekananda's appeal to our generation is due in the main to the splendid humanity with which the Swami leavens the remorseless Vedantic doctrine of dissillusionment. Often a modern reader's attention is drawn to such a passage as this:—

“When the world is renounced what is left remaining? Only God. What does this mean? You may have your wife with you, it does not mean that you should renounce her: but only you must see God in your wife. Renounce your children? What does this mean? Is it driving them out of your house as certain bestial men do in every country? No, not at all. This is a devilish doctrine. It is not religion. Only you are to see God in your children. In the same manner in everything; in life and death, in pleasure and pain God is equally manifest. The whole world is full with God.”

It is certain that in this collection culled from all the works of the Swami, messages of the kind quoted above could have been liberally represented. But the work being almost the first of the kind we must be thankful to the author even for this much. One would at the same time wish the translation were free from pedantry and a certain platform mannerism. [Swarajya 29-7-1922]

No. 434, Nainiappa Naicken Shreet, Park Town, (P.O) Madras

Ganesa Press, Vepery, Madras. 1923.